

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 235

விலை :
ரூபா 100/=

1000 நூல்களின்
முதற் பிரதிகள் பெற்று
வரலாறு படைத்த
புரவலர் ஹாசிம் உமர்

எண்பதாவது அகவை காணும் நல்லாசான்
பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

ஒள: 20
கட: 07
235

பரிதவீன மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

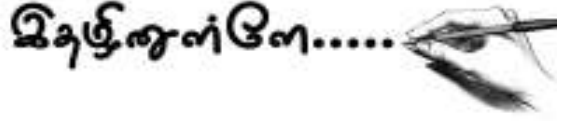
ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல் ☞ தளம்.ஞானம்.இலங்கை
editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயின் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதப்பவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ **கவிதைகள்**
செ. ஞானராசா 07
சி. ஜெயசங்கர் 16
வி. மதுஷன் 20
கவிஞர் நிலா தமிழின் தாசன் 31
பொலிகை ஜெயா 36
பேரா. கோபன் மகாதேவா 39
பா. வானதி வேதா இலங்காதிலகம் 42
- ☉ **சிறுகதைகள்**
நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 08
லீலானந்த விக்ரமசிங்ஹ /
அப்துல் ஆபித் (மொழிபெயர்ப்பு) 29
சூசை எட்வேட் (குறுங்கதை) 32
ஈவ்தார்லெட் / கெக்கிராவ ஸுலைஹா 33
- ☉ **கட்டுரைகள்**
என். செல்வராஜா 03
பேராசிரியர் செ. யோகராஜா 12
தி. ஞானசேகரன் 14
சத்திய எழுத்தாளர் எஸ். ஜ. நாகூர் கனி 30
கலாபூஷணம் ஏ. பீர் முகம்மது 35
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் 37
என். நஜ்முல் ஹுசைன் 41
- ☉ **பத்தி**
தமிழ்மணி மானா மக்கீன் 43
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 44
- ☉ **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 47
- ☉ **வாசகர் பேசுகிறார்** 48

ஆசிரியர் பக்கம்

ஆயிரம் நூல்களின் முதற்பிரதிகள் பெற்று வரலாறு படைத்த இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர்

கலைஞர் எழுத்தாளர் கைதாங்கி அன்னார்
நிலையுயரக் கோடிப் பொன் நாடிப் -பலபடவே
தந்துதவும் சான்றோனாம் ஹாசிம் உமர் சேவை
சந்தததும் போற்றத்தகும்

இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் இரண்டு வழிகளில் இலக்கியவாதிகளைக் கைதூக்கி விடுகிறார். ஒன்று அவர் இதுவரை 1000 நூல்களின் முதற்பிரதிகளைப் பெற்று வரலாற்றில் வாழ்பவராகிறார். மற்றது **புரவலர் புத்தகப் பூங்கா** என்ற அமைப்பினூடாக வசதி குறைந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றி, அந்த நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவையும் தனது செலவிலே நடத்தி, அவ்விழாவிலே கிடைக்கும் பணத்தையும் நூலாசிரியருக்கே வழங்குவதோடு ஒருதொகைப் பிரதிகளையும் இனாமாகவே எழுத்தாளருக்குக் கொடுத்து விடுகிறார். இதுவரை 40 பேருக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தினால் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கங்கள், அரசியல்வாதிகள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் செய்யவேண்டிய பணியை ஹாசிம் உமரது இராஜாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

ஹாசிம் உமர் பொதுப்பணிகள் புரிவதிலும் ஆர்வங் கொண்டவர். கல்விப்பணி, சமயப்பணி, ஏழைகளுக்கு உதவுதல், அவர்கள் தொழில் தொடங்க பண உதவி செய்தல், ஏழைக் குமர்களின் மணவினைக்கு உதவுதல், தொழில் வாய்ப்பின்றித் தவிக்கும் தையலர்க்கு தையல் இயந்திரங்களை வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்தல் போன்ற பணிகளையும் இவர் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

ஹாசிம் உமர் இந்தியாவின் குஜராத் மாநிலத்தில் குத்தியானா பிரதேசத்தில் உள்ள பாடவியா நகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்த இவரது பெற்றோர் ஆரம்பத்தில் கேகாடையில் குடியேறினர். ஹாசிம் உமர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அங்குள்ள சென்ட். மேரிஸ் கல்லூரியில் பெற்றார்.

உழைப்பின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட தொழிலதிபரான இவர், 1984 தொடக்கம் புடவை ஆலைச் சொந்தக்காரராகப் பொருளீட்டி வருகிறார். மாத்தளை மாவட்டத்தில் முதன்முதலாகத் தொடங்கிய இத்தொழில் பின்னர் கெக்கிராவ, தம்புள்ள, உக்குவல, ஹட்டன் ஆகிய பிரதேசங்களில் பல ஆண்டுகளாக விரிவடைந்து ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் இந்நிறுவனங்களில் தொழில் புரிகின்றனர்.

1994ஆம் ஆண்டிலிருந்து நூல்களின் முதற்பிரதிகளை வாங்க ஆரம்பித்த புரவலர் ஹாசிம் உமர் இலங்கையில் மட்டுமின்றி தமிழ்நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா, துபாய் எனப் பல நாடுகளில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீடுகளில் கலந்துகொள்ளும் முதற்பிரதிகளைப் பெற்றுள்ளார்.

முதற்பிரதிகள் பெறுவதில் 25 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்துள்ள புரவலரின் ஆயிரமாவது முதல் பிரதி பெறும் நிகழ்வு எப்போது என எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்த வேளையில் அந்த அதிர்ஷ்டம் கொழும்பு ஸாவிராக் கல்லூரி மாணவனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது.

மேற்படி கல்லூரியின் சிங்கள மொழியில் சிரேஷ்ட பிரிவில் கல்வி பயிலும் குமர சஹன் நெத்பினை எனும் மாணவன், இலங்கையின் சிங்கள கலாசார மரபுரிமைகளின் பாரம்பரியங்களை எதிர்கால சந்ததிக்கு கையளிக்கும் வகையில் எழுதியுள்ள “சிறுகொடிந்த பறவை” எனும் காவியத்தின் முதற்பிரதியை வாங்குவதன்மூலம், ஆயிரமாவது முதற்பிரதியை பெற்று புதிய வரலாறு ஒன்றைப் படைத்துள்ளார்.

இந்நிகழ்வு 30.11.2019 சனிக்கிழமை மாலை 6.30 மணிக்கு ஸாவிராக் கல்லூரி வளாகத் திறந்தவெளி அரங்கில் கல்லூரி அதிபர் ரிஸ்வி மரைக்கார் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இத்தகைய தகையாளரை ஞானம் சஞ்சிகை தனது 150^{ஆவது} சிறப்புமலர் வெளியீட்டில் (2012) **கலை இலக்கியப் காவலர்** என்னும் பட்டமளித்து விருது வழங்கிக் கொளரவித்தது என்பதையும் இங்கு நினைவுசூர்வதில் பெருமை கொள்கிறோம்.

ஹாசிம் உமர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து, அவர் இலக்கியப் பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றைத் தொடரவேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

எண்பதாவது அகவை காணும் நல்லாசான் பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

2002—இலிருந்து, லண்டனில் வாரம்தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஐ.பீ.சீ. தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் நண்பர் எஸ்.கே.ராஜென் 'காலைக்கலசம்' என்ற பெயரில் கலை இலக்கிய மஞ்சரி நிகழ்ச்சியொன்றை காலை 7:00 மணிமுதல் 10:00 மணிவரை நீண்டபல வருடங்களாக நடத்திவந்தார். அந்நிகழ்வில் 'இலக்கியத் தகவல் திரட்டு' என்ற பெயரில் காலை 7:15 முதல் 7:45 வரை நேரடி ஒலிபரப்பில் எனது எழுத்தாளர் அறிமுகம், நூல் அறிமுகம் உள்ளிட்ட வானொலி உரைகள் வாரம் தவறாமல் இடம்பெற்றுவந்தன.

அவ்வாறு 2007 மார்ச் 4ஆம் திகதியன்று ஒலிபரப்பாகிய உரையில், பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களையும் அவரது நூல்களையும் பற்றிய சிறிய உரையொன்றை ஆற்றியிருந்தேன். நான் இளவயதில் நீர்கொழும்பில் வாழ்ந்ததால் அவரிடம் நேரில் கல்விகற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அவரை, அவரது நூல்களின் வாயிலாகவே அவ்வேளையில் அறிந்திருந்தேன். அன்றைய தினம் எனது வானொலி உரையை முடித்தபின்னர் வழமையாக புதிய கருத்துக்களுடனும், வாழ்த்துக்களுடனும் வரும் ஒரு சில தொலைபேசி அழைப்புகளுக்காகக் காத்திருந்தேன். அன்றைய தினத்திலும் அதற்கடுத்த தினங்களிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும் இருந்து எனக்கு வந்த தொலைபேசி அழைப்புகளாலும், வாழ்த்துக் கடிதங்களாலும் திணறிவிட்டேன். இலக்கியவாதியான ஒரு பாடசாலை ஆசிரியரை நினைவுகூர்ந்து அவருடனான மலரும் நினைவுகளை என்னிடம் அவ்வேளையில் நேயர்கள் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். சில வாரங்களில் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் ஐயா அவர்களே என்னுடன் கடிதத் தொடர்புகொண்டு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அதன் பின்னர் அவருடன் தொடர்ந்த உறவு இன்றுவரை அன்புப் பிணைப்பாக நீடிக்கின்றது. எடுத்த எடுப்பிலேயே தொடர்பாடல்களுக்கிடையே என்னை அடிக்கடி விளிக்கும் தம்பி, ராசா, குஞ்சு, அப்பன், பிள்ளை என்று விளிக்கும் அவரது இனிய சொல்லாடல்கள் இன்றுவரை என்னைக் கட்டிப்போடத் தவறியதில்லை. இதனை அவரது நல்மாணாக்கர்கள் என்னைவிட அதிகமாகவே அனுபவித்திருப்பார்கள். அவருடன் தொலைபேசியில் கதைப்பதே ஒரு ஆனந்த அனுபவம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அறுபதுகள் குறிப்பிடத்தக்கதொரு காலகட்டமாகும். ஈழத்தின் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம் புதிய போக்கிலும் நோக்கிலும் புறப்பட்ட காலப்பகுதியாக அறுபதுகளை ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இக்காலகட்டத்திலே ஈழத்தின் இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த அரியதொரு பொக்கிஷமாக ச.வே.ப. எனப்படும் "கவிக்கனி" ச.வே.பஞ்சாட்சரம் ஐயா அவர்கள் இனம்காணப்படுகின்றார்.

28.10.1939-இல் சுன்னாகம், இணுவில் மேற்கு கிராமத்தில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள். வேலுப்பிள்ளை-சின்னப்பிள்ளை தம்பதியரின் இரண்டாவது மகனான இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை இணுவில் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, உடுவில் Mann ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை

என்.செல்வராஜா (நூலகவியலாளர், லண்டன்).

என்பவற்றிலும், இடைநிலைக்கல்வியை (பின்னாளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்ட) திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரா கல்லூரியிலும் பெற்றிருந்தார். கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி தோற்றம்பெற்ற முதல் ஆண்டில் அதன் மாணவராகச் சேர்ந்து தனது உயர் கல்வியை அங்கு கற்றுத்தேர்ந்த இவர், தன் விருப்பத்துக்குரிய பண்டிதர் வகுப்பினை வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்திலும், ஆசிரியர் பயிற்சியை நல்லூர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் கற்றுத்தேர்ந்தார்.

உயர்கல்வியை முடித்துபின் தனது 25ஆவது வயதில் ஆசிரியர் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்த அவர் யாழ். இந்துக்கல்லூரி, இணுவில் இந்துக் கல்லூரி, கண்டி புசல்லாவ பரிசுத்த திருத்துவக் கல்லூரி, புசல்லாவ சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயம், கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி, கிளிநொச்சி கனகாம்பிகைக்குளம் அரசு தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை ஆகிய ஏழு அரசினர் பாடசாலைகளில் சுமார் நாற்பதாண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி கல்வித் திணைக்களங்களில் தமிழ்ப் பாட ஆசிரியர்களுக்கு சேவைக்காலத் தமிழ்ப் பாட வகுப்புகளையும் இவர் நடத்தியுள்ளார்.

தனக்குத் தமிழ் அறிவையும் தமிழுணர்வையும் இலக்கிய ரசனையையும் ஊட்டித் தளமிட்ட ஆசான்களாக வித்துவான் க.வேந்தனார், வித்துவான் ந.சுப்பையாபிள்ளை, பண்டிதர் இ.இராசலிங்கம், வித்துவான் இ.திருநாவுக்கரசு, வித்துவான் சி.நா.கணேசனார், பண்டிதர் சு.துரைசிங்கம், நூலகர் சி.முருகவேள் ஆகியோரை நன்றியுடன் குறிப்பிடும் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள், 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் சிற்பி சிவசரவணபவனார், இந்து சாதனம் நமசிவப்பிரகாசம், கவிஞர் அம்பி என்றழைக்கப்படும் அம்பிகைபாகன், நாவேந்தன் ஆகியோரின் ஊக்குவிப்பும், பாராட்டுதல்களுமே தனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு அன்றுதொட்டு இன்றுவரை உந்துசக்தியாக இருப்பதாகப் பெருமையுடனும் நன்றியறிதலுடனும் பல்வேறு உரைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர், தாயகத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையில் சுமார் ஒரு வருடமும், 'இந்து சாதனம்' பத்திரிகையில் இரண்டாண்டுகளும், 'உதயசூரியன்' பத்திரிகையில் சில வருடங்களும் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த வேளையில் மணிமகுடம் இதழின் ஆலோசக ஆசிரியராகவும், 'உங்கள்

நண்பன்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் 1955இல் கவிதைத்துறையில் தடம்பதிக்கத் தொடங்கினார். தனது பதினெட்டாவது வயதில், 1957இல் 'அல்லி' மாத சஞ்சிகையில் முதன்முதலில் இவரது கவிதை ஒன்று வெளிவந்தது. அப்போது இவர் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு மாணவனாக இருந்தார். இவர் 23 வயதாயிருக்கும்போது எழுதி 1962இல் வெளிவந்த 'எழிலி' என்ற இவரது முதலாவது நூலுக்கு இவர் 25 வயதாக இருக்கும்போது, 1965ம் ஆண்டுக்குரிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைக்கப்பெற்றது.

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழிலி காவியத்தையடுத்து கவியரங்கக் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய 'தண்டலை' என்ற நூலை இவர் வெளியிட்டார். ஈழத்திலே கவியரங்குகள் எழுச்சியுடன் கொடிகட்டிப் பறந்த ஒரு காலகட்டத்தில், கவியரங்கேறிப் பாடப்பறப்பட்ட ஈழத்துப் பண்டிதர்களுள் ச.வேயும் ஒருவர். பின்னாளில் கம்பன் கழகம், உலகத் தமிழ் வானொலிகள், விடுதலை அமைப்புக்கள், சமூகச் சங்கங்கள், கல்லூரிகள், தனியார் கல்வி நிலையங்கள் என்பவை நடாத்திய ஐநூறுக்கும் மேலான கவியரங்குகளில் இவர் பங்குபற்றியுள்ளார்.

இலங்கையிலும், புலம்பெயர்ந்த பின்னர் கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீடன், நியூசிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா போன்ற தமிழர் வாழ் நகரங்களிலும் ஐநூறுக்கும் அதிகமான சொற் பொழிவுகளையும் ஆற்றிவந்துள்ளார்.

இலங்கையிலும், புகலிடத்திலும் வெளிவந்த ஐம்பதுக்கும் அதிகமான தமிழ் நூல்களுக்கு இவரது பொருட்செறிவுமிக்க அணிந்துரைகள் அழகுசேர்த்துள்ளன. இணுவில் கலை இலக்கியக் கழகம், இணுவைக் கந்தன் இளந்தொண்டர் சபை, கண்டி-புசல்லாவை இலக்கிய வட்டம் போன்ற இலக்கிய அமைப்புகளை நிறுவி அதன்வழியாக இவரது வழிகாட்டலின் மூலம் நூற்றுக்கும் அதிகமான இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி வளர்த்துவிட ச.வே.பஞ்சாட்சரம் என்ற மாமனிதரால் முடிந்துள்ளது.

இவரது கவிதை வாசிப்பு தனித்துவமான தென்றும், தமது மாணவப் பருவத்திலே இவர்பால் மனதைப் பறிகொடுத்தவர்களுள் தானும் ஒருவர் என்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை பேராசிரியரான கலாநிதி எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்கள் 'ச.வே. பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள்' என்ற நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தண்டலையை அடுத்து பின்னாளில் 'நாடும் வீடும்' என்ற தலைப்பில் இவரது கவியரங்கக் கவிதைகளின் இரண்டாவது தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டது.

கவியரங்கக் கவிதைகளைப் போன்றே தனது அகத்துறைக் கவிதைகளையும் பின்னாளில் இவர் நூலுருவில் கொண்டு வந்துள்ளார். 'இன்ப வானில்' என்ற தலைப்பிலான அகத்துறைக் கவிதைத் தொகுப்பினை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதுமைலோலன் அவர்கள் தனது அன்பு வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக ஓகஸ்ட் 1971இல் வெளியிட்டிருந்தார். கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் இக் கவிதைகள் மண்ணின் மைந்தரைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டவையாகவும் சாதாரணக் கிராமத்து உழைப்பாளிகளை, வறுமைதோய்ந்த அவர்களது இயல்பு வாழ்வியலை நன்கு அவதானித்து, கவிதைக்குள் அவற்றைச் சிறைப்பிடித்துக்கொள்வதாகவும் அமைந்திருந்தது. அதனால் இவரது கவிதைகளில் ஒரு இயற்கைத் தன்மையையும், இதய நெருக்கத்தை வாசகரால் உணரமுடிந்தது. தூயசிந்தனை, துடிக்கும் உணர்ச்சி, துள்ளல் நடை, அளவான அழகான அற்புதமான சொற்பிரயோகம் அனைத்தும் கலந்த இந்தக் கவிதைகள் கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் கவிதாபுலமைக்கு கட்டியம்கூறி நின்றன.

2002ஆம் ஆண்டு இலங்கை கலை இலக்கியப் பேரவையின் அவ்வாண்டிற்கான கவிதைக்கான பரிசை 'ச.வே.பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள்-தொகுதி 1' என்ற நூல் பெற்றது. இந்நூலை யாழ். இலக்கிய வட்டம், 2002 இல் வெளியிட்டிருந்தது. எடுத்த பொருளைப் புலப்படுத்த இயல்பாய் அமையும் ஓசையும் ஒத்திசைவுமே யாப்பின் பிரதான பங்காகும். யாப்பறி புலவரான ச.வே.பஞ்சாட்சரம் எல்லா வகையான யாப்புக்களையும் கையாண்டு தன் கவிதைகளைப் படைக்க முனைந்துள்ளார்.

'கூலிக்கு வந்தவன்' என்ற நாவல் பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தினால் எழுதப்பெற்று யாழ்ப்பாணம், தூண்டி இலக்கிய வட்டத்தினால் ஆவணி 2003இல் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத்தின் முக்கியமான மரபுக் கவிஞர்களுள் ஒருவராகவே பெருமளவில் இனம்காணப்பட்ட ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் முதல் நாவல் இதுவென்ற வகையில் இதன் வரவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சுமார் 36 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் களமும் அக்காலகட்டத்தை ஒட்டியதான சமூகநிலையைப் பகைப்

புலமாகக் கொண்டமைந்துள்ளது. நாவல் முழுவதும் பேச்சுவழக்கற்ற தூய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வாசகருக்கு வித்தியாசமான அனுபவத்தினைத் தரவல்லது.

'சின்னஞ்சிறு கதைகள்' என்ற பெயரில் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் தனது சிறு கதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 1969இல் வெளியிட்டிருந்தார். இத்தொகுப்பு பின்னர் தனது இரண்டாம் பதிப்பை 'வேள்வி நெருப்பு' என்ற பெயரில், யாழ்ப்பாணம்- தூண்டி வெளியீடாக 2003இல் வெளிவந்தது இந்நூல். இவரது சின்னஞ்சிறு கதைகள் 50இன் தொகுப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு கதையின் இறுதிப் பகுதியிலும் சொல்ல வந்த செய்தி நறுக்குத் தெறித்தாற்போல அமைந்து கதைக்கு மேலும் வலுச்சேர்த்திருந்தது. இக் கதைகளில் சமூகத்தின் சீர்கேட்டு அவலங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தன. குடிவெறியின் விளைவு, காதலின் தோல்வி, கழிவிரக்கம், சாதிச் சீர்கேடுகள், எழுத்தாளன் நிலை, வறுமையின் கொடுமை, ஒழுக்கக்கேடு முதலிய பல்வேறு உணர்வுகளும் இதில் சித்திரிக்கப் பட்டிருந்தன.

தமிழ் இலக்கணத்துக்கு பண்டிதர் ச.வே.ப. அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பின் சாட்சிகளாக அவர் படைத்த தமிழ் 'இலக்கணப் பூங்கா', 'தமிழ் இலக்கிய வினாவிடைப் பூங்கா', ஆகியன அமைகின்றன. 'தமிழ் இலக்கணப் பூங்கா' என்ற இலக்கண அறிவுநூல் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் படைப்புக்களில் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. 1984இல் முதற்பதிப்பாக வெளியான இந்நூல் இன்றுவரை ஏழு பதிப்புகளைக் கண்டு 8500 பிரதிகள்வரை விற்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கணத்தோடு இடர்ப்படும் மாணவர்களுக்குக் கைகொடுத்துத் தெம்பூட்டி, இலக்கணக் கல்வியை இனிய அனுபவமாக மாற்றிவிடும் ஆற்றலோடு படைக்கப்பட்டிருந்த இந் நூலின் சிறப்பம்சம், 28 விடயத் தலைப்புக்களில் தனி ஒழுங்கில் வகுத்திருந்ததும் இலக்கண அறிவுக்கு வலுவான தளமிடும் நோக்கோடு விடயங்களை விளக்கியிருந்ததுமாகும். இந்நூல் எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர் தேசங்களில் மீள்பதிப்புக்கண்டு இங்குள்ள தமிழாசிரியர்களுக்கும் தமிழ் கற்கும் புகலிட மாணவர்களுக்கும் ஒரு கைநூலாக விளங்கும் வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது.

பத்துக்கு மேற்பட்ட இலக்கியப் போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றுள்ள இவர்

கவிதைகள் மட்டுமன்றி சிறுகதை, நாவல், பாநாடகம், சிறுவர் பாடல்கள், பக்திப் பிரபந்தங்கள் என்பனவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய பல நூல்கள் மறுபிரசுரம் கண்டு முள்ளன.

‘பஞ்சாட்சரம் பா நாடகங்கள்’ என்ற நூல் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களால் இணுவில் பொன்னெழுத்துப் பதிப்பகத்தின் மூலம் 2005 இல் வெளியிட்ட நூலாகும். முதுபெரும் கவிஞர் பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட சிகண்டி, தாயும் பேயும், பூக்கும் புரட்சிகள், பாடினி ஆகிய நான்கு பா நாடகங்களைக் கொண்ட தொகுப்பு இதுவாகும். பழமைவாய்ந்த நாடகக் கலைவடிவமானது நவீன கவிதை உரையாடல்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு எடுத்த புதிய பிறப்பாக இப் பாநாடகங்கள் அமைந்துள்ளன. நாடக, கவிதை இலக்கியங்கள் இணைந்து புதிய வாசனையுடன் இவற்றில் மிளிர்கின்றன.

சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் இவரது ஈடுபாட்டுக்கு ‘சின்னப் பாப்பா பாட்டு’ என்ற நூல் சான்றாக அமைகின்றது. ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் கிளிநொச்சியில் பணியாற்றிய வேளையில் கிளிநொச்சி கல்வித் திணைக்களத்தின் கல்விவள நிலையம் இந்த நூலை பங்குனி 2004இல் வெளியிட்டது. பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் எழுதிய சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 63 பாடல்களில் 57 பாடல்களுக்கு இராக தாளக் குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிறுவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி கற்பித்த அனுபவம், ஆசிரியர் கலாசாலையில் பெற்ற குழந்தை உளவியல் தொடர்பான அறிவு, பண்டிதர் பாடநெறியிலே கற்ற யாப்பியல் அறிவு, சங்கீத அறிமுறைகளைப் பயின்றதால் ஏற்பட்ட இராக, தாள, பாவம் பற்றிய அறிவு முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தி இக்கவிதைகளை ச.வே.ப. அவர்கள் ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

‘அன்னை மண்’ என்ற தலைப்பில் கனடாவிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட மற்றொரு நூலும், பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களது சின்னஞ்சிறிய கதைகளின் மற்றுமொரு தொகுப்பேயாகும். நூலாசிரியர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் பிள்ளைகளான வெண்ணிலா சண்முகானந்தம், வேழத்தெழிலன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ள இந்நூல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக ஆரம்பகால நூலகராகவும், நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராகவும் கொக்குவில்

தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் முதுநிலை விரிவுரையாளராகவும், பின்னாளில் அதன் அதிபராகவும் பணியாற்றிய அமரர் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களின் நினைவு வெளியீடாக உருவாகியிருந்தது.

பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் படைப்புகளில் பக்தி இலக்கியங்களே அதிகம் என்றொரு கருத்தும் நிலவுகின்றது. இணுவில் விளாத்தியடி வைரவர் திருவிருட்டை மணிமாலை, இணுவை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், இணுவை செகராசசேகரப் பிள்ளையார் பிள்ளைத்தமிழ், சுன்னை (சுன்னாகம்) ஐயனார் அம்புலித் தூது, போன்ற பக்தி இலக்கியங்களைத் தான் பிறந்த மண்ணில் கோவில்கொண்டிருக்கும் தெய்வங்களின் பேரில் பாடியருளிய இவர், தனக்கு ஆரம்பக்கல்வியை ஊட்டிய இணுவில் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் வரலாற்றையும் நூலாக்கித் தந்திருந்தார்.

தனது பக்தி இலக்கியப் படைப்புகளை புவியியல் வரையறைக்குப்படுத்தி, இணுவில் சுன்னாகம் பகுதியுடன் மட்டும் நிறுத்திவிடாது, தான் தொழில் நிமித்தம் சென்று வாழ்ந்த பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் உள்ள கோவில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்களின் பேரிலும் பாடியருளியுள்ளார் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. முக்கோட்டத்துதி, அன்னை நாச்சி அருள்மஞ்சரி, கைதடி நுணாவில் சிவபூதராயர் பதிகம், கந்தபுரம் முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி, கந்தபுரம் முருகன் மும்மணிக் கோவை, வட்டக்கச்சி ஸ்ரீரங்கநாதர் திருவிரட்டை மணிமாலை, கந்தபுரம் காட்டம்மன் சிந்து, அக்கராயன் சித்திவிநாயகர் திருவடிபுகற்பா, மல்லாவி யோகபுரநாதர் சேவடிச்சிந்து, பலாலி மனோன்மணி அம்மன் திருவூஞ்சல் என்று இவரது பக்தி இலக்கியப் படைப்புகள் மாத்திரம் முப்பத்தியேழு தனி நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

போர்க்காலச் சூழலில், ஈழமக்களின் தேச விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாததாகவும், நியாயபூர்வமானதாகவும், அறத்தின் பாற்பட்டதாகவும் கண்டு, அதனை ஊக்கியும், வாழ்த்தியும் பாடிவந்ததில் அதிக அக்கறை காட்டிவந்தவர் இவர். தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து கனடா தேசத்தில் வாழ்ந்தபோதிலும் கவிஞர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம், ‘பிரபாகரப் பெரும் காப்பியம்’ என்ற தலைப்பில், 47 படலங்களிலான 1300 மரபுக் கவிதைகளை வடித்து அதனை மூன்று பாகங்களாக அமைந்த காப்பியமாகப் புலிகளின்

குரல் வானொலியில் பாடித்தந்துள்ளார். அத்துடன் முப்பதுக்கும் அதிகமான மாவீர, வீர காவியங்களையும் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட எழுச்சிப் பாடல்களையும் பாடியதோடு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தேசியத் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்களிடமிருந்து மூன்றுமுறை பரிசில்களையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். அதுமட்டுமன்றி, விடுதலைப் போராளிகளின் தளபதிகளான சூசை, துர்க்கா, விதுஷா ஆகியோரின் கரங்களால் விருதுகள் பல பெற்று மகிழ்ந்ததை இன்றும் அவர் உணர்வுபூர்வமாக அசைபோடுவதுண்டு.

கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களது இலக்கியப் பணியினைப் பாராட்டி 2005ஆம் ஆண்டு கனடா வானம்பாடி இசைக்குழுவினரும், கீதவாணி வானொலி நிலையத்தினரும் விருதுகளை வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தனர். தாயகத்திலும் உடுவில் பிரதேச சபையினரும் இவரைக் கௌரவித்து 'ஞான ஏந்தல்' விருது வழங்கிப் பெருமைசேர்த்துள்ளனர். வேலணை ஸ்ரீகாளி அம்பாள் கோவில் நிர்வாகத்தினர் 'கவிஞானி' விருதினையும், கனடா இணுவில் திருவூர் ஒன்றியத்தினர் 'ஈழத்து இளங்கோ' என்ற பட்டத்தினையும், கனடா-மேருபுரம் பத்திரகாளி கோவில் நிர்வாகத்தினர் 'வித்தியாபூசணம்' விருதினையும் வழங்கி கௌரவித்திருந்தனர்.

2007 பெப்ரவரியில் கனடாவில் தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினர் தம் பதினாறாவது வருடாந்த விருது வழங்கும் விழாவில் பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்திற்கு இலக்கிய எழுத்துப் பணிக்காக 'கவிக்கனி' விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர். 2013இல் அவுஸ்திரேலியா-சிட்னி யாழ்.இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் 'இந்துவின் மகுடம்' என்ற பட்டத்தினை வழங்கியிருந்தனர்.

28.10.2019-இல் தனது எண்பதாவது அகவையை அடையும் இலக்கிய ஆளுமையும், நல்லாசானுமான பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் வாழ்வையும் பணிகளையும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் கொண்டாடும் அவரது மாணவர் படையணியுடன் இணைந்து கொள்வதில் பேருவகை கொள்கின்றேன். ஆசான் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்பும் அவரது அன்பு மாணாக்கர்கள் கனடா 0014167019265 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தில் தொடர்புகொள்ளலாம்.

(லண்டன், 10.10.2019)

○○○

ஆட்சி மாற்றம்

ஆண்டு ஐந்திற்கு ஒரு முறை
ஆரைத்தெரிந்து எடுப்பதென்று
முண்டுவந்த தேர்தலிலே
முக்கியமாய் மீண்டும் - அன்று
ஆண்டு சென்ற அன்பர் தம்பி
அடியெடுத்து வெற்றி பெற்றார்

வேண்டியதை அவர் செய்வார்
வெறுப்புக்கு இனி ஆளாகார்
மீண்டு மொரு போர் என்ற
மிரட்டலுக்கு இடமில்லை
தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்த்த
துணையாளர் பணிந்து விட்டார்

இனத்துக்குள் இனத்துவேசம்
இருக்கின்ற நிலையிருக்க - வேறு
இனத்துக்கு இன வேற்றுமை
இருப்பதில் வியப்பேது மில்லை.
மனத்துக்கண் மாசிசானதோர்க்கே
மனித நேயம் குடி கொள்ளும்

பட்டாசு பாற்சோறு பலகாரம்
பார்க்குமிடம் இங்கு கூடுதபார்
விட்டாரை விட்டிடாமல் - வீதி
விதி மீறி கொண்டாடுது கேள்
சுட்டவரைச் சுட்டிடாமல் - நீதி
சுகம் வேண்டி ஆடுது பார்

ஆட்டும் மாற்றத்தில் ஆட்டங்கள்
அடங்கட்டும் நேற்றைய ஓட்டங்கள்
கூட்டம் மக்கள் கூட்டங்கள்
குலையட்டும் கட்சி பேதங்கள்
தேட்டும் செல்வத் தேட்டங்கள்
சிறக்கட்டும் ஆட்சி மாற்றங்கள்

என்ன பலம் வடக்குக் கிழக்கிருந்தும்
எண்ணிக்கை அதிகரித்த பலமான
அன்ன பலம் போனதைப் பார்ப்பா
அடுத்த பலம் வர ஒன்று கூட்பா
சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுவோர்
சொல்வேந்தரானால் இது தேன்பா!

- செ. ஞானராசா, திருகோணமலை

இதுதான் யதார்த்தம்

புல்மோட்டையிலிருந்து திருகோணமலை நோக்கிப் பயணித்து வந்த பேருந்தில் நிலாவெளியில் உள்ள ஒரு தரிப்பில் நான் நின்று கை காட்ட முன்பக்கக் கதவு என் காலடிக்கு வர அவ்வழியாலேயே ஏறிக்கொண்டேன். எனக்கோ வயதுக்குரிய தள்ளாட்டம். வாலிபச் சாரதிக்கோ மிடுக்கான பஸ் ஓட்டம். தட்டுத் தடுமாறி முன்னுக்கு அகப்பட்ட ஆசனம் ஒன்றில் நெரிந்து அமர்ந்து கொண்டேன். பின்ஆசனங்களில் இடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்க அவகாசம் இல்லை. நடத்துனர் கிட்ட வந்து “ஐயா எவடம்?” என்றார். “ரவுனுக்கு ஒரு ரிக்கந்” என்று கூறியபடி கட்டணத்துக்கு அளவான பணத்தைக் கொடுத்து ரிக்கநறைப் பெற்றுக் கொண்டேன். மீதிப் பணத்துக்கு நடத்துனர் முன்னும் பின்னும் போக வர அவர் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை.

எட்டாம்கட்டை உப்பளச் சந்தியிலிருந்து பிரதான பாதையின் இருபக்கங்களும் முன்பெல்லாம் விளைநிலமாயிருந்த பகுதிகள் சிலவற்றில் இப்போ காடெழும்பியும் சிலவற்றில் கட்டடங்கள் எழும்பியும் காணப்பட்டன. சாம்பல்தீவுப் பாலம் தாண்டித் திருமலை புகையிரத நிலையச் சந்திவரை சுற்றுலா விடுதிகளும் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்வதற்காக வீதியோரங்களில் அமைக்கப்பட்ட நிரந்தர ஹோட்டல்களும் செவ்வினீர் மற்றும் பருவகாலத்துப் பலவகைப் பழங்களும் விற்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட தற்காலிகக் கொட்டில்களும் மலிந்து காணப்பட்டன.

புற்றுக்குள் நாகம் நுழைந்தது போல் புல்மோட்டைபஸ் திருமலை பேருந்து நிலையத்துக்குள் நுழைந்துகொண்டு பெருமூச்செறிந்து எஞ்ஜின் ஓய்வெடுத்தது. இருவழியாலும் பயணிகள் முண்டியடித்துக்கொண்டு இறங்கினார்கள். ஒருபடியாக நானும் முன்கதவால் இறங்கிக் கொண்டு மணிக்கூட்டுக் கோபுரச்சந்தியிலிருந்து கோட்டை வாசல்வரையுள்ள வீதியில் நடக்கத் தொடங்கினேன். வீட்டில் குளித்துத் தோய்த்துலர்ந்த வேட்டி கட்டி ஆசாரமாய் வந்த எனக்கு அந்த வீதியின் இருமருங்கிலும் காயப்போட்டிருந்த கருவாட்டு நெடி அருவருப்பைத் தரக் காறித்துப்பிக்

நிலவூர்ச் சித்திரவேல் - திருகோணமலை

யோசிக்காமல் ஏறுங்கோ கோயிலுக்குத்தான் நாங்களும் போகிறோம்” என்ற பின்னும் தவிர்ப்பது சரியில்லையென்று பின் ஆசனத்தில் ஏறிக் கொண்டேன்.

“தம்பி, உங்களை எனக்குத் தெரியாது. முன்பின் தெரியாத என்னை “ஸேர்” என்றழைத்துக் காரில் ஏறச்சொன்னீர்கள். நீங்கள் யார் என்று நான் அறியலாமா?” என்று மிகவும் பரஸ்பர பண்போடு கேட்டேன். “ஸேர், ஐ வோஸ் யுவ ஸ்ருடென்ற, யூ ரோட் ம் இங்லிஷ்” என்று வாகனம் செலுத்தியபடியே என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காமல் கூறிவிட்டு நான் தன்னை அடையாளம் கண்டுவிட்டேனா என்பதை அறிய முன்னேயுள்ள கண்ணாடியில் எனது பிரதிபலிப்பைப் பார்த்தான்.

அத்துடன் நின்றுவிடாது தனது பக்கத்து ஆசனத்திலிருந்த பெண்ணிடம் (மனைவியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்) “கீதா, எனக்கு நிலாவெளியில் ஆங்கிலம் படிப்பித்த ஆசிரியரைப் பற்றி உனக்குக் கூறியிருப்பேனே, அது இந்த ஸேர்தான்” என்று என்னை நேரில் காட்டி மீள் அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

எனது மறதி மண்டைக்கு இவனை இனங்காண முடியவில்லை. “தம்பீ, உமது பெயர் என்ன?” என்று கேட்க, “ஸேர், என் பெயர் யோகச்சந்திரன். யோகன் என்றுதான் எல்லோரும் கூப்பிடுவார்கள். சின்னராசாவின் மகன். ஸ்கூல் லீவ் பண்ணினாப்பிறகு சிறீ லங்கன் சிற்யுஷன் காரணமாக அப்பா அம்மா சகோதரர்களுடன் யூகே போய் இருந்து விட்டு லாஸ்ட் மந்த்தான் வந்து இறக்கக் கண்டியில் கடற்கரையோரக் காணி வாங்கி செவண்ஸ்ரோறி ரூறிஸ்ட் ஹோட்டல் ஒன்று ஒப்பிண் பண்ணி நடத்துறன்” என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்தி நிறுத்திக் கொண்டான்.

ஆளை அடையாளம் கண்டுகொண்டேன். எனது நினைவலைகள் நாற்பது வருடங்களுக்குப் பின்னோக்கி நிதானமாக நகரத் தொடங்கின. அதற்கு மேலும் அந்தக் காரில் செல்வது எனக்குத் தன்மானப்பிரச்சினை. ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லலாமென்றால் வண்டியோ இப்போ

கால்விசையைக் கூட்டிக்கொண்டேன். என் வீட்டுப் பூங்காவில் கோணைசருக்கென்றே பறித்துப் பக்குவமாகப் போட்டுவந்த பூப் பைக்குள்ளும் மச்சநெடி புகுந்துவிடுமே என்று அச்சங்கொண்டு பூப்பையின் வாயை ஒரு கையாலும் என் மூக்கை மறுகையாலும் பொத்திப்பிடித்தபடி கருவாட்டு நெடிக்கடலைக் கடந்து கோட்டைவாயிலை நெருங்கி விட்டேன்.

பின்னால் வந்த காரொன்று என்னை முந்திக்கொண்டுபோய்ச் சடுதியாய்நின்றது. கோட்டைவாசல் ஒளிச் சமிக்ஞையில் சிவப் பொளி கண்டு நின்றதென்று நான் நினைத்துக் காரை முந்திக்கொண்டு செல்ல முற்பட்ட போது கார்ச் சாரதி எனது பக்கக் கண்ணாடியைப் பதித்துக்கொண்டே, “ஸேர், கோயிலுக்குத்தானே போறீங்க, ஏறுங்க போகலாம்” என்றான். பேருந்தில் நெரியுண்டு கருவாட்டு நெடியுண்டு வந்த எனக்குக் கார்ச் சவாரி கிடைத்ததும் கடவுள் அருளென்றே களிப்புற்றாலும் கார்க்காரன் யார் என்று தெரியாமல் அவாப்பட்டு ஏறுவது கௌரவக் குறைவாகவே பட்டது. சற்றுத் தயங்கினேன். முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த பெண் தானே இறங்கி வெளியே வந்து காரின் பின் கதவைத் திறந்து பிடித்தபடி “ஐயா

கோணேசர் மலையின் உயர்ந்த ஏற்றத்தில் உறுமிக் கொண்டேறுகிறதே.

கோயிலடி வந்துவிட வண்டியும் நின்றுவிட நானே கதவைத்திறந்து இறங்கிவிட்டேன். அந்தப் பெண்ணும் இறங்கி “வாங்க ஐயா போகலாம்” என்றாள். யோகன் வண்டியைப் பின்புறம் எடுத்துப் பொருத்தமான வசதியான இடம்பார்த்து நிறுத்தி இறங்கிவர முன்பே “இல்லைப் பிள்ளை நீங்கள் முன்னுக்குப் போங்கோ, நான் இந்தக் கோயில்கடையில் போய்க் கற்பூரம் வாங்கிக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல வாறன் பூசைக்கு நேரம் இருக்கு” என்று கூறிவிட்டு அவளின் பதிலை எதிர்பாராமல் யோகனுக்குப் ‘புறமுதுகு’ காட்டிக் கடையை நோக்கி வந்தவழியே சற்றுத்தாரம் நடந்து கடைக்குள் புகுந்து மறைந்திருந்து அவர்களைப் பார்த்தேன். அப்பாடா! அவர்கள் எனக்காகக் காத்திருக்காமல் கோயிலை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

கோணேசா, இதுவும் என் மனசாட்சிக்கு நீ வைத்த சோதனையா? எனது களங்கமற்ற ஆசிரிய சேவைக்காலத்தை மீட்கிறேன். கற்பித்தலோடும் பரீட்சிப்பதோடும் புள்ளி வழங்கலோடும் கடமை முடிந்தது என்றில்லாமல் தவணைப் பரீட்சை முடிந்ததும் புள்ளியிடப்பட்ட விடைத்தாள்களை மாணவர் களுக்கு மீளக் கொடுத்து அவர்கள் எழுதிய விடைகளையும் நான் வழங்கிய புள்ளிகளையும் மீள் பரிசீலனை செய்து சந்தேகங்கள் இருப்பின் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று ‘சனநாயகரீதியாக’க் கூறிக் கலந்துரையாடுவது எனது வழக்கம். “இதற்கு ஏன் ஸேர் பிழை போட்டனீங்க, சரிதானே” என்றுகூட ஒரு மாணவன் தனது விடையைச் சரியென்றே கேட்கும் அளவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்திருந்தேன். அதன்மூலம் அவன் கொண்ட பிழையான எண்ணக் கருவைச் சுட்டிக்காட்டி விளக்கித் தெளிவு படுத்தமுடியும் என்பதில் நம்பிக்கையும் திருப்தியும் எனக்கு.

இப்படித்தான் ஒரு தவணைப் பரீட்சை முடிந்து விடைத்தாள் இருதரப்புப் பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்க ஒருமாணவன் மட்டும் தனது விடைத்தாளையே பார்க்காமல் சக மாணவனோடு ஏதோ கதைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு, “உனது விடைத் தாளைக் கொண்டு வா” என்று நானே வலிந்து அழைத்து அவனது புள்ளியைப் பார்த்தேன். வகுப்பிலுள்ள முப்பது மாணவர்களுள்

ஏழுமட்டுப் பேர் எழுபத்தைந்துக்கு மேலும் பத்துப்பேர் ஐம்பதுக்கு மேலும் இன்னும் பத்துப்பேர்வரை முப்பத்தைந்துக்கு மேலும் புள்ளிகள் பெற்றுள்ள நிலையில் இவனது புள்ளி இருபத்து மூன்றென்று காண எனக்குக் கோபத்தை விடக் கவலை தான் கூட இருந்தது. எங்கெங்கே என்னென்ன பிழை விட்டிருக்கிறான் சரியான விடைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்போம் என்று விடைத்தாளைப் பார்த்தால் மிகமிக இலகுவான வினாக்களுக்கே அவன் விடையளிக்காததையும் கட்டுரை வினா மற்றும் கடிதம் எழுதுதல் வினாக்களைத் தொட்டும் பார்க்காததையும் நான் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டு அந்த இலகுவான வினாக்களைக் காட்டி “ஏன் தம்பீ, இவற்றைக் கூடவா தெரியாதென்று விட்டீ” என்றேன். “அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது” என்று ஒரு குற்ற உணர்வுமின்றிக் குருபக்தியுமின்றி அலட்சியமாகக் கூறியதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இடம் வலமாக அவனது இரு கன்னங்களிலும் அறைந்துவிடக் கோபம் கலைந்து அந்த இடத்தில் கவலை குடிகொள்ள ஆசிரியர் மேசைக்கு வந்து அமரப் பாடம் முடியும் மணி அடித்து மங்களம் ரீச்சரும் வகுப்புக்கு வந்துவிட்டார்.

நான் எழுந்து நேரகூசிப்படி அதற்கடுத்த வகுப்பறைக்கு—‘வகுப்பறை’ என்று சொல்லவதற்கில்லை. ஒரே நீளமான பிரிவிடப்படாத மண்டபத்துள் நாலு வகுப்புகள். இடைச் சுவர்களோ வேறு மறைப்புகளோ இல்லை. சுவரில் அமைக்கப்பட்ட கரும்பலகைகள் - அவை பலகைகளும் அல்ல - சுவரின் கரும்பகுதிகள்- அவைதான் வகுப்புகளுக்கு எல்லைகள்.

என்னிடம் அறை வாங்கியவன் தனக்கு ‘குட்மோணிங் ரீச்சர்’ கூடச் சொல்லாமல் ஏதோ முணுமுணுப்பதைக் கேட்ட மங்களம் ரீச்சர் ‘அவன் என்னவாமடா’ என்று கேட்க, பக்கத்து மாணவன் எழுந்து, ‘இல்ல ரீச்சர் இங்கிலிஷ் ஸேர் அவனுக்கு அறைந்து விட்டுப் போனவர் அதுதான் அவன் ஏதோ சொல்றான்’ என்று மட்டும் அவன் கூற, மங்களம் ரீச்சர் என்னைப்பார்த்து “ஸேர் நீங்கள் அறைந்ததுக்கு உங்களுக்கு ஏசுகிறான்” என்றார். பிரிவிடப்படாத நான்கு வகுப்புகளுக்குள் நடந்த இவை அனைத்தையும் நான்கு வகுப்பு மாணவர்களும் அவதானித்ததாலும் மங்களம் ரீச்சரின் “மூட்டலாலும்” என்

மனதுக்குப் பெரும் சங்கடமும் சவாலும் ஆகி விட்டது. மீண்டும் அந்த வகுப்புக்குள் நுழைந்தேன். அவனது ஷேட் கொலரைப் பிடித்து இழுத்து “என்னடா, என்னையா ஏசுகிறாய்?” என்று அதட்ட அவன் மௌனமாய் நிற்கப் பக்கத்து மாணவனிடம் “நான் போனபின் இவன் என்னடா சொன்னவன் உண்மையைச் சொல்லு” என்று கேட்க அவன் எழுந்து, “ஸேர், கனகையர் எல்லாம் இங்கிலிஷ் படிச்சிற்றா காரில திரியிறாங்க, காசிப்பிள்ளையர் எல்லாம் இங்கிலிஷ் படிச்சிற்றா காரில திரியிறாங்க, இங்கிலீசாம் இங்கிலீசு கண்டறியாத இங்கிலீசுக்காக என்னைப் போட்டு அறைந்துவிட்டுப் போகிறார்” என்றுதான் அவன் சொன்னவன் உங்களைப் பெரிதாக எதுவும் ஏசவில்லை என்று அவன் மத்தியஸ்தம் வகுத்து என் மனதைச் சாந்தப்படுத்த நினைத்திருக்க வேண்டும்.

என்னை ஏசாமல் விட்டாலும் எனது நியமன பாடமான ஆங்கிலத்தை, அதுவுமன்றி அரசு எவ்வளவோ பணம் செலவிட்டு ஆங்கிலமொழி விருத்திக்குப் பாடுபடும் வேளையில் ஆங்கிலத்தை அலட்சியம் பண்ணி அவன் கூறியவற்றால் நான் மேலும் ஆத்திரமடைந்தேன். மேலும் இவனின் குடும்ப நிலைமையையும் நன்கு அறிந்தவன் நான். இவனுக்கோ ஏழு சகோதரம். எட்டுப்பேரில் ஐந்து பெண்பிள்ளைகள். தகப்பன் மூன்று ஏக்கர் வயலில் இரண்டு போகமும் செய்து அறுவடை வீட்டுக்கு வரமுன்பே கடன்காரர் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவார்கள். ‘இந்த இலட்சணத்தில் இவருக்குக் கார் வாங்கி ஓட வேண்டும் என்றும் ஒரு நப்பாசை’ என்று என் மனதுக்குள் ஏளனமாக எண்ணிக்கொண்டாலும் அதைப்பற்றி எதுவும் நான் வாய்விட்டுக் கூறாமல், “இங்கிலிஷில் இருபத்து மூன்று மாக்ஸ் அதற்கிடையில் கார் வாங்கி ஓடப் போறியோ?” என்று உரத்து ஏசிவிட்டு அடிக் காமல் திரும்பி விட்டேன்.

நாற்பது வருடகால முன் நினைவு களிலிருந்து கற்பூர நினைவுக்குத் திரும்பி வந்து கோயில் கடையிலே கற்பூரத்தை வாங்கிக் கொண்டு நானும் திரும்ப, யோகனும் மனைவியும் பூசைக்கு நிற்காமல் ‘சும்மா’ சுற்றிக் கும்பிட்டுவிட்டுப் போவதைக் கண்டேன்.

இங்கிலிஷ் பாடத்தில் இருபத்து மூன்று புள்ளிகள் எடுத்ததற்காக என்னிடம் அறை

வாங்கினவன் இங்கிலாந்தில் பலவருடம் வாழ்ந்து அந்நாட்டவரோடு ஆங்கிலத்தில் உரையாடிப் பழகிக் கார் வாங்கி ஓடி இன்று தனது காரில் என்னை ஏற்றி என்னோடு சரளமாக ஆங்கிலத்தில் பேசிக் காட்டியது மட்டுமன்றி இறக்கக்கண்டியில் பன்னாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கான ஹோட்டலும் நடத்துகிறான் என்றால் அவனது மாணவப் பருவத்தின் பிஞ்சு மனதில் தான் கொண்ட இலட்சியமா அல்லது என் கைகளால் அவன் கன்னங்கள் சிவந்ததால் ஏற்பட்ட வஞ்சுமா இன்று அவனை இந்த நிலைக்கு உயர்த்திவிட்டது. எனக்குள் ஒரு குற்ற உணர்வு. என்னை வலிந்து காரில் ஏற்றி எனக்குச் சவால் விட்டானா அல்லது இதுதான் ஸேர் யதார்த்தம் என்று எனக்கு உணர்த்திச் சென்றானா எதுவுமே புரியாமல் கோயிலுக்குள் பிரவேசிக்கப் பூசையும் ஆரம்பிக்க வழிபாட்டில் மூழ்கிவிட்டேன்.

○○○

பகீர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

ஈழத்தை போர்த்துக்கேயர் அரசாண்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து திருநெல் வேலியில் பிறந்த **ஞானப்பிரகாசர்** எனும் தமிழறிஞர் தமிழகம் சென்று **தம்மரான்** பட்டம் பெற்று மடத்து சுவாமியாகியுள்ளார். இவர் சிவஞான சித்தியார் உரை, தீட்சாலட்சணம், தத்துவ வியாபார விவரணம், அவஸ்தா நிஷ்ரூபணம், மகாவாக்கிய சங்கிரணம் ஆகிய **தமிழ்** நூல்களைச் செய்துள்ளார் என்னும் பதிவுள்ளது.

தமிழில் மாத்திரமன்றி, பௌக்கிராம விருத்தி உரை, வடமொழி சிவஞானபோதத் துக்கான உரை, சித்தாந்தசிகாமணி, பிரமாண தீபிகை, சிவஞான போதவிருத்தி, பிராசாத தீபிகை, அஞ்ஞான விவேசணம், சிவயோக சாரம், சிவயோகரத்தினம், சிவாகமாதி மான்மிய சங்கிரகம், ஓமாந்திரி கற்பம் ஆகிய **வடமொழி** நூல்களையும் ஞானப்பிரகாச சுவாமி எழுதியுள்ளார் என்று கூறுவர்.

தமிழர்- சிங்களவர் நல்லுறவு பற்றிப்பேசுகின்ற முதற்படைப்பு - 'சதாசிவ லீலா சரித்திரம்'

-பேராசிரியர் செ.யோகராசா

தமிழர் -சிங்களவர் நல்லுறவு பற்றிப்பேசுகின்ற முதற்படைப்பாகப் பலராலும் அறியப்படாத சதாசிவ லீலா சரித்திரம் (1929) நாவல் அல்லது சிறுகதை வடிவத்தில் அமைந்ததன்று. மாறாக, பிரபந்த வடிவத்தில் அமைந்துள்ளதொன்று. சு. பொன்னம்பலம் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலினாசிரியர் பற்றி எதுவும் அறிய முடியவில்லை. இந்நூலிற்குச் சிறப்புரை எழுதியுள்ளவர், கொழும்பு வாசியான வேலணை இளந்தமிழ்ச் சரவணனார். இந்நூலின் கதைக்களம் கண்டி ஆகவிருப்பதானால் நூலாசிரியர் கண்டியில் வாழ்ந்திருப்பவராகவோ வேலணை பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவராகவோ இருத்தல் கூடும். எவ்வாறாயினும் பேசு பொருள் நோக்கில் இப்பிரபந்தத்தின் முக்கியத்துவம் தவிர்க்கவியலாது.

தொடர்ந்து செல்வதற்கு முன் ஒரு விடயம் நினைவு கூரத்தக்கது. ஈழத்தில் குறிப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மரபுசார்ந்த இலக்கிய வடிவங்களான புராணம், பிரபந்தம் என்பன நவீன மயவாக்கச் சூழலில் உள்ளடக்கம் பெற்று வெளிப்பட்டன. இவ்விதத்திலெழுந்துள்ள கனகி புராணம், தால புராணம், கோப்பி கிருஷிக் கும்மி, தத்தைவிடு தூது, கோட்டு (Cort) புராணம், உத்தியோக லக்ஷணக்கும்மி முதலியவை பற்றி ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர் அறிந்திருப்பர். 'கனகி புராணம்' தேவதாசி மரபில்வந்த கனகி பற்றி எழுந்தது. 'தால புராணம்' பனைவளம்பற்றி விபரிப்பது. 'கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி' மலைநாட்டில் கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கைப் பிரசாரம் பற்றியது. 'தத்தைவிடு தூது' பெண்கள் அவலம்பற்றி கவிஞரது அனுபவக்கலப்புடன் பேசுவது. 'கோட்டுப்புராணம்' நீதிமன்ற செயற்பாட்டு விவகாரங்களுடன் தொடர்புபட்டது. இவற்றோடு ஒப்பிடும்போது இலங்கையில் வாழ்கின்ற இரு முக்கிய சமூகங்களான தமிழர் சிங்களவர் நல்லுறவினை முதன்முதலாகப் பேசு பொருளாகக் கொண்டு முக்கியமானதும் வித்தியாசமானதுமான படைப்பாக விளங்குகின்றது சதாசிவ லீலா சரித்திரம்.

சதாசிவ லீலா சரித்திரத்தில் நூன்முகமாக அமைந்துள்ள முதற்பகுதியின் முதற் செய்யுளில், நூலாசிரியர் நூலின் நோக்கம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

“மிக்கச் சிலங்கையின்பால் மேன்மை கொண்டே விளங்கும்
தக்கவீர் சாதியாந் தமிழர் - சிங்களவ ரானோர்
பக்குவ மாய்மணந்தே பண்பினி லொன்றாய் வாழ
இக்கதை செய்பலுற்றே எனன் மனத்தே னினைந்து

தொடர்ந்து காப்புச் செய்யுள் இடம் பெற்ற பின்னர் சதாசிவ லீலா சரித்திரம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது.

“தமிழர்க்குப் பெரியவராம் தயானந்த சதாசிவனார் பிறந்தார் யாழ்ப்பாணம் பெற்ற
தாய்தந்தையற்கு. சிறந்த புகழோடு திரவியங்கள் பெற்றாரே கல்விக்கு மோரணியாம்
கலைகள் பல கற்ற பின்னர் செவ்வச் சிரஞ்சீவி சிறப்போடு வாழ்வதற்கு
நல்கினானென மரசன் நமக்கீயாப் பதவிதன்னை
நீபதியாகி டென்று நியமித்தா எனம்மரசன்”

நீதிபதியாகிவிட்ட சதாசிவம் கண்டியில் பணி புரிகின்ற நிலையில் சிங்களச் செல்வந்தரான குலத்துங்க முதலியார் அளிக்கின்ற விருந்துக்குச் செல்வதும் பரஸ்பரம் இருவரதும் தந்தைக்கு கடிதம் எழுதுவதும். வண்ணார்பண்ணை வாசியான வயித்திலிங்கம் சினப்பதும் தாய் ஏற்பதும் சிங்களச் சமூகத்தின் குறைபாடுகள் பற்றி வயித்திலிங்கர் உரைப்பதும் கண்டியில் வசிக்கின்ற சதாசிவம் நோய்வாய்ப்படுவதும் அவரது பெற்றோர்கள் கண்டி செல்வதும் தந்தை குற்றவுணர்வுக்கு ஆட்படுவதும் குலத்துங்கரின் நற்பண்புகள்பற்றி அறிவதும் சிங்களவர் சமூகம் பற்றிய தனது அபிப்பிராயத்தை வயித்திலிங்கர் மாற்றிக் கொள்வதும், மகனது திருமணத்திற்கு உடன்படுவதும் பிரமாண்டமான கொண்டாட்டத்துடன் கண்டியில் திருமணம் நடந்தேறுவதுமே இப்பிரபந்தத்தின் உள்ளடக்க மாகின்றது.

ஏறத்தாழ 1000 அடிகள் கொண்ட இப்பிரபந்தம் இவ்வாறு நிறைவு பெறுகின்றது “எட்டுத்திசைகளெல்லாம் எங்குஞ் சனங் களாக கும்பல் கும்பலாகக் குலைகிறார் சனங்க ளெல்லாம் கட்டைக்கணக்காகக் கார்களும் சனங்களும் போறார் சனங்களுடைய தலை சாகரம்போற் றோன்றிற்று இந்த விதமாக எளிதான கல்யாணம் சிங்களர் தமிழர்களைச் சேர்த்திட்ட கலியாணம் லீலாவும் சதாசிவமும் இன்பங் கனக்க வுற தாரணியிற் பலகாலம் சந்தோஷமாயிருக்க புத்திரரைப் பெற்றுமே புகழோடு வாழ்ந்து விட கல்யாண முழந்ததுவே களியுடனெல் லொற்றும்

பேசு பொருள் புதியதாகவிருப்பினும் மரபுசார் பிரபந்த வடிவமாக - நெடும்பாடலாக - இருப்பதனாற்போலும் நூலாசிரியர் பின் வருமாறு உபதலைப்புகளிட்டிருக்கிறார் (ஆரம்ப பகுதிக்கு உபதலைப்பிடப்படவில்லை.)

- (1) குலத்துங்க முதலியார் சதாசிவத்திற்கு விருந்து கொடுத்தல்
- (2) காதலர் கல்யாணஞ்செய்ய வாக்களித்தல்
- (3) சதாசிவம் தகப்பனுக்குக் கடிதம் எழுதல்
- (4) வயித்திலிங்கர் மகனுடைய காகிதம் வாசித்துக் கோபங்கொள்ளல்
- (5) வயித்திலிங்கர் தமிழர் பெருமை கூறல்
- (6) சிங்களரைக்குறை கூறல்
- (7) வயித்திலிங்கம் மனைவி மகன்பக்கம் பேசிச் சில நியாயங்கூறல்
- (8) வயித்திலிங்கர் மகனிற்கு காகித மெழுதல்

- (9) சதாசிவத்தாரெல்லோர்க்கும் கலக்கம்
- (10) வயித்திலிங்கரும் மனைவியும் வருத்தச் செய்தியறிதல்
- (11) வயித்திலிங்கரும் மனைவியும் கண்டிக்குச் செல்லல்.
- (12) வயித்திலிங்கரும் மனைவியும் மகனைக் காணல்
- (13) வயித்திலிங்கரும் மனைவியும் குலத்துங்க வீடு செல்லல்
- (14) கலியாணம்: சோடினையாரவரங்கள்
- (15) மணமகன் பெண்வீட்டிற்கு வருதல்
- (16) கல்யாண மண்டபம்
- (17) எல்லோரும் விருந்துண்ணல்
- (18) கூட்டங்கலைந்து சனங்கள் போதல்

முற்குறிப்பிட்ட பிரபந்தங்களிலிருந்து பேசு பொருள் ரீதியில் மட்டுமன்றி வடிவ ரீதியிலும் இந்நூல் வித்தியாசப்பட்டுள்ளது. அதாவது நாட்டார் வடிவங்களிலொன்றான அம்மாணைப் பாடல் வடிவம் கதை கூறுவதற்கு ஏற்றதென்பர். இந்நூலிலும் சிற்சில இடங்கள் தவிர பெரும்பாலான பகுதியில் அம்மாணைப்பாடல் சாயல் இழையோடுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பிரபந்தத்தில் இன்னொரு சிறப்பும் காணப்படுகிறது. கதைத்தன்மை, கதைப் பின்னல் (முற்குறிப்பிட்ட உபதலைப்புகள் அதற்கமைவானவையே) பாத்திர சிருஷ்டி, பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள் முதலானவை நோக்கும்போது நாவலொன்றிற்குரிய ஆக்கக் கூறுகள் இப்பிரபந்தத்தில் இழையோடுவதும் கண்கூடு. இவ்வாறு நோக்கும்போது இது பிரபந்த வடிவில் வெளிப்பட்டாலும் ‘செய்யுள் வடிவமைந்த நாவல் என்றும் கருத முடியும். இவ்வாறு கருதுவது தவறென்றும் கூற முடியாது. தமிழ் நாவல் வரலாறு எழுதிய சிட்டியும் சிவபாதசுந்தரமும் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்துள்ள அத்தகையதொரு நாவல்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். (ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் அவ்வாறுள்ளன.)

எவ்வாறாயினும் ஈழத்தில் வெளிவந்த பிரபந்தம்சார் படைப்புகளுள் சதாசிவ லீலா சரித்திரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. (இந்த நூலைத்தந்துதவிய காலஞ்சென்ற நண்பன் திக்கவயல் தர்ம குலசிங்கம் அவர்களை இவ்வேளை நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.)

ஈழத்தில் பாரதி

(பாரதி பிறந்ததினம் டிசம்பர் - 11)

(தமிழ்நாடு, திண்டுக்கல் காந்திக் கிராமம் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை ஆய்வகம் 11-12-2017 அன்று நடத்திய பாரதியின் 135ஆவது பிறந்ததின விழாவில் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட ஞானம் ஆசிரியர் ஆற்றிய உரையின் புதுக்கிய வழவழம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் 22-11-2019 அன்று மீளரை செய்யப்பட்டது.)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கவிதையின் குறியீடு பாரதி. பாரதி எல்லாத் தரப்பினராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கவிஞன். சமூக சீர்திருத்தவாதியாக, தத்துவஞானியாக, தேசாபிமானியாக, பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுகின்ற மனிதக்குரலாக, ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமன் எனக் குரல் எழுப்பும் பெண்ணியவாதியாக, இனவிடுதலைக்குரல் எழுப்பியவனாக, பாட்டுத்திறத்தால் பாரினைப் பாலித்திட எண்ணங்கொண்ட கலை இலக்கியவாதியாக பன்முகம் காட்டி நின்றவன் பாரதி. தமிழில் காலத்தின் தேவையான கருத்தினை விரிவுபடுத்த சொல்லும் திறனை மொழியில் புகுத்தி சாதனை புரிந்தவன் பாரதி. 'புரட்சி', 'பொதுவுடமை' ஆகிய பதங்களை முதலில் உபயோகித்தவன் பாரதி.

இலக்கியத்தில் நவீனத்தைப் புகுத்தியவன் பாரதி. நவீனத்தை பாடுபொருளிலும் எடுத்துரைப்பு முறைமையிலும் புகுத்தி புதுமைசெய்தவன் பாரதி. அவன்தான் முதன்முதலில் சாதாரண மக்களின் அரசியல், சமூக வாழ்வை கவிதையில் பாடுபொருளாக்கியவன். அதற்கு முன்னர் கவிதை நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்க்கையை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது, சமயச் சார்புடையதாக இருந்தது. இலக்கியத்தில் திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியவன் பாரதி. அவன் காட்டிய வழியில் புதிய யுகத்திற்குள் படைப்பாளிகள் புகுந்தனர்.

'எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினூடாகக் காவியம் ஒன்று தற்காலத்தில் செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்கு புதிய உயிர் தருவோனாகிறான்' என நவீன இலக்கியம் படைப்போர்க்கு பாரதி விடுக்கும் அழைப்பு இது.

பாரதி 11-12-1882 முதல் 12-09-1921 வரையான காலப் பகுதியில் வாழ்ந்தவன்.

பாரதி அமரத்துவம் அடைந்து ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரே அவனது புகழும் பெருமையும் பரவத்

தொடங்கின. தமிழகத்திலே பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு இருந்த காரணத்தினால் பாரதிமீது பார்ப்பனிய முத்திரை குத்தப்பட்டு அவனை ஏற்றுக்கொள்வதில் தயக்கம் இருந்தது. அந்தத் தயக்கம் நீங்குவதற்குப் பலகாலம் எடுத்தது. பாரதிமீது பார்ப்பனிய முத்திரை குத்துவோர் தமிழகத்தில் இன்றும் இருக்கின்றனர். ஆனால் இலங்கையில் அவன்மீது பார்ப்பனிய முத்திரை குத்துவோர் எவருமில்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி (நூல் : பாரதி ஆய்வுகள்)

பாரதி பற்றிய சிந்தனை ஈழத்தமிழர் மத்தியில் எவ்வாறு துளிர்விடத் தொடங்கியது? அந்தச் சிந்தனை எவ்வாறு விரிவடையத் தொடங்கியது? அது ஈழத்தமிழர் மத்தியில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது போன்ற விடயங்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதல். பாரதி வாழ்ந்த காலத்தல் ஈழத்தமிழர் பாரதமேல் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

பாரதியார் 1908 முதல் 1918 வரை புதுவை நகரில் அரசியற்காரணங்களுக்காக மறைந்து வாழ நேரிட்டது. அக்காலகட்டத்தில் அவர் ஞானியர் சிலருடன் நெருங்கி உறவாடினார் என்பதை அவர் தனது பாடல் களிற் பதிவாக்கியுள்ளார். குள்ளச்சாமி (மாங்கொட்டைச்சாமி) கோவிந்தசாமி, யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி, குவளைக்கண்ணன் ஆகியோர் இவர்களிற் சிலர். பாரதியார் ஞானியர்களைச் சந்திப்பதிலும் அவர்களின் உபதேசங்களையும் அருளையும் பெறுவதிலும் பெருவிருப்புடையவராய் இருந்தார் என்பதனை அறிந்து ஞானியர் சிலரைக் குவளைக்கண்ணன் என்பார் பாரதியாரிடம் அழைத்துச் சென்று சந்திக்க வைத்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியையும் குவளைக்கண்ணனே பாரதியாரின் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளார் என்பதனை பின்வரும் பாடலில் அறியலாம்:

**மகத்தான முனிவரெல்லாம் கண்ணன் தோழர்
வானவரெல்லாம் கண்ணன் அழியாராவார்
மிகத்தானு முயர்ந்த துணி வுடைய நெஞ்சின்
வீர்பிரான் குவளையூர்க் கண்ணன் என்பான்
ஐகத்தினிலேர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச்
சுவாமிதனை யிவனென்றன் மனைக் கொணர்ந்தான்
அகத்தினிலே அவன்பாத மலரைப் பூண்டேன்
அன்றே யப்போதே வீடதுவே வீடு**

2.

“குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
தேவிபதம் மறவாத தீர் ஞானி
சிதம்பரத்து நடராஜ ஸூர்த்தியாவான்
பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத்தோனி
பரமபுத வாயிலெனும் பார்வையாளன்
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்சைகள் பாயும்
கழனிகள் சூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்
தங்கத்தார் பதுமை செய்தும் இதரலங்கம்
சமைத்து தமற்றினி லீசன் தானைப்போற்றும்
துங்கமுறு பக்தர்பலர் புவி மீதுள்ளார்
தோழரே! எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல்
மங்களஞ்சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர்கோள் யாழ்ப்பாணத்தீசன் தன்னைச்
சங்கரனைன் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு
சுரணடைந்தால் அதுகண்டீர் சர்வசித்தி

என்று ‘பாரதி அறுபத்தாறு’ என்னும் பகுதியில் பாரதியார் தம் குருநாதரான யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழைப் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துச்சுவாமி என்று பாரதியாரால் குறிப்பிடப்பட்ட அருளம்பல சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத் திலுள்ள வியாபாரிமுலையென்னும் கிராமத்தில் 07-05-1880இல் பிறந்தவர். இளமையில் விவசாயம் செய்த சுவாமிகள், பின்னர் கம்பளை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவர். திருவருள் கூடவே நிஷ்டை கற்பதற்கு சிதம்பரம் சென்றவழியில் நாகபட்டினத்து நாகை நீலலோசினி ஆலயத்தில் தங்கினார். அம்பாள் முன்பாக நான்கு ஆண்டுகள் நிஷ்டையில் இருந்தார். நிஷ்டை கைகாடியதால் சித்தரானார். இவர் தலயாத்திரையின் பொருட்டு வேதாரணியம், அகத்தியாம் பள்ளி, மாயவரம் புதுவை ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றார். 1914ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1927வரை யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் புதுவையில் இருந்துள்ளார். இந்த யாழ்ப்பாணத்துச்சுவாமி 15 நூல்கள்வரை இயற்றியுள்ளார். புதுவையில் இருக்கும் அச்சுக்கூடங்களில் தனது மூன்று நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார் என அறிய முடிகிறது பாரதியார் 1908ஆம் ஆண்டுமுதல் 1918ஆம் ஆண்டுவரை புதுவையில் வாசஞ்செய்திருக்கிறார். அக்காலத்திலேதான் பாரதியாரிடம் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியை குவளைக் கண்ணன் அழைத்துச் சென்றார். பாரதியார் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளின் மௌன நிலையில் ஈர்க்கப்பட்டார்.

போற்றுதும் போற்றுதும்

போற்றுதும் போற்றுதும்
இயற்கையைப் போற்றுதும்
இயற்கையைப் போற்றுதும்
இயற்கையில் இணைந்த
உயிர்களைப் போற்றுதும்

மனிதரைப் போற்றுதும்
மனிதரைப் போற்றுதும்
இயற்கையை மதிக்கும்
மனிதரைப் போற்றுதும்
உயிர்களை மதிக்கும்
மனிதரைப் போற்றுதும்

மனிதரைப் போற்றுதும்
மனிதரைப் போற்றுதும்
மனிதரை மனிதராய்
மதிக்கும் மனிதரை
மனிதரைப் போற்றுதும்
மனிதரைப் போற்றுதும்

யார்? யார்?

ஓடி விளையாடி
ஆடுகளுடன் ஓடி
மேய்க்கும் மெய்யழகை
வரைந்தவர் யார்?
வண்ணமாய்ச் சிறுவரில்
வரைந்தவர் யார்?

துள்ளித் துடியாடி
துடுக்கோடவர் பாடி
வாழும் பேரழகை
வனைந்தவர் யார்?
வடிவமாய்ச் சிறுவரில்
வனைந்தவர் யார்?

நல்ல அறிவோடும்
வல்ல மனதோடும்
வளரும் ஆற்றல்களை
வளர்ப்பவர் யார்?
ஆளுமையை சிறுவரில்
வளர்ப்பவர் யார்?

சி.ஜெயசங்கர்

அடுத்து பாரதியார் புதுவையில் வாசஞ் செய்த காலத்தில் சில சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். அவற்றில் பாரதியார் எழுதிய குறிப்புகள் சிலவற்றில் ஈழத் தவர் பற்றிய விடயங்களை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

1909 ஜூலை 7 இந்தியா (புதுவை) இதழில் யாழ்ப்பாணத்தில் சீதன வழக்கத்தின் கெடுதி பற்றி பாரதி இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

“சிலோன் நாட்டு, கொழும்பு நகரத்து நோற்றீஸ் றோட்டு 68 நெ. வீடு ஸ்ரீ கண.கோபாலப் பிள்ளையவர்கள் எழுதியுள்ள விளம்பரம் நமது பார்வைக்கு வந்தது. அதில் சீதன வழக்கத்தால் உண்டாகும் கெடுதிகளைப் பல யுக்தி அனுபவங்களால் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த வழக்கத்தால் பெண்கள் கற்புக்கும் புருஷன் ஊக்க முயற்சிக்கும் வெகு

கலமாய்க் கேடுகள் உண்டாகின்றன என்று நாட்டியிருக்கின்றார். இந்த வியாஸம் 22 பாராக்களில் அடங்கியிருக்கிறது. இதை அவசியம் யாழ்ப்பாணவாசிகள் கவனித்து நடந்தால் மெத்த நலமே.” (நூல்: இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார்- மானா மக்கீன்.)

இவ்வாறு யாழ்ப்பாண வாசிகளுக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளார் பாரதியார்.

பாரதி வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் இலங்கையிலிருந்து பல தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று அங்கும் தமிழ்ப்பணி செய்துள்ளார்கள். குறிப்பாக ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலிருந்து பல அறிஞர்கள் அங்கு சென்று தமிழ்ப்பணி ஆற்றியதை நாம் அறிவோம். இவர்களில் புலோலியூர் வ.கணபதிப்பிள்ளை, புலோலி நா. கதிரவேற்பிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆ. முத்துத் தம்பிப்

பிள்ளை, சி. கந்தையாபிள்ளை ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். பாரதி இவர்களில் ஒரு சிலரையாவது அறிந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஆதாரங்களின்படி பாரதியார் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை பற்றி அறிந்திருந்தார் என்பதை அறியமுடிகிறது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று முதன்முதலில் பீ.ஏ.பட்டம் பெற்ற பெருமைக்குரியவர். ராவ்பகதூர் என்ற சிறப்பான பட்டத்தையும் பெற்றவர் 'கலித்தொகை'யை ஏட்டு வடிவிலிருந்து அச்சேற்றி நூலாக்கி அனைவரும் கற்க உதவியவர். இவரது இப்பணியே சங்க இலக்கிய நூற்பதிப்புக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கியது எனலாம்.

சி.வை தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புப் பணியும் அவர் தமது நூல்களுக்கு எழுதிய முன்னுரைகளும் பாரதியாரைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன என்பதை பாரதியார் எழுதிய அவரது தன்வரலாற்றுப் பதிவிலே காணமுடிகிறது. பாரதியார் சுப்பிரமணியசிவா என்பவர் நடத்திய 'ஞானபானு' என்னும் பத்திரிகையில் 1913மே மாதம் தொடக்கம் ஐந்து இதழ்களில் 'சின்னச்சங்கரன் கதை' என்னும் தனது சுயசரிதையை எழுதினார். அக்கதையில் எட்டயபுரம் மன்னரைப்பற்றிய சித்திரம் மானந்த வழுக்குக்கு அடிகோலக்கூடியது என்பதால் பாரதியார் அதனை 'சாவித்திரி' என்னும் புனைபெயரிலேயே எழுதினார். அக்கதை முற்றுப்பெறவில்லை. பாரதியின் இளமைக்கால எட்டயபுர வாழ்க்கையை இந்தச் சின்னச்சங்கரன் கதை விபரிக்கிறது. பாரதியாரின் சீடரான வ. ரா. பின்னர் இதனை வெளிப்படுத்தினார்.

சின்னச் சங்கரன் கதையிலே முத்திருளக் கவுண்டர் என்னும் ஒரு பாத்திரத்திற்கும் ஆசாரியார் என்ற பாத்திரத்திற்கு மிடையிலான உரையாடலில் பின்வரும் பகுதி வருகிறது. :
'சென்னைப் பட்டணத்தில் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை என்று மஹாவித்துவான் இருந்தார் கேள்விப்பட்டதுண்டா? அவர் குளாமணி என்னும் காவியத்தை அச்சிட்டபோது முகவுரையைக் கொண்டேனும் படிக்கச் சொல்லியாவது கேட்டதுண்டா?' (தகவல்: ஞானம் பாலச்சந்திரன் - பகிர்வோம் ஈழமும் தமிழும் ஞானம் இதழ்195, பக்: 28)

மேற்குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து பாரதியார் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புப் பணியைப் போற்றி மனதிலிருத்தியிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

ஈழத்தல் பாரதியின் தாக்கம்

1930களுக்கு முன்னரே ஈழத்தில் அறிஞர்கள் சிலரால் பாரதியின் புகழ் பரப்பப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

1922ஆம் வருடம் சென்னையிலுள்ள மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்திலே சேர்ந்து 1924ஆம் ஆண்டில் குருப்பட்டம் பெற்று விபுலானந்தராக சிறப்புப்பெற்ற அடிகளார் அங்கிருந்த காலத்தில் பாரதியார் பாடல்களில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். 1925இல் இலங்கை திரும்பிய விபுலானந்தர் இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் வழியாகவும் மகாகவியின் புகழ் பரப்பினார்.

பாரதி அமரத்துவம் அடைந்து நான்கு வருடங்களிலேயே சுவாமி விபுலானந்தர் பாரதி புகழ் பரப்பியதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்முதல் பொது மேடைகளில் பாரதியைப்பற்றிப் பேசிய கல்விமான் சுவாமி விபுலானந்தரே. 28-04-1925இல் கீரிமலையில் நடைபெற்ற மாணவர் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் சுவாமி விபுலானந்தர், 'தேசிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி' என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார் - தேசிய இலக்கியமே, தமிழில் மகாகவி பாரதியாரிடமிருந்தே தொடங்கியதல்லவா? ஆகவே அன்று மகாகவியையும் அவருடைய கவிதைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினார் சுவாமி விபுலானந்தர்.

கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் மாத வெளியீடாக வந்த 'விவேகானந்தன்' 1925முதல் வெளிவரத் தொடங்கியது. அந்த இதழின் ஆசிரியராக முதல் இரண்டுவருடங்கள் அடிகள் பணியாற்றியுள்ளார். அந்த இதழில் 1925 ஆவணி, 1926 ஆவணி இதழ்களில் ஆசிரியர் 'உள்ளக்கிடக்கை' என்னும் கட்டுரையில் மகாகவியின் பாடல்களைக் கையாண்டு விரிவான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரைகளில் இந்துமதம் என்றால் என்ன என்பதற்கு மகாகவியின் கருத்தை ஆதாரமாகக் காட்டி விளக்கியுள்ளார். சமயத்துவ நோக்கில் மகாகவி பாரதியாரை முதன் முதலில் நோக்கியவர் சுவாமி விபுலானந்தரே! கொழும்பில் 'சுப்பிரமணிய பாரதியும் கவித்திறமையும்' என்னும் பொருளில் இரண்டு மணிநேரம் சொற்பொழிவாற்றியதாகவும் ஒரு குறிப்பு விவேகானந்தன் 1926 வைகாசி இதழில் காணப்படுகிறது. 'பாரதிபாடல்' என்னும் விபுலானந்தரின் ஆய்வின் முதல் பகுதி 1926 ஆனிமாத இதழிலும் இரண்டாம் பகுதி

**அமரர் செம்பியன் செவ்வன் ஆ. இராஜகோபால்
ரூபகார்த்தர் சிறுகதைப்போட்டி (2019) முடிவுகள்**

முதற்பரிசு - ரூபா ஜயாயிரமும் சான்றதழும்

1. கலியுககாண்டம்

ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன் - 203, புங்கள் குளம் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.

இரண்டாம் பரிசு ரூபா மூவாயிரமும் சான்றதழும்

2. புலப்பகைவன்

முஸ்லீன், 189 -3/4, Mahavidyalaya Mawatte, Colombo -13.

மூன்றாம் பரிசு ரூபா இரண்டாயிரமும் சான்றதழும்

3. அசோகன் பிறந்தான்

என். நஜ்முல் ஹுசைன், No. 3, Richard De Zoysa Media Housing Complex, Batharamulla.

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றிதழ்கள் பெறுகின்றன.

4. மணக்கும் மன்தம்.

எஸ். ஜ. நாகூர்கனி, 24/15, பேரா விதி, வாழைத்தோட்டம், கொழும்பு- 12

5. மன்தம் வாழ்கிறது

தேவகி கருணாகரன், அவுஸ்திரேலியா.

6. மன்தாய்மானம்

செ. குணரத்தினம், 3ஆம் குறுக்குத் தெரு, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு.

7. வேண்டாம்

செல்வி. தேவி அருணாசலம்

இல. 37, 5ஆவது ஒழுங்கை. மத்திய வீதி, உவர்மலை. திருகோணமலை.

8. ஊர் தரும்புதல்

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன். 81, மனிங் பிளேஸ், கொழும்பு -06

9. வீதியோடும் மதியோடும்

விமல் பரம், லண்டன்.

10. தங்கம்மா ஆச்சி

வைரமுத்து சிவராசா, ஜேர்மனி.

(நடுவர்கள்: “சாகித்திய ரத்னா” தெளிவத்தை ஜோசப், புலோலியூர் அ. இரத்தின வேலோன், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், திருமதி ராணி சீதரன், திருமதி வசந்தி தயாரன்)

புரட்டாதி- ஐப்பசி இதழிலும் வெளியாகின. இத்தகவல்கள் பாரதி ஆய்வாளர் பெ.சுமணி அவர்கள் எழுதிய ‘சுவாமி விபுலானந்தர் நோக்கில் பாரதியார்’ என்ற கட்டுரையில் காணப்படுகின்றன. (சுவாமி விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு மலர் பக்: 135, 136 -1992)

பாரதி கவிநயம் என்ற தனது கட்டுரையிலே சுவாமி விபுலானந்தர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்

“இளங்கோவடிகள், கம்பர் என்னும் மலர்களைத் தந்த தெய்வதரு ‘ஓராயிரம் வருடம் ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர்’ வாராது வந்த செல்வத்தைப்போல பாரதியாரென்னும் மலரை அளித்திருக்கிறது. இம் மலரை நாம் பிறர் சொற்கேட்டுத் தோற்று விடுவோமா?” என்று கட்டுரையை நிறைவு செய்துள்ளார். (மகாகவி பாரதி கட்டுரை மணிமாலை- தொகுப்பு நூல்) சைவப்புலவர் பண்டிதர் திரு. வீ.ரீ.

செல்லத்துரையவர்கள் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் இவர் ‘யான் கண்ட விபுலானந்தர்’ என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்

‘அடிகளார் அவர்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளில் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றிய காலங்களில் பாடசாலைகளின் கல்வி வளர்ச்சி கருதி அடிக்கடி பாடசாலை களுக்குச் சமூகம் தருவது வழக்கம். அக்காலத்தில் வகுப்புகளுக்குத் தகுந்தபடி பாரதிபாடல்களைச் சொல்லிக் கொடுங்கள் பாலர்கள் முன்னேற வழி கிடைக்கும் என்று கூறிப் பாரதி பாடல்களையே பாடசாலைகளில் புகுத்திவிட்டார். வகுப்புகளுக்கேற்ற பாடல்களை தெரிந்து தேடத் திட்டமும் போட்டக் கொடுத்தார். அன்றியும் பின்வரும் பாடல்களை வகுப்புகளுக்கு ஏற்பப் பயன்படுத்தும்

உதாரணப் பாடல்களாக தெரிந்தும் கொடுத்தார்
1ஆம் வகுப்பு : செந்தமிழ் நாடென்னும்
போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது
காதினிலே

2ஆம், 3ஆம், 4ஆம் வகுப்பு:
காக்கைச்சிறுகினிலே நந்தலாலா நிற்றன்

கரிய நிறந் தோன்றுதையா நந்தலாலா

5ஆம் வகுப்பு: பகைவனுக்கருள்வாய் -
நன் நெஞ்சே பகைவனுக்கருள்வாய்

6ஆம் வகுப்பு: வீர சுதந்திரம் வேண்டி
நின்றார் பின்னர் வேறொன்று கொள்வாரே?

7ஆம் வகுப்பு: சொந்த நாட்டிற் பிறர்க்கடிமை
செய்யாதே அஞ்சிடோம் இனி அஞ்சிடோம்

8ஆம் வகுப்பு: வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க
தமிழ் மொழி வாழிய வாழியவே

‘வில்லிணையொத்த புருவம் வளைத்தனை
வேலவ’

‘சொல்ல வந்தாயோ? கிளியே சொல்ல
நீ வல்லாயோ?’

1925இல் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி
மாணவர்களை பாரதியார் பாடல்களை படிக்கு
மாறு அடிகளார் தூண்டினார் (அடிகளார்
படிவமலர் - 1969).

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் புதல்வர்
பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி அழகசந்தர தேசிகர்
பலவருடங்கள் சென்னையில் பணிபுரிந்துவிட்டு
1926ஆம் வருடம் கொழும்பு பல்கலைக்கழகக்
கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகச்
சேர்ந்தார். அவர் பாரதி பாடல்களில் பற்றுக்
கொண்டவர் அவரும் பாரதி பற்றி தமது
உரைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார் என அறிய
முடிகிறது.

பாரதி புகழ் பரப்பிய முதற் பெண்மணி

பாரதியாரின் புகழ் பரப்பிவர்களில்
புலோலியைச் சேர்ந்த பண்டிதை பத்மாசினி
அம்மையாருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு.
இவர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தேர்வில்
முப்பதுகளில் தேறிய ஈழத்தவர்களில் ஒருவர்.
புலோலி பசுபதிஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
இயற்றியதினூடாக ஈழத்து மரபுவழிக் கவிதை
எழுதிய முதற் பெண்ணாக விளங்கியவர்.
தோமஸ்கிரேயின் பாடல் மொழி பெயர்ப்பினூ
டாக ஈழத்தின் முதல் பெண் மொழிபெயர்ப்புக்
கவிஞரானார். மேற்குறிப்பிட்ட பன்முக ஆளுமை
கொண்டவரான பண்டிதை எழுதிய ‘பாரதி
கவிநயம்’ என்ற கட்டுரை 1929 மார்ச் மாதம்
வெளிவந்துள்ளது. அந்த வகையில் பாரதி
புகழ் பரப்பிய முதற் பெண்மணி பண்டிதை
பத்மாசினி அம்மையார் என்பதும் அவர்

ஈழத்தவர் என்பதும் குறிப்பிடப்படவேண்டியது.”
(பேராசிரியர் செ. யோகராசா, சிலம்பு ஒலி
-05, மேல் மாகாண கல்வித் திணைக்களம் -
தமிழ்ப்பிரிவு வெளியீடு)

‘முப்பதுகளின் ஆரம்ப நாட்களிலே
பாரதி வரலாறும் அவர் கவிதைகளும்
இலங்கைப் பள்ளிக் கூடப் பாடப்புத்தகங்களில்
சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன. கல்வி அதிகாரியாக
இருந்த யாழ்ப்பாணம் தி. சதாசிவஐயரே
எழுதிப் பாடநூல்களில் சேர்த்திருந்தார்’ என
ஈழகேசரி ஆசிரியராக இருந்த சோ. சிவபாத
சந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழகத்திலும் பாரதியார் புகழ்பரப்பிய
முன்னோடியாக சுவாமி விபுலானந்தரே
விளங்குகிறார்.

1931ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் தமிழகத்தின்
முதற்பேராசிரியராக அண்ணாமலைப் பல
கலைக்கழகத்துக்கு சுவாமி விபுலானந்தர்
நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வேளையில் அவ
ருடன் கூடவே சென்று அண்ணாமலைப்
பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் வகுப்பில்
இரண்டாண்டுகள் சுவாமியின் மாணவராக
இருந்தவர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.
அக்காலத்தில் சுவாமி அவர்களின் பணிகளை
அருகிருந்து கவனித்தவர் அவர். பின்னர் அவர்
இலண்டன் சென்று பி. ஏச் டி. தராதரம் பெற்
றிருந்தார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, தான்
எழுதிய ‘யாழோசை’ என்ற கட்டுரையில் பின்
வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

‘சுப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதிய
பாட்டுக்கள் யாவும் மிகுந்த உணர்ச்சியுடன்
முன்னேற்றமான கருத்துக்களைப் பொதிந்
துள்ளனவாய் இருந்தாலும் இலக்கண
இலக்கியங்களைக் கற்றறிந்த பண்டிதர்கள்
அவை பழைய யாப்பமைதியோடும் தமிழ்
மரபோடும் முற்றுப் பொருந்தாமையின்
உண்மையான தமிழ்க் கவிதைகளல்ல என
வெறுத்தனர். ஆனால் அடிகளார் அண்ணாமலை
நகர் அடைந்தபோது அங்கு ‘பாரதி கழகம்’
என்ற ஒரு சங்கம் கூட்டி அப்பாட்டுக்களை
இசையறிந்த புலவரைக் கொண்டு இசையுடன்
பாடுவித்தார். அதன்பின்னரே பாரதியார்
புகழும் பாட்டுக்களும் தமிழ்நாடெங்கனும்
பரவின. தேடாதிருந்த பாரதியாரைத்
தமிழுலகம் கனம்பண்ணவைத்த பெருமை
விபுலானந்த அடிகளுக்கே உரியதாகும்” எனக்
குறிப்பிட்டுள்ளார். (அடிகளார் படிவ மலர்-1969)

அண்ணாமலையில் அடிகளாரிடம் படித்த
மாணவர்களில் இன்னுமொருவரான பூ.
ஆலாலசந்தரஞ் செட்டியார் எழுதிய ‘தமிழ்ப்

கவி சொல்வதும் சிறு ஔனா

கார்கால மேகம் -உன்
தோள் மீது சாயும்
போர் உடைவாளும் - உன்
உறுதுணையாய் மாறும்

சீரோடும் சிறப்போடும்
நீவாளும் நேரம் சிறு
உதவிகள் செய்வதனால்
பேரென்றும் வாழும்

தாயாகப் போகும்
பெண்ணின் மனக்களிப்பும்
கனியாகப் போகும்
சிறு பிஞ்சுகளின் இருப்பும்

ஈரடிக்குள் உலகளந்த
வள்ளுவனின் சிறப்பும் -நல்
ஏற்பூட்டி உமுகின்ற
பாமரனின் உழைப்பும்

ஆனையை அடக்கிய வன்னி
அரியாத்தை உடல்பலமும்
தம்நாட்டிற்காய் போராடும்
வீரர்களின் திடமும்

கள்ளமில்லா பாரதியின்
கனவும் கவிதானடா
இங்கு கவி பாடும் - என்
மனமும் கவியாகுமா?

வி. மதுஷன்

அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம், கிளிநொச்சி

பேராசிரியர் விபுலானந்தர்' என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: 'தேசியப்புலவர் சுப்பிரமணி பாரதியின் பாடல்களைப் படிப்பதில் அடிகளுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியுண்டு. 1932ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பாரதியார் கழகம் Bharathi Study Circle என்ற ஒரு கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார் அப்புலவரின் பாக்களைக் குறித்து அடிகளின் தலைமையில் மாணவர் தினங்களுக்கு இருமுறை சொற்பொழிவு ஆற்றுவதுண்டு. இக்கழகத்தின் சார்பில் 2-2-1932இல் அடிகள் தலைமையில் நடந்த சிறப்புக் கூட்டத்தில் திரு. எஸ். சத்தியமூர்த்தி, பாரதியாரின் திருவுருவப்படத்தினைத் திறந்து வைத்தார். அடிகள் தாம் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தேசியக்கவி பாரதியார் காட்டிய சமரச வழியினை நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை எழுதியுள்ளார் (ஈழமணி மலர் -1 இதழ்-2 பக் : 21 ஆசிரியர்: தென்புலோலியூர் க.க. முருகேசுபிள்ளை) அத்துடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளிலும் பாரதிபற்றி ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

அத் தோடு இசை வல்லுனர்களைக் கொண்டு பாரதியின் பாடல்களுக்கு இசை அமைத்தார். அவற்றை எல்லா இடங்களிலும் இசையுடன் பாடச் செய்தார். அதன் பின்னர் பாரதியின் பாடல்களும் அவரது புகழும் தமிழகமெங்கும் பரவின. பாமர மக்களிடமும் சென்றடைந்தன. அவர் பேராசிரியராகவும் பரீட்சகராகவும் இருந்தபடியால் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு பாரதி பாடல்களை ஆய்வுப் பொருளாக்கினார். முதன் முதலில் பாரதிக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்திய பெருமை சுவாமி விபுலானந்தரையே சாரும்.

அதன்பின்னர் சுவாமி விபுலானந்தர் 1943முதல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது பேராசிரியரானார். இங்கும் பாரதி புகழ் பரப்புவதில் முன்னின்று செயற்பட்டார். அக்காலகட்டத்தில் பேராசிரியர் பதவியுடன் கல்விப்பகுதி பாடநூற்சபை, தேர்வுச்சபை, கல்வி ஆராய்ச்சிச்சபை ஆகியவற்றின் பெருமைக்குரிய உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

இன் பாரதி தொடர்பான பத்திரிகைகளின் பண்களை நோக்குவோம்.

22-06-1930 அன்று தோன்றிய ஈழகேசரி பத்திரிகை வாயிலாகவும் பாரதி புகழ் ஈழத்தில் பரவியது. அதன் தாபகர் நா. பொன்னையா காந்திப் பக்தர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஆதரவாளர். அவருக்கும் தமிழக அறிஞர்களுக்கும்

நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தன. அவருக்குப் பாரதிபாடல்களில் பயிற்சி இருந்தது. பாரதி பாடல்கள் அடிக்கடி **ஈழகேசரி**யில் இடம்பெற்றன. பாரதி புகழ் பரப்பியதில் ஈழகேசரிக்கு கணிசமான பங்கு உண்டு. ஈழகேசரியில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய நா. பொன்னையா, சோ. சிவபாதசுந்தரம், இராஜ அரியரத்தினம் ஆகியோர், 1930 -1958 காலப்பகுதியில் ஈழகேசரி பத்திரிகையுடாக பாரதியின் பாடல்களையும் சிந்தனைகளையும் இலங்கையில் குறிப்பாக வடபுலத்தில் பரவச் செய்த முன்னோடிகளாவார்கள். ஈழகேசரி பத்திரிகையில், பாரதி நூல்களை தனலக்குமி புத்தகசாலையில் பெறலாம் என்ற விளம்பரமும் இருந்தது என அறியமுடிகிறது.

1935இல் இலங்கை வந்து **வீரகேசரி** பத்திரிகையில் பணியாற்றியவர் வ.ரா. புதுச்சேரியில் பாரதியார் இருந்தபொழுது பாரதியாரைச் சென்று சந்தித்தவர். பாரதியாரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக் கொண்டவர். 1911 முதல் 1914 ஜனவரி வரை புதுவையில் பாரதியாருடன் தங்கியிருந்தவர், பாரதியாருக்குச் சேவை செய்தவர். தேசியம், சமூக சீர்திருத்தம், பெண்விடுதலை, தமிழ் மொழிப்பற்று என்ற கருத்துகளுக்கு பாரதியாரே இவருக்கு வழிகாட்டி. முதன் முதலில் பாரதி பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியவர் இவர். 1930இல் உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்குபற்றி சிறை சென்றவர். இவரும் ஒரு பார்ப்பனர். பாரதியின் சொற்படி சாதியின் அடையாளமான பூணூலை கழற்றிவிட்டவர். பாரதியாரால் உரைநடைக்கு வ. ரா. என்று போற்றப்பட்டவர். இவர், மணிக் கொடி பத்திரிகையின் தாபகர்களில் ஒருவர்.

வ.ரா.கொழும்பில் இருந்த காலத்தில் பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் பல பொதுக்கூட்டங்களில் பேசியுள்ளார். அவ்வேளைகளில் அவர் எந்தத் தலைப்பில் பேசினாலும் பாரதியாரைப்பற்றியும் அவரது கவிதாவிலாசத்தைப்பற்றியும் சிலாகித்துப் பேசுவார். அவருடைய காலத்தில் பாரதி பிரசாரம் எழுத்திலும் பேச்சிலும் மும்முரமாக இடம்பெற்றது. பாரதி நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலும் வீரகேசரியில் பலர் பாரதிபற்றி கட்டுரைகள் கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர். வ. ரா. வீரகேசரியில் ஆசிரியராக அமர்ந்த காலம் முதல் இன்று வரையில் பாரதி தொடர்பான படைப்புகளுக்கும் விவாதங்களுக்கும் வீரகேசரி களம் அமைத்து வருகிறது.

தனகரன் பத்திரிகையில் அதன் ஆசிரியராக இருந்த திரு.சிவகுருநாதன் பல சந்தர்ப்பங்கங்களில் பாரதி தொடர்பான ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் எழுதியுள்ளார். தினகரன் வார மஞ்சரியும் காலத்துக்குக் காலம் பாரதி ஆய்வுகளை வெளியிட்டும் மறுபிரசுரம் செய்தும் வந்திருக்கிறது. பேராசிரியர் கைலாசபதி எழுதிய 'பாரதியின் புரட்சி' என்ற கட்டுரை தினகரன் வாரமஞ்சரியில் அவர் மறைவதற்கு முதல்நாள் வெளிவரச் செய்தவர் சிவகுருநாதன்.

1958இல் **ஈழநாடு** பத்திரிகை யாழ்மண்ணில் தோன்றியதுமுதல் அஸ்தமிக்கும் வரையில் பாரதியின் சிந்தனைத் தாக்கத்துடன் வெளிவந்தமைக்கு அக்காலத்தில் இருந்த சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகளும் முக்கியமானவை. இலங்கை அரசியலில் தமிழ்த் தலைவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் 1961ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட சத்தியாக்கிரகப்போராட்டம் பற்றிய செய்திகளை உடனுக்குடன் மக்களிடம் எடுத்துச்சென்ற முக்கிய பத்திரிகையாக ஈழநாடு திகழ்ந்தது.

அடுத்து, பத்திரிகை உலகில் ஜாம்பவான் என்று போற்றப்பட்ட எஸ்.டிசிவநாயகம். **சிந்தாமணியில்** தொடர்ந்து "நான் கண்ட பாரதி" என்ற தொடர் ஒன்றை எழுதினார்.

மலையகத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய **தேசபக்தன்** நடேசையர் அவரது மனைவி மீனாட்சி அம்மாள் ஆகியோர் மலையகத் தோட்டப் புறமெங்கும் பாரதியின் எழுச்சிமிக்க பாடல்களை பாடியிருக்கிறார்கள். துண்டுப்பிரசுரங்கள் ஊடாகவும் தேசபக்தன் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பாரதியின் விழிப்புணர்வுச் சிந்தனைகளைப் பரப்பியிருக்கிறார்கள்.

ஈழத்தின் முதலாவது சிற்றிதழ் 1946 ஜனவரியில் வெளியான **பாரத**. இதன் ஆசிரியர்களாக கே. கணேஷ், கே.ராமநாதன் ஆகியோர் விளங்கினர். இலங்கையின் முதன் முதலில் வெளிவந்த சிற்றிதழ் பாரதியின் பெயரைத் தாங்கி வந்தது கவனத்துக்கு உரியது. அதேபோன்று கிழக்கு இலங்கையில் இருந்தும் **பாரத** என்ற சிற்றிதழ் 1948இல் வெளியாகியுள்ளது. வரதர் வெளியிட்ட **மறுமலர்ச்சி**, சிற்பியின் **கலைச்செல்வ்**, கிழக்கு இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த மற்றுமொரு இதழான **தாரகை** கொழும்பில் இருந்து 1971முதல் வெளிவந்த **குமரன்** யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் வெளியிடப்பட்ட **தாயகம்**,

1975ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அலை இலக்கிய வட்டத்தின் காலாண்டு இதழ் **அலை**, 2007 ஓகஸ்ட் மாதம் முதல் வெளிவந்த **ஜீவநத்** ஆகிய சிற்றிதழ்கள் காலத்துக்குக் காலம் பாரதி சிந்தனைகளைப் பரப்பியுள்ளன.

முதன்முதலில் பாரதிக்குச் சிறப்பிதழ் வெளியிட்ட பெருமை கிழக்கிலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த பாரதி இதழுக்கே சாரும். கலைச்செல்வி தனது மூன்றாவது இதழை 1958 புரட்டாதி மாதத்தில் பாரதி சிற்பிதழாக வெளிக்கொணர்ந்தது. அதன் அட்டைப்படம் பாரதியின் உருவம் தாங்கி வெளியிடப்பட்டது. 1966இல் கலைச்செல்வி இதழ் பாரதி கவிதைச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. அதில் அன்றைய 25 முன்னணிக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் வெளிவந்திருந்தன. இப்படியாக அதிக அளவில் பாரதி தொடர்பான ஆக்கங்களை வெளியிடுவதில் கலைச் செல்வியின் பங்கும் விதந்து குறிப்பிடும்படியாக இருந்தது.

சுதந்திரன் அலுவலகத்திலிருந்து **சுடர்** என்ற சிற்றிதழ் 1982ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பாரதி நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டது.

அக்னீக் குஞ்சு என்பது பாரதியின் பாடல்வரி. இந்தப் பெயரில் யாழ்ப்பாணத்திலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் இரண்டு இலக்கிய இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன.

பாரதியின் கவிதை வரிகளை தாரகமந்திரமாகக் கொண்டும் சில இதழ்கள்

இலங்கையில் வெளிவந்துள்ளன.

ஜாதிச் சண்டை போச்சோ? - உங்கள் சமயச் சண்டை போச்சோ?

என்ற தாரக மந்திரத்தை முதன்முதலில் மகுடவாசகமாகக் கொண்டு வெளிவந்த இதழ் என்ற பெருமை மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த பாரதி இதழுக்கே சாரும். 1948இல் வெளிவரத் தொடங்கிய இந்த இதழ் 36இதழ்களுடன் தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டது. பண்டிதர் ம.நாகலிங்கம், கு. தட்சணாமூர்த்தி, த.சபரத்தினம் ஆகியோர் இதன் கூட்டாசிரியர்களாக இருந்துள்ளனர்.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதிமினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவார்”

என்ற வரிகளைத் தாங்கிவந்த மல்லிகை இதழின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா. 1966 ஆண்டிலிருந்து வெளிவந்த **மல்லிகை** நீண்டகாலம் வெளிவந்து சாதனை படைத்த இதழ் என்ற பெருமைக்கு உரியது. 1966முதல் மல்லிகையில் பாரதியியல் ஆக்கங்கள் ஏராளமாக வெளிவந்துள்ளன. இலங்கைப் படைப்பாளிகள் மட்டுமல்ல தமிழகத்தவர்களும் அடிக்கடி பாரதிபற்றி எழுதியுள்ளார்கள் **“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப் பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குரடரெல்லாம் விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்”**

என்ற பாரதியின் தாரக மந்திரத்துடன் 2000ஆம் ஆண்டு வெளிவரத் தொடங்கியது **ஞானம்** கலை இலக்கிய இதழ். இது பாரதி ஆய்வுகளுக்குச் சிறந்த களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. இதன் பிரதம ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன்.

ஞானம் வெளியிட்ட 1000 பக்கங்களில் வந்த ஈழத்துப் புலம் பெயர் சிறப்பிதழில் பாரதியின் தலைப்புக் கவிதை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது “பற்பல தீவினும் பரவி இவ்வெளிய தமிழ்ச் சாதி” என்று தொடங்கி இறுதியில் “பெருமையும் இன்பமும் பெறுவார்” என அக்கவிதை முடிகிறது. “தமிழினம் குறித்து பாரதிக்கு இருந்த தீர்க்க தரிசனம் எத்தகையது என்பதை சமகால வாசகர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஈழத்துப் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின் செல்நெறியையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் ஆவணமாக்கும் பொருட்டு வெளியான குறிப்பிட்ட சிறப்பு மலரில் அக்கவிதை வரிகள் இடம்பெற்றமை மிகவும் பொருத்தமானதே”.

பகர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

தெல்தோட்டை - கண்டி, **அந்துல் காதர்** அவர்களுக்கு 16 வயது உள்ளபோதே அறிஞர் மத்தியில் தமது கவிதைப் பாடும் திறமையை வெளிக்காட்டி பட்டம் பெற்றுக்கொண்டார். 1881ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலிருந்து வந்திருந்த வித்துவசிரோமணி அம்பலவாணர் கவி ராயரின் தலைமையில் கவியரங்கு ஒன்று யாழ்ப்பாணத்திலே நடைபெற்றது. இதிலே அப்துல் காதரின் ஆசுகவித் திறமையைக் கண்டு வியந்த அறிஞர்கள், அப்துல் காதரிக்கு **அருள்வாக்கீ** என்னும் பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தனர்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பாரதியை அறிமுகம் செய்ததில் ப. ஜீவானந்தம் அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது.

ப.ஜீவானந்தம் பாரதியில் தோய்ந்தவர். பாரதி புகழ் பரப்பியவர். அவரது உரை மற்றும் கட்டுரைகள் 'பாரதி வழி' என்ற நூலாக வெளிவந்தது. 1958ஆம் ஆண்டில் பாரதி தினத்தை யொட்டி 'ஜனசக்தி'யில் ஜீவா எழுதிய ஏழு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. 'பாரதியின் தத்துவ ஞானம்' என்ற தலைப்பைக்கொண்ட இந்தக் கட்டுரைத் தொகுதியில் பாரதியின் பன்முகப் பரிமாணங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் ஆசிரியர். 1948-49களில் இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட்டபோது, ப. ஜீவானந்தம் இலங்கையில் தலைமறைவாக வாழ்ந்தார். இலங்கையில் கண்டியில் கே.கணேஷ் அவர்களது இல்லத்தில் தங்கியிருந்தார். அக்காலகட்டத்தில் மலையகத்தில் பல கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். அதன்பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த காலத்திலும் பல கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். அக்காலத்தில் பாரதியின் கருத்துக்களைப் பரப்பியவர் ஜீவானந்தம். இதன் தொடர்ச்சியாக 1956ஆம் ஆண்டில் இ.மு.எ.ச. பாரதிவிழாவை கொழும்பு லாகிறாக் கல்லூரியில் மிகப் பெரிய அளவில் கொண்டாடியது. கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கண்டி, மாத்தளை, திருக்கோணமலை, அனுராதபுரம் ஆகிய இடங்களில் பாரதி விழாக்கள் இடம்பெற்றன. இந்த விழாக்களில் சிறப்புரை ஆற்றுவதற்கென தமிழ்நாட்டிலிருந்து தொ. மு. சிதம்பர ரகுநாதன் வந்திருந்தார். இவரும் ப. ஜீவானந்தத்தைப் போன்று பாரதி ஆய்வுகளில் முன்னின்று செயற்பட்டவர்.

பாரதி மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் காரணமாக பாரதியார் பெயரில் பாடசாலைகள் தோன்றின. 1957ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 17ஆம் திகதி மலையகத்தில் பதுளையில் பாரதி கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து தலவாக்கலை, திருக்கோணமலை ஆகிய இடங்களில் பாரதி பெயரில் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் அவுஸ்திரேலியாவில் மெல்பேர்ண் நகரிலும் பாரதி பள்ளி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தில் தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்கள் சகலவற்றிலும் பாரதிக்கு விழாவெடுத்தும் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிட்டும் பாரதியின் புகழையும் சிந்தனைகளையும் மக்கள் பரப்பிவருகின்றனர்.

பாரதியின் கவிதைகள் ஈழத்துக்

கவிஞர்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார், 'தமிழறிஞர்கள் சிலரும் பத்திரிகைகளோடு தொடர்புடையவர்களாலும் இசைவாணராலும் பிரபலப்படுத்தப்பட்டு வந்த பாரதி கவிதைகள் 1940களில் ஈழத்துக் கவிஞர்களை ஆட்கொள்ளத் தொடங்கின. அதாவது அக் காலப் பகுதியிலிருந்து தமிழ்கவிஞர்கள் மகாகவியின் கவிதைகளால் உந்தப்பெற்று பதிய படைப்புகளைப் படைக்க லாயினர். புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, முதுதமிழ்ப்புலவர் நல்லதம்பி, ப. கு. சரவண பவன், வித்துவான் வேந்தனார், அல்வாயூர் மு.செல்லையா வே. சிவக் கொழுந்து முதலியோரை இத்தொடர்பில் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாயிருக்கும். இலங்கை நாட்டைப்பற்றி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மு.செல்லையா, நல்லதம்பி முதலியோர் பாடிய பாடல்கள் பாரதியின் நாட்டுப்பாடல்களைப் படித்த அருட்டுணர்வில் எழுந்தவையே. தேசப்பற்று, தலைவர்கள் வாழ்த்து, காந்தியம், இயற்கை வர்ணனை முதலியனவே பாரதியிடமிருந்து இவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட பிரதான கவிப் பொருள்கள் எனலாம்' (நூல்: பாரதி ஆய்வுகள் பக்:210)

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் பாரதியாரின் ஞானகுருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் சமதி அவர் பிறந்து வாழ்ந்த வியாபாரிமுலையில் இருந்த தாகக் கண்டறிந்து அங்கு 1963இல் மாநாடு நடத்தி நினைவுச் சின்னமும் நிறுவ முன்னின்று உழைத்தவர் திரு. நா. சோமகாந்தன்.

பாரதி பற்றிய பலநூல்கள் ஈழத்திலே வெளிவந்துள்ளன. பேராசிரியர் கைலாசபதி எழுதிய 'இரு மகாகவிகள்', 'பாரதி ஆய்வுகள்' பேராசிரியர் தில்லைநாதன் எழுதிய 'வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை' பேராசிரியர் க. அருணாசலம் எழுதிய 'பாரதியார் சிந்தனைகள்', பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.:மான் எழுதிய 'பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் ஒரு மொழியியல் நோக்கு', ந. இரவீந்திரன் எழுதிய 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', இளங்கீரனின் 'பாரதிகண்ட சமுதாயம்', அமிர்தநாதர் தொகுத்த 'பாரதி தரிசனம்', எஸ். எம். ஹனிபா எழுதிய 'மகாகவி பாரதி', க.த. ஞானப்பிரகாசம் எழுதிய 'பாரதி பிள்ளைத்தமிழ்', சொக்கன் எழுதிய 'பாரதியின் சக்திப் பாடல்கள்', சித்திரலோகா எழுதிய 'பாரதியின் பெண்விடுதலை', அகலாங்கன் எழுதிய 'பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் எழுதிய 'பாரதியின்

கன்னிக்குயிலின் இன்னிசைப்பாட்டு', தாழை செல்வநாயகம் எழுதிய 'ஈழம் வருகிறான் பாரதி', கலாபூஷணம் மானா மக்கீன் தொகுத்த 'இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார், ஒரு முண்டாசுக்கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம்', தமிழவேள் இ. க. கந்தசாமி எழுதிய 'மகா கவியின் கண்ணன் பாடல்களும் விளக்க உரையும்' முருகபூபதியின் 'இலங்கையில் பாரதி' என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

நிறைவாக இங்கு ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ஈழம், இலங்கை என இரண்டு வேறுபட்ட சொற்களால் எமது நாடு குறிக்கப்படுகிறது. ஈழம் என்பதே முதலில் தோன்றிய சொல்லாக இருக்க வேண்டும். சங்க இலக்கியத்திலே ஈழத்து பூதந்தேவனாரைப் பார்க்கிறோம். முதற் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலையில், ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்திலேதான் முதன்முதலில் இலங்கை என்ற சொல் வருவதைக்காண்கிறோம் கடல்கும் இலங்கைக் கயவாகு மன்னனைப் பார்க்கிறோம். எனவே இரண்டு சொற்பிரயோகங்களும் சரியானவையே. ஆனால் ஈழம் என்ற சொல்லே பழமையானது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்டது.

பாரதியின் 'சிந்துநதியின்மிசை நிலவின்லே' என்ற பாடலில் 'சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்' என்று ஒரு வரி வரும். இந்த வரிபற்றி ஈழத் தமிழர்களுக்கு நியாயமாக எழும் கேள்வி ஒன்று உண்டு அது: 'சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் வாழும் இலங்கைத்தீவைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது பாரதியார் ஏன் சிங்களத்தீவு என்று குறிப்பிடுகிறார்?' என்பதே அந்தக் கேள்வியாகும்.

தொகுத்து நோக்கின், பாரதியின் அறிமுகம் தமிழகத்தில் தாக்கம் பெறுவதற்கு முன்பே ஈழத்தில் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியிருந்தது. தமிழ் கூறு நல்லுலகில் முதன்முதலில் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக் கழக மட்டத்திலும் பாரதியை அறிமுகம் செய்த பெருமை சுவாமி விபுலானந்தருக்கே உரியது. அவரது முயற்சியால் பாடசாலைகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் பாரதிபாடல்கள் பாடப்பரப்பில் உள்வாங்கப்பட்டன. அவருக்கு அடுத்த நிலையில் ஈழத்தில் பாரதி புகழ் பரப்பியவர்களில் வ.ரா., ப.ஜீவானந்தம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். பத்திரிகைகள்,

சிறுநிதழ்கள் போன்றவையும் பாரதியியலை முன்னெடுப்பதில் பெரும்பங்காற்றியுள்ளன. பாரதி பெயரில் பாடசாலைகள் தோன்றியுள்ளன. எழுத்தாளர்களிடையேயும் பாரதியின் கவிதைகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஈழத்தில் இடம்பெறும் விழாக்களில் பெரும்பாலும் பாரதியின் தமிழ் வாழ்த்தே முதலில் ஒலிக்கிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணை:

- 1) 'பாரதி ஆய்வுகள்' - பேராசிரியர் கைலாசபதி
- 2) 'இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார், கலாபூஷணம் மானாமக்கீன்
- 3) 'இலங்கையில் பாரதி' - முருகபூபதி
- 4) 'ஞானம்' இதழ்195 (ஈழமும் தமிழும், ஞா. பாலச்சந்திரன்)
- 5) மகாகவி பாரதி கட்டுரை மணிமாலை
- 6) சிலம்பு ஒலி -05, மேல் மாகாண கல்வித் திணைக்களம் - தமிழ்ப்பிரிவு வெளியீடு
- 7) அடிகளார் படிவமலர் (1969)
- 8) சுவாமி விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு மலர்
- 9) ஈழமணி மலர் -1இதழ்-2
- 10) ஞானம் -175 ஈழத்துப் புலம்பெயர் சிறப்பிதழ்

○○○

பகீர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

ஆவரங்கால் **நமச்சுவாயப் புலவர்** பற்றிப் பலசுவையானபதிவுகள் காணப்படுகின்றன. நமச்சுவாயப் புலவர் வாழும் காலத்திலே இவரின் கல்வி விவேகத்தைப் பற்றி அறியாதவன் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பானாயின் அவனை "நிர்முடன்" என்று சமூகம் கணித்துள்ளது.

"இம்" மென்னும் முன்னே பாடல்களைப் பாடியவர் காளமேகப் புலவர். இவரையொத்த ஈழத்து நமச்சுவாயப் புலவரை, **ஈழத்துத் காளமேகம்** என்றும் **சீனனக் காளமேகம்** என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இருளில் ஒளிரும் விழிவெள்ளி

லீலானந்த விக்ரமசிங்ஹ (கதாசிரியர்)

லீலானந்த விக்ரமசிங்ஹ சிங்கள புனைவிலக்கிய வெளியில் காத்திரமான ஒரு படைப்பாளியாகக் கருதப்படுபவர். தொண்ணூறுகளிலிருந்து தனது இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வரும் இவர் நாவல், சிறுகதை, சிறுவர் கதை, நாடகம் எனப் பல்துறைகளிலும் இயங்கி வாசகர்களோடு ஊடாடி வருகிறார். 'ஃரஹ்லாஸ' 'ரஹ்லா', 'ரஹ்லா', 'ஃஹ்லா' என 'ஃஹ்லா', 'ஃஹ்லா' என 'ஃஹ்லா' போன்றன இவரது முக்கியமான சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

அப்துல்ஆபித் (மொழிபெயர்ப்பு)

அப்துல் ஆபித் மருதமுனையைச் சேர்ந்த ஓர் இளம் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர். இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்புக் கலைமணிப் பட்டப்படிப்பினையும், தேசிய சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகத்தில் உளவளத்துணைக் கற்கைநெறியையும் பூர்த்தி செய்தவர். தற்பொழுது தமிழ்த் துறையிலே முதுதத்துவமானிக் கற்கைநெறியினை மேற்கொண்டு வரும் இவர் 'தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களும் பக்கீர் சமூகமும்' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வு நூலினையும், சங்கப்பாடல்கள் - ஓர் எளிய விளக்கம் என்ற தலைப்பில் உயர்தர பாடத்திட்டம் சார்ந்த நூலொன்றினையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். அவை மாத்திரமன்றி, பல்கலைக்கழக சர்வதேச ஆய்விதழ்கள் மற்றும் சஞ்சிகைகளில் இவரது சில கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. விளிம்பு நிலை ஆய்வுகளில் கவனம் செலுத்தி வரும் இவர் அண்மைக் காலமாக இலக்கியம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்போதெல்லாம் இரவு என்பது அச்சமுட்டும் ஒன்றாகவே மாறிவிட்டது. முன்பிருந்த அழகிய சூழல் தொலைந்து இப்போது ஒவ்வொரு விநாடியும் உள்ளத்தை திகிலுறச் செய்யும் ஒரு மயான அமைதியே பிரவேசித்திருக்கிறது. இன்றிலிருந்து இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாக்குதல்களும், தீ மூட்டல்களும் முடிவின்றித் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. நேற்று மேற்பகுதியில் இருக்கின்ற லய அறைகள் வரிசையாக எரிக்கப்பட்ட சம்பவம் சோமவின் நினைவுகளுக்குள் சுழன்று கொண்டே இருந்தது. அதன்போது மனைவி பேசிய வார்த்தைகளும் அவனைத் தொந்தரவு செய்தபடியே இருந்தன.

“இருந்தாலும், அவங்களும் மனுசனுகள்தானே. கடவுளே! எந்த மனசோடு அந்தக் காரியத்தைச் செய்றாங்க? நீங்க என்டா...அதுக்கெல்லாம் உடந்தையாப் போகப்படா. அப்பிடி போறதா இருந்தா, அத விட நல்லம் என்னையும், என்ட வகுத்தில இருக்கத்தயும் கொல செஞ்சுபோட்டுப் போறது”

முன்னரை விடவும் பெருத்திருந்த வயிற்றைக்காட்டி அவள் இப்படிக் கூறியது நினைவுக்கு வரவே அவனது உடல் சிலிர்த்துப் போனது. சுமாவதி குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் மாத்திரமே உள்ளது என்று தோட்டத்து வைத்தியர் ஐயா சொல்லியிருக்கிறார். ஊரடங்குச் சட்டம்

அமுலுலிருக்கும் இந்தச் சூழலில் எந்தக் கடவுளிடம் இதைப் போய்ச் சொல்வது? இந்தக்குழப்பம் முடியும்வரை அவளுக்கு எந்த வலியும் வந்துவிடக்கூடாது என சிறிசோம கண்களை மூடிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டான்.

“சிறிசோம, கொஞ்சம் இங்க வாடா”

வெளியிலிருந்து ஒருவர் சிறிசோமவைக் கத்தி அழைக்கும் சத்தம் கேட்டது. அது ‘நெல்வத்த’ ஈபட் டிரைவரின் குரல். காலை நீட்டி கீழே அமர்ந்திருந்த சிறிசோம மெல்ல எழும்பிக் கதவைத் திறந்து வெளியே பார்த்தான். கிட்டத்தட்ட ஐம்பது அடிக்குக் கீழே உள்ள ‘திவயின்’ வீதியில் லொறியொன்று நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. உடலை நடுங்கச் செய்யும் கடுங்குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் கதவை மெதுவாகச் சாத்திவிட்டு வெளியாகினான் சோம. கற்களுக்கு மேலால் கட்டையைப் போட்டு, கவனமாக இறங்கியவன், லொறியருகில் சென்று “என்ன? இந்த இரவில் எங்க போறீங்க?” எனக் கேட்டவாறு லொறியினுள்ளே பார்த்தான்.

நிறைந்த பொருட்களுடன் காணப்பட்ட லொறியினுள் லய அறைகளில் வசிக்கும் மக்களும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

“அடேய் சிறிசோம! ஒரு வாளித் தண்ணி எடுத்து வந்து தாடா”

சிறிசோம பேசியதை ஈபட் டிரைவர் கண்டு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஒரு வாளியில் தண்ணியினைக் கொண்டு வந்தவன் லொறியின் பபருக்குக் கீழே ஏறி, பழக்கப்பட்ட ஒருவனைப்போல இயந்திரத்தின் முடியைத் திறந்தான். பின் றேடியேற்றரின் முடியைக் கழற்றி, மிகவும் கவனமாக அதனுள் தண்ணீரை ஊற்றினான்.

வேலை முடிந்ததும் பபரிலிருந்து இறங்கி ஈபட் டிரைவரிடம் சென்றான்.

லொறியினுள்ளே அல்லோலகல்லோலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களின் பேச்சுச்சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஈபட் டிரைவரிற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் வைத்தியர் சிதம்பரம் ஐயா.

“கலவரத்த ஆரம்பிக்கப் போறீங்களா?” சிறிசோம அவரிடம் கேட்டான்.

“இல் ல. அப்படியொன்றும் இல் ல. பாதுகாப்புக்காகத்தான் எங்களோட வாறாங்க” ஈபட் சிதம்பரத்தைப் பார்த்தபடி சொன்னார்.

சிதம்பரம் லொறியின் திறப்புப் பலகையில் தலையை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் அணிந்திருந்த சட்டை கசங்கிக் கிடந்தது. தலைமுடியும் அலங்கோலமாக கலைந்திருந்தது. எப்பொழுதும் நேர்த்தியாக தலைசீவி உடை உடுத்துக் கொள்ளும் வைத்தியரின் இன்றைய தோற்றம், அவர் மீது சிறிசோமவுக்கு அனுதாபத்தை ஏற்படுத்திற்று.

லொறி இயங்க ஆரம்பித்த மறுகணமே சிறிசோமவுக்கு ஏதோ ஒன்று நினைவுக்கு வர, வேகமாக ஓடிச் சென்று சாரதி இருக்கைக்கு அருகில் தொங்கிய படி,

“ஈபட் அண்ணன், என்ட குடும்பத்திற்கு ஏதாவது கஷ்டம் வந்தா லொறிய எடுத்துக்கு வரோணும்” என்று கூறினான்.

அவனது நிலமையைப் புரிந்து கொண்ட ஈபட் “ஹாஹா! அதப்பத்தி மிச்சம் பயப்படாம இருடா சிறிசோம! செய்தி வந்த அடுத்த நிமிஷம் நான் அந்த இடத்தில் இருப்பன்” புன்னகைத்துக் கொண்டே கூறினார்.

லொறி வேகத்தை அதிகரித்துக் கொண்டு

சிறிசோமவைக் கடந்து சென்றது. மைத்திரி வித்தியாலய முகாமுக்குத்தான் அந்த மக்கள் கொண்டு செல்லப்படுவார்கள் என அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

மறுநாள் காலை சிறிசோம டிஸ்பென்சரிக்குச் செல்வதற்காக பாதையில் இறங்கி நடந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் செல்லச் செல்ல தொலைவிலே டிஸ்பென்சரி இருந்த இடத்தை அவனால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. வர்ண நிறம் பூசப்பட்டிருந்த அதன் சுவர் சாம்பல் நிறமாகியிருந்தது. அதன் உள்ளேயும் சாம்பல் நிறமே நிறைந்திருந்தது. வைத்தியர் சிதம்பரம் அவர்கள் வழக்கமாக அமர்ந்து நோயாளிகளைப் பார்க்கும் மேசையில் ஓர் இரும்புச் சட்டகம் மாத்திரமே காணப்பட்டது.

அந்த மேசையின் அருகாமையில் அமர்ந்து கொண்டு அவர் நோயாளிகளைப் பார்க்கும் கம்பீரமான காட்சியை அவன் எண்ணிப் பார்த்தான். ஊரிலுள்ளவர்களுக்கு சிதம்பரம் வைத்தியர் என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். மனிதர்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த அன்பும் கருணையுமே அதற்குக் காரணம். அன்று மாலை இரண்டு மணியிலிருந்து ஊரடங்குச்சட்டம் அமுல்படுத்தியிருப்பதாக வானொலியில் கூறுவது சிறிசோமவின் காதுகளில் விழுந்தது. ஊரடங்குச் சட்டம் பற்றி அவன் பெரிதாகக் கணக்கில் கொள்ளாவிட்டாலும், சுமானவதியைப் பற்றி யோசிக்கையில்தான் பெரும் பதற்றம் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

மெதுவாகச் சென்று கொண்டிருந்த அன்றைய நாளில் பூமியை இருள் சூழ்ந்து கொள்ளும் போதே ஏதோவொரு கஷ்டத்தின் நிழலும் சிறிசோமவின் வீட்டைச் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருந்தது. நாள் பூராகவும் கட்டிலிலேயே இருந்த சுமானவதி வீடு ஒளியிழந்து சென்ற அக்கணப் பொழுதில் புலம்பி அழ ஆரம்பித்தாள். வீட்டுக்கு வெளியில் நின்று கொண்டிருந்த சிறிசோம அவள் அழுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாமல் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான்.

அவள் கட்டிலில் அமர்ந்து வயிற்றில் இரு கரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு தடவியபடி புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது தாயாவது இந்த நேரத்தில் அவளோடு இருந்திருந்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அவரோ பல மயில்கள் தொலைவில் உள்ள வல்லவிடவில் இருக்கிறார். மேலே லயத்தில் வசிக்கும் பானுமதி பிரசவ விடயத்தில் திறமையானவள்தான். ஆனால், அவளும் இப்போது மைத்திரி முகாமுக்குச் சென்று

விட்டாள். மிகுந்த கவலையுடன் சிறிசோம மனைவியருகில் சென்று, அவளது தோள் மீது மெதுவாகத் தனது கையை வைத்தான்.

“உனக்கு இப்ப எப்படி இருக்கு? வலி ஏதும் இருக்கா?”

“இல்ல. எதுவும் இல்ல. கொஞ்ச நேரத்தில் வலி போயிரும்”

பயம் குடிகொண்டிருந்த அவளது முகத்தைப் பார்த்தவள் அணுகிக் கொண்டே கூறினாள்.

குழந்தை பிறப்பதற்கு இன்னும் ஐந்தாறு நாட்கள் இருந்தாலும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னரே குழந்தை பிறக்கும் சம்பவங்கள் தொடர்பில் சிறிசோம அறிந்து வைத்திருந்தான். இந்த நேரத்தில் மனைவியோடு உதவிக்கு யாராவது இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என நினைத்தவனுக்கு தன்னுடன் ஒன்றாகப் பணிபுரியும் பீரிஸ் அண்ணனின் மனைவி ஞாபகத்திற்கு வந்தார்.

அடுத்தகணமே வீதி நெடுகிலும் உள்ள மரம், கற்களுக்கிடையில் ஒரு வேடுவனைப்போல மறைந்து மறைந்து மலை அடிவாரம்வரை சென்று பீரிஸ் அண்ணனையும் அவரது மனைவி எமலினையும் கையோடு கூட்டிக்கொண்டு திரும்பி வந்தான். வீட்டினருகில் வரும்போதே சுமானவதியின் அழகைச் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

தரையில் விரித்திருந்த பாயில் நீட்டிப் படுத்திருந்தவள், கால்கள் இரண்டையும் உயர்த்தி கட்டிலின் வீட்டத்தை இறுக்கமாகப் பற்றியிருந்தாள். தாங்கொணா வேதனையில் கைகளை முறுக்கிக் கொண்டு, தான் வலியில் கத்துவது வெளியில் கேட்காமல் இருக்க பல்லைக் கடித்துப் பிடித்திருந்தாள்.

அவளுக்குப் பின்னால் சிறிய குப்பி விளக்கொன்று மங்கலான வெளிச்சத்துடன் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வலியையும் தாங்கிக் கொண்டு அதை அவள் பற்றவைத்திருக்க வேண்டும்.

‘சுமானவதி!’

சிறிசோமவின் குரல் கேட்டதும், உதவியற்றுக் கிடக்கும் தன் நிலையைக் கண்ணீராக்கி அவர்கள் பக்கம் திரும்பி, ஏக்கம் நிறைந்த ஒரு பார்வையை வீசினாள்.

பீரிசையும் சிறிசோமவையும் வெளியே அனுப்பி விட்டு எமலின் கதவை மூடிக் கொண்டாள். சூழவுள்ள அனைத்தும் காரிருளில் மூழ்கியிருந்தன. கடுமையான குளிரிலே சில்வண்டுகள் ஓலமிட்டபடி பறந்து கொண்டிருந்தன.

பல நிமிடங்கள் கழித்து வெளியே வந்த எமலினுடைய முகத்தில் திருப்தி இருக்கவில்லை.

“தம்பி சிறிசோம! சுமாவதியை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு போகணும். இல்ல எண்டா குழந்த பிறக்காது. குழந்த பிரண்டுட்டு போல..”

“கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். ஈபட்டின் லொறியும் இந்த நேரம் பார்த்து இல்லாமப் போயிற்றே” என்று கவலையோடு கூறிய பீரிஸ் அண்ணன்,

“சரி. தம்பி சிறிசேன! நீ மெதுவா, கவனமா முகாமிற்குப் போ. அங்க சிதம்பரம் வைத்தியர் இருக்கார். அவர் இரக்கமான ஆள்தான். நீ காட்டு வழியாப் போ. கடவுள் உன்னப் பாத்துக் கொள்வார்” என்று தன் யோசனையைச் சொன்னார்.

பீரிஸ் அண்ணன் கூறுவதற்கு முன்பே சிறிசோமவுக்கு முகாம் நினைவுக்கு வந்திருந்தது. அவன் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் காட்டுப் பாதைகள் வழியாக முகாமினை நோக்கி ஓடினான். அவ்வேளை பயமோ, பாதுகாப்பு பற்றிய எண்ணமோ அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. ஆபத்தின்றி முகாமை அண்மிக்க, அங்கு காவல் செய்து கொண்டிருந்த படைவீரர்கள் இருவர் தங்களை நோக்கி ஓடி வரும் உருவத்தை நோக்கி ஆயுதங்களை நீட்டினர்.

‘நில்லு!’

அவர்களுடைய சத்தம் காட்டில் உள்ள பெரிய மரங்களிடையே பட்டு எதிரொலித்தது. ‘இல்லையெண்டா சுட்டுப் போட்டுருவன். நில்லு!’

“ஐயோ, கும்பிட்டுக் கெஞ்சிக் கேக்கன். என்ட குடும்பம் கஷ்டத்துல இருக்கு. வைத்தியர் சிதம்பரம் ஐயாவ சந்திக்கத்தான் வந்த. ஐயோ கடவுளே! நான் அவரக் கூட்டிக்கிட்டுப் போகணும். உதவியில்லாத என்ட மனைவி குழந்தையப் பெத்தெடுக்க ஏலாமக் கஷ்டப்பட்டுக்கிட்டு இருக்கா” சிறிசோம தூரத்தில் நின்று கொண்டே கத்தினான்.

தமது சுழல் துப்பாக்கியனைக் கீழே இறக்கிய படை வீரர்கள் இருவரும் அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தனர். அவர்கள் அவனை தலைமை இராணுவ அதிகாரியிடம் கொண்டு சென்றனர். அங்கே ஒரு புறம் வாங்கொன்றில் அமர்ந்திருந்த ஈபட் அவனைக் கண்டதுமே எழுந்து நின்றார்.

“தம்பி சிறிசோம! என்ன பிரச்சினை? நான் இப்பதான் கொழும்புக்குப் போய் முகாமுக்குத் தேவையான சாப்பாட்டை வாங்கிக் கொண்டு வந்தன்.”

“ஐயோ! ஈபட் அண்ணன். வைத்தியர் சிதம்பரம் ஐயா..” என்றவன் களைப்பு மிகுதியினாலும், பயத்தினாலும் பேச முடியாமல் தடுமாறினான்.

அங்கு மெலிந்த தோற்றத்தோடு அலங்கோலமான நிலையில் இருந்த ஆண்களும், பெண்களும் தமது நடவடிக்கைகளையும் பேச்சுக்களையும் நிறுத்திவிட்டு சிறிசோமவின் பக்கம் வேடிக்கை பார்த்தனர்.

அங்கிருந்த அடுப்பிலே மூட்டிய நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது. பாயொன்றிலே நிர்வாணமாக அமர்ந்திருந்த குழந்தையொன்று, பழைய தகரக் கோப்பையினை கையிலே வைத்துக்கொண்டு எரியும் நெருப்புக்கு மேலே ஏதோவாரு திசையில் அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

தன்னுடைய முகாமில் உள்ள ஒருவரை வெளியிலே அனுப்புவதற்கு இராணுவத்தளபதி சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை. எனினும், ஈபட்டரைவர் உத்தரவாதம் அளித்ததன் காரணமாக அவரிடமிருந்து அனுமதி கிடைத்தது.

“ஐயோ சேர், வறுமப்பட்ட மனுஷன். மனைவிக்கு ஏதும் நடந்தால் செத்துப் போயிருவார்” ஈபட் தாழ்மையோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

இவற்றுக்கிடையில் சிதம்பரம் பாடசாலைக் கட்டிடத்தின் தொங்கலிலுள்ள ஒரு வாங்கில் அமர்ந்தவாறு இருள் கவிந்திருந்த வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். உடம்பில் சட்டையின்றி அசையாமல் இருந்த அவர் தோற்றம், ஒரு கற்சிலைக்கு ஒப்பாக இருந்தது. அவரது முகம் களைப்பினால் சோர்வுற்றிருந்தது.

அவரை நோக்கிச்சென்ற இராணுவ அதிகாரி மதிப்புடனும், பணிவுடனும் ஆங்கிலத்தில் ஏதோவொன்றைக் கூறினார். சிறிது நேரம் எதையும் கேட்காதவர் போல இருந்த வைத்தியர், தலையைத் திருப்பி தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் பக்கம் பார்வையைத் திருப்பினார்.

“ஐயோ சேர். என்ட ஏழை மனைவியைக் காப்பாற்றித் தாங்க! பிள்ள பிறக்கப் போய் அவளுக்குக் கஷ்டமாகிட்டு. உங்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.” சிறிசோம அவரிடம் சென்று குனிந்து, மிகுந்த பணிவோடு கெஞ்சினான்.

வைத்தியர் அவனைப் பார்த்துவிட்டு, இராணுவ அதிகாரியையும் பார்த்தார். முகாமில் இருந்த பெண்கள் உட்பட அனைவரும் அவர் பதிலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். வைத்தியர் இதுபோன்று

உதவியற்ற பல கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்குப் பிரசவம் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால், அன்று சிறிசோமவின் கண்களை உற்று நோக்கி எதையோ தேடினார். நொடிப்பொழுதில் அவரது பார்வை அவனுக்குப் பின்னால் எரிந்து கொண்டிருந்த நெருப்புக்குத் தாவினது. தனது அனைத்து உடமைகளையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கிய இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழந்தையின் பிறப்புக்கு தன்னால் எப்படி உதவ முடியும்? என்ற எண்ணம் அவருக்குள் தோன்றியது.

“என்ட பொருட்கள் எல்லாமே எரிஞ்சு சாம்பலாகிற்று. இனி எத வச்சு நான் என்ட வைத்தியத் தொழிலச் செய்யுற?” அவர் சிங்களத்தில் இராணுவ அதிகாரியிடம் கேட்டார். ஒருவரிடமிருந்தும் பதில் இல்லை. அவ்வேளை, அமைதியாகவிருந்த முகாமிற்கு அருகிலுள்ள கட்டிடத்திற்குள்ளிருந்து குழந்தையொன்று கத்தி அழும் சத்தம் கேட்டது.

பல நிமிடங்கள் அப்படியே அமர்ந்திருந்த வைத்தியர், திடீரென எழுந்தார். பெண்களோ ஆறுதல் பெருமூச்சு விட்டனர். அவர்களுடைய கண்களில் கண்ணீர் நிரம்பியிருந்தது. அநாதரவும், இரக்கமின்மையும் சற்று நேரத்தில் ஓடியொளிந்து கொண்டன.

“எனக்கு சட்டை ஒண்டு தாங்க” வைத்தியர் கேட்டார்.

அவ்விடத்தில் இருந்த ஒரு மனிதர் தனது சட்டையைக் கழற்றி வைத்தியரிடம் அணிந்து கொள்ளக் கொடுத்தார். வாயிலை நோக்கி வேகமாக நடந்த அவர் ஈபட்டின் லொறியில் ஏறியதும் இராணுவப் பாதுகாப்புடன் சிறிசோமவின் வீட்டை நோக்கி விரைந்தது லொறி.

வைத்தியர் வீட்டினுள் நுழையும்போது எமலின் சுமனாவதியின் பக்கத்தில் இருந்து அவளது வயிற்றையும் காலையும் தடவிக் கொண்டிருந்தாள். வீட்டில் இருள் நிறைந்திருந்த இடங்களில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்தது. சுமனாவதி வேதனை தாங்க முடியாமல் கத்திக் கொண்டிருந்தாள். அவளது புலம்பல் சத்தம் மனதைக் கனதியாக்கி இறுக்கியது.

சுடுநீரில் இரு கைகளையும் கழுவிக்கொண்ட வைத்தியர் தான் போட்டிருந்த சட்டையைக் கழற்றி பல துண்டுகளாகக் கிழித்து ஒரு புறம் வைத்தார். அதன்பின், மிகவும் கவனமாக சுமனாவதியைத் தூக்கி கட்டிலின் காலடியிலே வைத்தார். எமலின் சுறுசுறுப்பாக அவருக்கு ஒத்தாசை புரிந்தாள். அவளுடைய இரு கால்களையும் தூக்கி

அவளை ஒரு செளகரியமான நிலையில் வைத்த வைத்தியர், அரைவாசி பிறந்து இடையில் பொறுத்திருக்கும் குழந்தையைக் கவனமாக மெல்ல மெல்லத் திருப்பி தனது பணியினை ஆரம்பித்தார்.

வெளியே குளிர் அதிகமாக இருந்தது. இராணுவ வீரர்கள் துப்பாக்கியினைக் கவனமாகவும் உறுதியாகவும் ஏந்தியபடி அசையாமல் நின்றுருந்தனர். ஈபட் அண்ணன் லொறியின் இயந்திர மூடியில் சாய்ந்தவாறு நின்றுகொண்டு சுருட்டைப் பற்றவைத்து, வாயில் வைத்து உறிஞ்சி இழுத்தார். என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய முடியாத அளவுக்கு எங்கும் கும்மிருட்டு. சிறிசோம பெரும் பதற்றம் நிறைந்த முகத்தோடு திண்ணை மீது அமர்வதும், பின்பு எழும்பி நடப்பதுமாக இருந்தான்.

உள்ளேயிருந்து வேதனையான அகோரச்சத்தம் காதுகளைத் துளைத்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டது. ஒருவரின் கழுத்தை நெரிக்கும் போது, அடித்தொண்டையால் கத்துவதைப் போல அந்தச்சத்தம் இருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து, பிறந்த குழந்தை அழுகின்ற குரல் படிப்படியாக கேட்க ஆரம்பித்தது. இராணுவ அதிகாரிகள் இருவரும் சிறிசோமவைப் பார்த்து புன்சிரிப்பை உதிர்த்தனர். தன் முகமும் மார்பும் வியர்வையால் நனைந்த நிலையில் வைத்தியர் சிதம்பரம் வீட்டினுள்ளிருந்து வெளியே வந்தார்.

முதல் முறையாக பார்ப்பதைப்போல அனைவரும் அவரை நோக்கினர். என்றாலும், வைத்தியர் அங்கிருந்த யாரையும் நிமிர்ந்து பார்க்கவில்லை. முகாமை நோக்கிப் பயணிப்பதற்காக லொறியிலே மெதுவாக ஏறி, முன் ஆசனத்தில் கவனமாக அமர்ந்து கொண்டார். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தை தொடர்ந்தும் அழ ஆரம்பித்தது.

இராப்பொழுதின் அரைவாசி கடந்து போயிருந்தது. என்றாலும், காரிருள் சற்றும் குறையவில்லை. அந்தக் கும்மிருட்டில் மலைத் தொடரின் மேலே தோன்றியும் தோன்றாமலும் சிறிய விடிவெள்ளி ஒன்று ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பதை சிறிசோம கண்ணுற்றான்.

**சிங்கள மூலம்: லீலானந்த விக்ரமசிங்ஹ
தமிழில் : அப்துல் லூபீத் (மருதமுனை)**

18.11.2019

“ஃரஃடிவாஃ” ராஃரீய”
எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து

○○○

இலங்கையில் முதல் சிறுகதைத் தொகுதி 'ஐதர்ஷா கதைகள்'

கீழ்க்குலகின் சவர்க்கம் எனப் போற்றப்படும் நம் இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பின் இதய இடம் வாழைத்தோட்டம் எனும் பகுதியாகும். வாய்ப்புகள் யாவும் வாசற்படிகளில் கொட்டிக் கிடக்கும் வரலாற்றுப்புகழ் மணக்கும் எமது இந்த வாழைத்தோட்டம், ஐந்து வீதிகளையும் ஆறு ஒழுங்கைகளையும் கொண்டுள்ள ஒரு சிறு பகுதியாகும். நீதிமன்றத்தின் நேர்வாசலாகிய இந்த வாழைத்தோட்டம், தமிழ் வளர்த்த பண்ணை; தமிழ்வளர்த்த திண்ணை எனச் சொன்னால் பலருக்கு வியப்பாகவிருக்கும். எப்படி?

நம் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், அதிக தமிழின் முதன்மை வகிபாகம் கொண்டது எங்கள் வாழைத்தோட்டமே. அவற்றுள் ஒன்று தமிழ்ச்சிறுகதையாகும். ஆம்.. எங்கள் வாழைத்தோட்ட மண்ணில்தான் இலங்கையின் முதற் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுதி மலர்ந்திருக்கிறது என்பது தேனூறும் செய்தியாகும். அது ஐதூருஸ் அப்பா என்பவர் 1935 இல் வெளியிட்ட ஐந்து சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுதியாகும். அதன் பொன்னாமம் 'ஐதர்ஷா கதைகள்' என்பதாகும். இந்த முதல் தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுதிபற்றிய தகவல்கள் பழஞ்சுவடிகள் திணைக்களத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதோடு நம்நாட்டு தமிழ் முஸ்லிம் கலை இலக்கியவாதிகளால் கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ரூபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் 2002இல் நடத்தப்பட்ட முதலாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டையொட்டி வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுக் கோவையிலும் இடம் பெற்றிருப்பது நம் கவனிப்புக்குரியது.

தவிர, வாழைத்தோட்டத் தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தின் வாரிசு எழுத்தாளன் நான் என்பதால், நம் தேசிய தினசரிகளில் (தினகரன் -வீரகேசரி - தினக்குரல்) 'வாழைத்தோட்ட வண்ணங்கள் -வரலாற்றுச் சின்னங்கள்' எனும் தலைப்பில் அவ்வப்போது முதல் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி நான் எழுதி -பிரசுரமாகி வந்திருப்பது நம் சிந்தனைக்குரியது.

இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியும் 1950இல் எங்கள் வாழைத்தோட்டத்திலிருந்தே வெளிவந்திருக்கின்றது என்பது ஆய்வுக்காகத் தேடல் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள மாணவர்களுக்கு உதவும். மர்ஹூம் 'மூமிசா' என்னும் முகம்மது மீரா சாகுல் அமீது என்பார் 1950இல் வெளியிட்ட 'இரு உலகங்கள்' என்னும் தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுதியேயாகும்.

இந்த 'மூமிசா' கொழும்பு ஸாஹீராவின் எ. எம். ஏ அஸ்ஸின் மாணவன் என்பதுடன், இவர் அக்கால (1950 களில்)ப் பிரிவில் தினகரன் முதலாய தமிழ்த் தேசியப்பத்திரிகைகளிலும் இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையிலும் எழுத்துப் பங்களிப்புகள் செய்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த 'மூமிசா'வை அக்கால எழுத்தாள ஆசிரியர்களான தினகரனின் முன்னாள் ஆசிரியர் மறைந்த இ.சிவகுருநாதன், தேசாபிமானி ஆசிரியர் மர்ஹூம் எச். எம். பி முஹிதீன் சமகாலத்தில் மானா மக்கீன் போன்றோர் அறிவர்.

நம் மேமன் கவி தன்பகுதியில்

-சுத்திய எழுத்தாளன் கலாயுஷணம் எஸ். ஐ. நாகூர்கனி

-மட்டக் குளியில் வாழும் 'மும்சா'வின் மூத்த மகன் உமர் என்பாருடன் கைகோர்த்து 'மும்சா'வின் தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுதியான 'இரு உலகங்கள்' நூலை மறுபதிப்பு செய்யும் மகத்தான பணியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது நம் கவனத்துக்குரியது.

இலங்கையின் மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதியும் எமது வாழைத் தோட்டத்திலிருந்தே 1951இல் மலர்ந்திருக்கிறது. அது மர்ஹூம் எச். ஏம்.பி முஹிதீனின் 'தங்கச் சரங்கம்' என்ற தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

இன்று முற்போக்குத் தோழர்களால் முற்றாக மறக்கப்பட்டுவிட்ட இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை பரப்பு ஏடான 'தேசாபிமானி', இலங்கை சுதந்திரக்கட்சியின் -முஸ்லிம் பிரிவான இஸ்லாமிய சோஷலிச முன்னணி வெளியிட்ட 'உம்மத்' - 'நாளை நமதே' ஆகிய ஏடுகளின் முன்னாள் ஆசிரியர் எச். ஏம்.பி. முஹிதீன் சோஷலிச நாடுகளின் கதைகளைத் தமிழ்ப்படுத்திய கதைகளைக் கொண்டதே 'தங்கச் சரங்கம்' ஆகும். இது 1951இல் வந்தமை நோக்கற்பாலது.

மேற்படி மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள் எம் வாழைமண்ணில் மலர்ந்த பின்னரே, நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுதிகள் மலரலாயின.

○○○

வாசிப்பு என்னும் வாசப்பு!

வாசிப்பு (வாசப்பு)

மனித மனதை வாசப் புவாக்கும் நேசிப்பு வென்னும் நெடுவாசம் வையப் புவெங்கும் வளர்க்கும்... வாசிப்பு உள்ளவர்க்கே மட்பூவில் வசிப்பு வாசமுறும் வாழ்வு வசமாகும் வெறுங் காட்சித் திரை பார்த்தல் விழலுக்கு நீர் வார்த்தல் உறங்காமல் உற்சுற்றி உல்வாசக் கதை பேசி சிரங்குகளில் தேன்மாந்தி - மந்திக் குரங்காய்க் கிளைதாவிக் காலத்தை வீணாய்க் கழித்துக் கழிவாகிப் போவதிலும் வாசிப்பின் வசமானால் வளரும் அறிவெமக்கு வசமாகும்.வரமாகும். வெள்ளைச் சுருட்டுதி நுரையீரல் தனைக்கருக்கி கள்ளை எரிசரத்தை 'குடு'வென்னும் கொடுவிரத்தை குடித்துக் கல்லீரல் தனைக்கரைத்து உழுந்த மரமாக உருக்குலைந்து மாளாமல் பாழாக்கும் பணத்துக்கு நல்ல நூல்வாங்கிப் படிப்பது மேல் படிக்கப் படிக்கப் படியேற்றும் நூல் அறிவுனக்குள் கொடியேற்றும் உண்மை! வாசிப்புவென்னும் வாசப்பு ஒன்றே வாழ்வை வசமாக்கும் உன்னுள் மனிதத்தை உயர்த்தி நிஜமாக்கும் உண்மை! நீ நம்பு.

-கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்

பகர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

முருகேச பண்டிதர் தமது மாணவர்களுக்கு வேடிக்கையான பாடல்களைப் பாடிக் காட்டுவார். பல விடுகதைகளை விடுகவிகளாகப் பாடுவார். அத்தகைய விடுகவிகளில் ஒன்று பின்வருமாறு :

நெட்டையிலை வைத்திருக்குஞ் செவ்வேளல்ல

நெழ்தோங்கித் தண்டேந்தும் வாளுமல்ல
கட்டுவரனாரளிக்கும் பிரமனல்ல

கனிவெட்டி யெடுத்தலாற் சரங்கமல்ல
நட்டவரைத் தளபதியாய் இருக்கச் செய்யும்
நன்மையினா னாம்வணங்கு மீசனல்ல
சீட்டரெலாங் கொள்ளுமொரு பொருளே யாகும்
செகமறிய இப்பொருளைச் செய்பு வீரே

‘ரகி’ சீயபா 7யரூ டிரூரூஊரூ கீயீ

இவர்கள் பாதுகாப்பாய் வாழ்கிறார்கள்

தமயந்தி இன்று மிக அவதிப்பட்டு பதகனிப்போடு போன் எடுத்துக் கதைத்தாள் மகள் நளாயினியோடு. மகள் டென்மார்க்கில் கணகாலமாகச் சீவிப்பவள். பிள்ளைகளும் வளர்ந்து குமரும் இளந்தாரியுமாக ஆகி நிற்கிறார்கள். பெற்றோருக்கும் சீவியப்பாட்டுக்கு உதவி நிற்கிறார்கள். நிம்மதியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், அதிர்ச்சியான செய்தி அவளுக்கு எட்டியது! மருமகன்தான் அறிவித்தார்.

“நளாயினி வேலை செய்யப்போன இடத்தில் வழக்கி விழுந்து எலும்பு முறிவு கொஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது! இனி நடக்கவோ வேலைசெய்யவோ ஏலாமல் ஆகிவிட்டது! வைத்தியசாலையில் வைத்துள்ளோம். கெதியா சுகம் வரும். நீங்க ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதையுங்கோ!” இந்தச் சேதி கேட்டதும் தாய் தமயந்தியால் திருகோணமலையில் வீட்டில் நிம்மதியாக இருக்கமுடியுமா என்ன! கணவனும் ஆதங்கத்தோடு அருகில் நிற்க அவள் தொடர்பெடுத்துப் பேசினாள். ஆனால் மகளோடு பேச முடியவில்லை. அவள் கணவன்தான் பேசினார்: “இப்போது தீவிரமான சிகிச்சை நடந்துவருகிறது. இங்கெல்லாம் இதுவெல்லாம் சிம்பிள் கேஸ்! நீங்க பயப்படாதையுங்கோ. சுகம் வந்திடும்!”

அவர் சொன்னது போல் விரைவாக சுகமாகிவிட்டதுதான். இப்போது வீட்டில்தான் இருக்கிறாள். ஆனால் இன்னும் வேலைக்குப்போகும் நிலையில் இல்லை!..... தமயந்தி தொலைபேசியில் கதைத்தாள் மகளோடு: “பிள்ள, எப்ப உனக்குப் பூரணசுகம் வரும்? எப்ப வேலைக்குப் போவாய்? எப்ப உன் குடும்பம் விளங்கும்? உன் புருஷனும் ஏதோ வேலத்தளத்தில் எக்சிடன்ட் பட்டு இப்பவேலை இல்லாம இருக்கிறார் எண்டு தெரியும்! அய்யோ கடவுளே, என்னெண்டு உங்கட சீவியப்பாடு இனி நடக்கப்போகுது?! என்ன கடவுளின் சோதனையப்பா இது! நல்லா இருந்த குடும்பம் எத்தினையோ பேருக்கு உதவியா இருந்த னீங்கள்! இப்பிடி ஆக்கிப்போட்டானே கண்கெட்ட கடவுள்!” “அண்ண அம்மா, உங்கட நாடுமாதிரி இல்ல இப்ப நாங்கள் வாழற நாடு! இங்க எங்க என்ன வேலையச் செய்தாலும் அறுபது வயதானால் பென்சன் சம்பளம் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும்! வேலைசெய்யும் இடத்தில் விபத்தானால் இயலாமல், போனால் அவர்கள் செலவில் வைத்தியம் நடக்கும்! சுகமாகி வேலைக்குத் திரும்பும் மட்டும் வழக்கமான சம்பளம் வீடுதேடிவரும்! அவருக்கும் அப்படித்தான் வேலை இல்லாவிட்டாலும் வழக்கமான வருமானம் வந்துகொண்டே இருக்கு! எங்களுக்கு ஒருகுறையும் இல்ல, வழக்கம்போல் எல்லாம் நடந்தேறித்தான் வருகிறது! நல்ல வைத்தியம் கெதியாக குணமாகி முன்னர் மாதிரி சுகமாகி நடமாடிவருவேன்! நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதையுங்கோ!.....”

அங்கதான் அரசாங்க உத்தியோகத்தருக்கு மட்டும் பென்சன் கிடைக்கும். மெடிக்கல் சேர்ட்டுபிக்கற்ற காட்டினால் சம்பளத்தில வெட்டு இருக்காது... ஆனா இங்க அப்பிடியில்ல. வேலைசெய்யற எல்லாருக்குமே சுகநலன் கெட்டால் இந்த வசதிவாய்ப்புகள் எல்லாம் காலம் முழுக்க கிடைத்துக் கொண்டே வரும்!..... உங்கட நாட்டில்தான் கோயில்களும் சிலைகளும் பூசை புனக்காரங்களும் பிரார்த்தனைகளும் கூட நடக்குது. ஆனா, இந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் மாதிரி பாதுகாப்பான நிம்மதியான வாழ்க்கை இருக்கா உங்களுக்கு? சொல்லுங்கோ பார்ப்பம்!”

சூசை எட்டவீட

ஈவ்தார்லெட் Eve Tharlet

.:ப்ரான்ஸில் பிறந்தாலும், தன் குழந்தைப் பருவத்தைப் பெரும்பாலும் ஜேர்மனியிலேயே செலவிட்டார். தந்தை கல்வித்துறை ஊழியராக இருந்தார். தாயார் ஆங்கிலமும் ஜேர்மன் பாஷையும் நன்கு பேசத் தெரிந்தவராய் இருந்தார். .:ப்ரான்ஸ், ஜேர்மன் கலவையாக இருந்தார் ஈவ் தார்லெட். சிறுவர்களுக்காக அவர் எழுதிய கிட்டத்தட்ட 150 கதைப்புத்தகங்கள் சர்வதேச அளவில் பேசப்பட்டன.

Simon And The Holy Night சைமனும் அந்தப் புனித இரவும்

சைமன் குளிர் தரையில் அமர்ந்திருந்தான். இல்லம் நோக்கி மந்தைகளைச் செலுத்திச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வெகுவாகச் சுணங்கியிருந்தது. ஆயினும் இரை தேடி மேயச் சென்றிருந்த ஆட்டுக்குட்டியொன்று இன்னமும் அவனிடத்து திரும்பியிருக்கவில்லை. “தந்தை என்னோடு கோபம் அடையலாம்” அவன் ஆழமாய் யோசித்தான்.

அவன் அமர்ந்திருந்த வழியாக ஒரு கழுதையைச் செலுத்தியபடி ஒரு மனிதர் நடந்து வந்தார். அவரது மனைவி அக்கழுதை மீதில் அமர்ந்தபடி பயணித்தார். சைமன் துயரத்துடன் இருப்பது கண்டு அவர் காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார்.

“என் ஆட்டுக்குட்டியொன்றை தொலைத்துவிட்டேன். இரவும் கடும் குளிராக அமையப் போகிறது.” சைமன் சொன்னான்.

புதியவர் புன்னகை செய்தார். அவர் தன் தனது நடையைக் கட்டி விரைந்து ஆட்டுக்குட்டியை தேடியெடுத்துக் கொண்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அது அழகாகவும் கதகதப்பாகவும் இருந்தது. “ஓற்றையடிப்பாதையில் அது நடுநடுங்கியபடி நின்றிருந்தது...”, சொல்லியபடி அவர் அந்த ஆட்டுக்குட்டியை அந்த சின்னஞ்சிறு மந்தை மேய்ப்பாளனின் கையில் கொடுத்தார்.

அந்தப் பெரியவருக்கும், அவரது இணையருக்கும் பலமுறை நன்றிபகர்ந்த சைமன் அவர்களுடன் பாதையில் நடந்தான். அம்மனிதரது பெயர் ஜோசப் என்பதையும், இங்கே நகரிலே சில நாட்கள் தாம் தங்க உத்தேசம் கொண்டிருப்பதையும் அப்பெரியவர் சைமனிடம் விபரித்தார்.

“நாம் தங்க ஒரு இடம் தேடியாக வேண்டும். மனைவி மேரி ஒரு குழந்தைப்பேறை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்.” பெரியவர் சொன்னபோது, மேரியும் மெல்லிய தொனியில் சொன்னார், “அது விரைவில் நடைபெறும் போலிருக்கிறது.”

“இங்கே பெத்லஹேமில் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். உங்களால் தங்க ஒரு இடம் தேடிக்கொள்ள முடியாதுபோனால், அதோ தொலைவில் ஒரு தொழுவம் தெரிகிறதே அங்கு நீங்கள் தங்கிக் கொள்ளலாம். அங்கு எவரும் பெரும்பாலும் போவதில்லை.” சைமன் சொன்னான்.

ஆங்கிலத்தில்: Eve Tharlet

தமிழில்: கெக்கிராவ ஸ்ரீலலா

நகரத்தின் எல்லைவரை அவர்களுடன் பயணித்த சைமன் அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றான்.

ஜோசபும் மனைவியாரும் நிறைய வீடுகளுக்குச் சென்று சென்று திரும்பினார்கள். எவரும் தங்க இடம் கொடுக்கவில்லை. மேரி பயணத்தால் களைப்புற்றிருந்தாள். “இனி இடம் தேடி அலைவதை நிறுத்துவோம், ஜோசப். இங்கே இடங்கள் அகப்படாது போலிருக்கிறது. அந்த சின்ன மேய்ப்பாளனின் தொழுவத்திற்கே என்னை அழைத்துச் செல்லலாம் நீங்கள்.” அவன் சொன்னான்.

ஜோசப் கழுதையைச் செலுத்தலானான்.

சைமனுக்கு அன்றிரா உறக்கம் கொள்ள வில்லை. அவன் படுக்கையில் சாய்ந்தபடி ஜோசப்பையும், மேரியையும் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்களுக்குத் தங்க இடம் கிடைத்திருக்குமா, இல்லையா என்பதே அவனது யோசனையாக இருந்தது.

இரவு வானம் தெளிவாகவும், பிரகாசமாகவும் இருந்தது. அவன் யன்னலுக்கு வெளியே எட்டிப்பார்த்தான். தொலைவில் அவன் தொழுவத்தைப் பார்த்தான். விளக்கொளி அங்கே மின்னுவதை அவன் அவதானித்தான். அவர்கள்தான் வந்திருக்கக் கூடும் என்று யோசித்தான்.

விரைந்து படுக்கையிலிருந்து துள்ளிக் குதித்தெழுந்தவன் வீட்டை விட்டு தொழுவத்தை நோக்கி ஓடினான். அவனுக்கே அது ஏன் என்று புரியாதிருந்தது. தன்னோடு அன்பு கொண்ட இருவரையும் மறுபடி காணும் ஆவலாக இருக்கலாம். தொழுவத்தருகே போனபோது ஒரு குழந்தை அழுவது கேட்டது. “குழந்தை பிறந்து விட்டது”, அவன் தனக்குள் மெல்லச் சொல்லிக் கொண்டான்.

தொழுவத்தருகே நின்று கதவைத் தட்டியவனை ஜோசப் உள்ளே அழைத்தார். மேரி தன்னோடு இறுக குழந்தையை அணைத்திருந்தாள். தாயையும் சிசுவையும் சூழ ஓர் ஒளிவட்டம் மின்னுவதை அவதானித்த அவன் அது எங்கிருந்து வருகிறது எனத் தெரியாமல் திகைத்தான். எதுவோ ஒரு அற்புத நிகழ்வு அங்கே அரங்கேறுவதை அவன் வியந்து போய் கவனித்தபடி இருந்தான். “அருகே செல்...இது யேசு பிரான்.” ஜோசப் பகர்ந்தார்.

சைமன் குழந்தையைப் பார்த்தான். தன் பஞ்சுபோன்ற மேலங்கியை அவன் மேரியிடம் நீட்டி, யேசு பிரானை அதிலே சுற்றிக் கொள்ளுமாறு இயம்பினான். போலவே தன் மென்மையான புல்லாங்குழலை ஜோசப்பிடம்

கொடுத்து அவன் சொன்னான், “இது குழந்தையின் உறக்கத்துக்கு உதவக்கூடும்.”

மேரி குழந்தையை அந்த மென்துணியில் சுற்றியபோது குழந்தை சைமனைப் பார்த்து புன்னகை புத்தது.

திடீரென வெளியே நாய் குரைக்கும் சத்தம் கேட்டது. பாட்டுச் சத்தங்களும் கூடவே கேட்டன. மந்தைகள் கூட அவர்களை நோக்கி வருகின்ற சப்தங்கள் கேட்டன.

சைமனும், ஜோசப்பும் வெளியே எட்டிப்பார்த்தார்கள். ஆண்களும், பெண்களும் சாரிசாரியாக வந்து நிற்க, விவசாயிகளும், மேய்ப்பாளர்களும் மட்டுமன்றி குழந்தைகளும் தொலைவில் இருந்து தொழுவத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். நடு இரவு அதுவாயினும் அவ்வேளை ஒரு விழா போல கோலாகலமாய் இருந்தது. சிலர் கைகளில் மலர்களை, கனிகளை ஏந்தி வந்திருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் பால், உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

மேய்ப்பாளர்களில் ஒருவர் சொன்னார், “ஒரு தூதுவர் நம்மிடத்தே வந்து வானத்தே யிருந்து வெளிச்சம் பீய்ச்சிப் போனார், போலவே நம்மைக்காக்கும் பொறுப்பைக் கையேந்திக் கொள்ளும் ஒருவர் இங்கே இத்தொழுவத்தில் இன்று பிறப்புக் காண்பார் என்றும் சொல்லிப்போனார். ஆதனால்தான் நாம் அவரை தரிசித்துப் போக வந்தோம்.

ஜோசப் அவர்களைத் தொழுவத்துள் வர அனுமதித்தார். அவர்கள் யேசுபிரானை பாதம் பணிய, வந்த பெண்களும் ஒருவர் அழகாய் ஒரு தாலாட்டுப் பாடலை பாடத் தொடங்கினார்.

சைமன் தன்னில்லம் சென்றான். அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரம் கழிந்திருக்கும். கிழக்குப் பிரதேசத்திலிருந்து மூவர் வந்தார்கள். அவர்கள் ஆகாயத்தில் ஒரு புதிய தாரகையைக் கண்டார்கள். ஒரு அரசரின் நல்வரவைச் சுட்டுவதாய் இருந்தது அது. அவர்கள் பெறுமதிமிக்கப் பரிசில்களைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

“நாங்கள் புதிதாய்ப் பிறந்த அரசரை தரிசித்துப்போக வந்தோம். நாங்கள் அவரது தாரகையைப் பின் தொடர்ந்து வந்தபோது அதுவே நம்மை இங்கே வழிகாட்டி வந்தது.” அவர்கள் சொன்னார்கள்.

சைமன் தொழுவத்தில் நடந்தது பற்றியே யோசித்தான். அவனால் என்றென்றைக்கும் ஜோசபையோ, மேரியையோ, குட்டி யேசுவையோ மறக்க முடியவில்லை.

திறனாய்வு என்ற சொல் திறன்நோக்கு என்பதனால் பிரதியீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியப் பெருவெளியில் சிறுகதை, நாவல், கவிதை எனவாகும் பல கலைவடிவங்களைப்போலவே நூல்களம்தான 'விமர்சனமும்' முக்கிய துறையாகும். அச்சிலும் மின்எழுத்திலும் பெரும் எண்ணிக்கையில் வெளிவரும் பிரதிகளை காமம் செப்பாது அடையாளம் காணும் பணியும் நூல் மதிப்பீட்டுத் துறையிடமே உள்ளது. எனினும் ஏனைய வடிவங்கள் கீர்த்தியுடன் மேலெழுந்து காணப்படும் நிலையில் நூல்மதிப்பீடு (திறனாய்வு) அத்தகைய எல்லையை எட்டவில்லை. இதற்கான காரணியைத் தேடிக்கண்டடையும் என் எத்தனத்தின் ஒரு பின்னமாக, நூல்மதிப்பீட்டுத்துறையில் நெடுங்காலமாகப் பயன்பாட்டில் இருந்துவரும் திறனாய்வு என்ற கலைச்சொல்லின் பொருத்தப்பாடினமை தொடர்பிலேயே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது. (வாசகர்களின் வசதி கருதி திறனாய்வு என்ற சொல்லே இங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.)

(2)தமிழ் இலக்கிய உலகில் பேராசிரியர் முத்து சிவன் 'அசோகவனம்'(1944) என்ற தனது நூலில் criticism என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையாக விமர்சனம் என்ற சொல்லை முதன்முதலில் பயன்படுத்தினார். பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் கலைமகள் சஞ்சிகையில் விமர்சனம் என்பதற்குப் பதிலாக 'திறனாய்வு' என்ற புதிய சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார். எனினும் இச்சொல்லை தமிழிலக்கிய உலகில் பரவலாகப் புழக்கத்துக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை பேராசிரியர் க.கைலாசபதியையே சாரும்.

'திறனாய்வு' என்ற சொல் முதன்முதலாகப் பயன்பாட்டுக்கு வந்த சூழ்நிலையைக் கவனத்திற் கொள்ளும்போது அச்சொல்லானது தமிழ் புலமையாளர்களால் அலசி ஆராய்ந்து பொருத்தப்பாடு பார்த்து உள்வாங்கப்படவில்லை என்பது தெரியவரும். பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் தான் அளித்த பேட்டியொன்றில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நான் பேராசிரியர் பணிக்குச் சேர்ந்தபோது திறனாய்வுத் துறை தொடர்பான 'லிட்டரெரி கிரிட்டிஸம்' என்ற பாடத்தை எதிர்பாராத சூழ்நிலையில் கற்பிக்க வேண்டியேற்பட்டது. திறனாய்வுத்துறைக்குப் போக வேண்டுமென்று நான் போகவில்லை அது என்னைத் தேடி வந்தது. அக்காலத்தில் 'லிட்டரெரி கிரிட்டிஸம்' என்பதை 'இலக்கிய விமர்சனம்' எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. அப்போது முதன்முதலில் திறனாய்வு என்ற சொல்லை புதிதாக உண்டாக்கி கலைமகளில் எழுதினேன்” (பேராசிரியர் அ.ச.ஞா பதில்கள் பக்:39)

பேராசிரியரின் மேற்படி கூற்று பொருத்தப்பாடு பார்த்து அச்சொல் அறிமுகமாகவில்லை என்பதை உண்மைப்படுத்துகின்றது.

மேலும் இச்சொல் அறிமுகமானபோது எதிர்ப்பலைகளும் தோன்றின. “விமர்சனம் என்ற சொல் இருக்கத்தக்கதாக திறனாம் ஆய்வாம் என்று ஞானசம்பந்தன் பிராணனை வாங்குகிறார்” என ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகையில் ஒரு தலைப்புக் கட்டுரையே வெளியாகியது.

இன்னுமொரு விடயமும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. திறனாய்வு என்ற சொல்லில் காணப்படும் ஆய்வு என்ற சொல் பரந்த எல்லைகளைக் கொண்டது. இதன் காரணமாக பல கலைக் கழகத்தவர்கள் இச்சொல்லை அணைத்துக் கொள்ள, எஸ்.பொன்னுத்துரை போன்ற ஒருசில இலக்கிய ஆளுமைகள் தவிர பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியே ஆளுமைகள் தவிர பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியே உள்ளவர்கள் ஆய்வு நமக்கு சரிப்பட்டுவராது எனக் கருதி

துடக்கு மனப்பான்மையோடு தூரவிலகி நின்று விட்டார்கள். திறனாய்வு என்பது பல்கலைக் கழகத்தவர்களால் மட்டுமே கையாளப்பட வேண்டியதுறை என்ற விம்பம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

சமகாலத்தில் நிலைமை வேறு. பல்கலைக் கழகத்தவர்களைவிட பெருந்தொகையினர் கழகத்துக்கு வெளியே இலக்கிய ஈடுபாட்டில் உள்ளனர். அவர்கள் தமக்குத் தோதுப்பட்டவாறு நூல்நயம், நயத்தலுரை, மதிப்பீடு, இரசனைக் குறிப்பு போன்ற பல சொற்களுடன் புதிய கோலம் புனைந்து திறனாய்வுத் துறையை அணுகுகின்றனர். நூல்பற்றியதான திறன் தேடும் பணியை ஒருபுறம் தள்ளி வைத்து விடுகின்றனர். பெரும்பாலும் 'முதுகு சொறிதல்' வெளிப்படையாக இடம் பெறுகிறது. இதன் காரணமாக நூல் மதிப்பீடு ஏனைய துறைகளோடு சமாந்தரமாகப் பயணிப்பதில் தொய்வு நிலை அடைகின்றது. எனவேதான் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பரிபாலனம் செய்வோரையும் நூல்மதிப்பீட்டுப் பணிகளில் வெளியிலிருந்து ஈடுபடுவோரையும் ஒன்றிணைக்கும் புதுச் சொல்லொன்றின் தேவை எழுகின்றது. இந்தப் புள்ளியிலிருந்தே திறனாய்வு எனும் சொல் மற்றொரு சொல்லால் பிரதியீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பிரேரணை உருவாகின்றது.

(3)

அறுபது எழுபதுகளில் இலங்கையில் இளம்பிறை என்ற சஞ்சிகையொன்று வெளியானது. எம்.ஏ.ரகுமான் என்பவர் அதனை வெளியிட்டு வந்தார். (தற்போது தமிழ்நாட்டில் இளம்பிறை எம்.ஏ.ரகுமான் என்ற பெயரோடு இலக்கியச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்) தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பெரும் தொண்டாற்றிய அச்சஞ்சிகையில் பிரபல இலக்கியவாதி எஸ்.பொன்னுத்துரை நோக்கு// நோக்கல் என்ற தலைப்பிலேயே இலக்கிய மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டார்.

த.கோபாலகிருஷ்ணனை (செங்கதிரோன்) ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான செங்கதிர் பத்திரிகையில் இக்கட்டுரையாளர் இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் எனும் புனைபெயரில் எழுதிய இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகள் நோக்கல் என்ற பகுதியின் கீழேயே வெளியானது. அக்கட்டுரைகள் கோர்வையாக்கப்பட்டபோது 'திறன் நோக்கு' எனும் பெயரிலேயே நூலாகியது.

மிக அண்மையில் வெளியான இரண்டொரு நூல் வெளியீட்டு அழைப்புகளில் நூலை

மதிப்பீடுபவரை நோக்கு/ திறன்நோக்கு போன்ற சொற்களின் கீழ்வகைப்படுத்தப்படுவதையும் வாசிக்க முடிந்தது.

இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் தான் திறனாய்வு என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக திறன்நோக்கு எனும் சொல் பயன்பாட்டில் வரவேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை பிரேரிக்கின்றது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் விரும்பி வாசிக்கப்படும் ஞானம் சஞ்சிகை இப்பிரேரணையைக் கையிலெடுத்து பேசு பொருளாக்க முன்வரவேண்டும்.

○○○

வலிகளின் மொழி

பின்னிர்வத்தாக்கம் தூரத்தே
நினைவுகள் கடினமுடன் கனத்தன
வாழ்வியல் கிலகுவாயில்லை
மனத்தை துயர் முட்டி மோதுகிறது
இதயம் நீர்ற்ற நிலம்போல
வறண்டு விடுகிறது
புலத்தில் மனப்பாரம் குறைத்திட
புன்னகை ததும்பிட அணைக்க
அளாவிட எவருமில்லை
தனியுணர்வு ஒருவகை வலி
மனவழுத்தம் நோய்க்கு அடிப்பார்
மனத்தை ஆற்றுப்படுத்த
கண்ணீர் நனைத்தது படுக்கையை
உற்றநண்பன் விலகுகிறான்
செய்தொழிலும் பறிபோய்
வாழ்வில் மகிழ்ச்சியைவிட
துயரும் வலிகளுமே அதிகம்..ஏன்

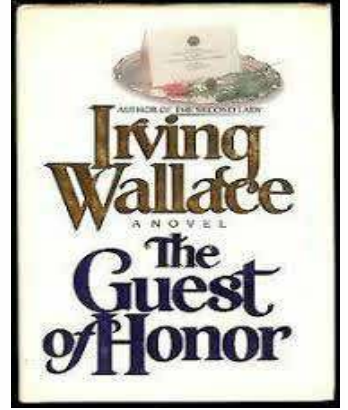
சுவிஸிலிருந்து
பொலிகை ஜெயா

உலகப் புகழ்பெற்ற நாவல்கள் :

Irving Wallace இன் The Guest of Honour (1989)

ஐக்கிய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஒருவரைப் பற்றிக் கற்பனையாக எழுதப்பட்ட 380 பக்க நாவல் இதுவாகும். பாத்திரங்கள் கற்பனையாயினும், ஜனாதிபதியின் சர்வதேச அரசியல் சிந்தனைகள், அணுகு முறைகள், (அக்கால) சோவியத் யூனியனுடனான முரண்பாடுகள், வெள்ளை மாளிகையில் உள்ள அவரது அதிகார பீடம், உளவுத்தாபனமான சி. ஐ. ஏ யின் நடவடிக்கைகள் சுதந்திரமான ஊடகங்களின் நடவடிக்கைகள் என்பன யதார்த்தமாகவே சித்திரிக்கப் படுகின்றன.

லும்பாங் தீவு (ஒரு தனிநாடு) கம்போடியா, வியட்னாமுக்கு அருகில் உள்ளது. அந்நாட்டு ஜனாதிபதி அமெரிக்கச் சார்பானவர். லும்பாங் நாடு பக்கத்து நாட்டு பொதுவுடமையாளர்களின் பயமுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. அந்நாட்டு ஜனாதிபதி மர்மமான முறையில் கொல்லப்பட, அவரது இளம் மனைவி நொய் சாங் அடுத்த ஜனாதிபதியாகின்றார். அவளுடைய இராணுவத்தளபதி ஜெனரல் நாகோர்ன் தீவிர வலது சாரி பொது வுடமையாளர்களுடன் பேச்சு வார்த்தையில் பயனில்லை அவர்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

அமெரிக்காவிடமிருந்து நிதியுதவிபெற்று, , அதனைக் கொண்டு நவீன ஆயுதங்களை வாங்கி பொதுவுடமைவாதிகளை அழித்துவிட அவன் திட்டமிடுகின்றான்.

இதற்கு மாறாகப் பெண் ஜனாதிபதி சற்று நிதானப்போக்குடன் தீவிர வாதிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த விரும்புகின்றாள். அமெரிக்க நிதியுதவியுடன் கல்வி, சுகாதார மேம்பாடு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் மூலம் வறியவர்களுக்கு நிலம் வழங்குதல்பற்றிச் சிந்திக்கிறாள். இவ்வகையில் தனது இராணுவத்தளபதியின் சிந்தனைகளுடன் முரண்படுகின்றாள்.

ஜனாதிபதி நொய் சங் அமெரிக்கா சென்று ஜனாதிபதி அண்டர்வுட்டுடன் நிதியுதவி விடயமாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துகின்றாள். அமெரிக்க ஜனாதிபதி அவளுடைய அழகிலும் இனிமையான பேச்சிலும் பெரிய அளவில் கவரப்பட்டு தனது நிதி ஆலோசகர்கள் கூறியதைவிட அதிக நிதியுதவிக்குச் சம்மதிக்கிறார். அதற்குப்பதிலாக விமானத்தளம் அமைக்க எதிர்பார்த்ததை விடக் குறைந்த அளவிலான நிலப்பகுதியைப் பெறவும் ஒத்துக் கொள்கிறார். அவளை மேலும் ஒரு நாள் அமெரிக்காவில் தங்க வைத்து இரகசியமாகவும் சந்திக்கிறார். இதை அறிய வரும் அவரது மனைவி அமெரிக்க அழகுராணி கணவர் மீது கோபங் கொள்கிறாள். பெண் ஜனாதிபதியின் பேச்சுக்கு மயங்கி அதிக அளவிலான நிதியைக்கடனாக வழங்கியதும் குறைந்த அளவு நிலத்தை விமானத்தளத்துக்காகப் பெற்றுக் கொண்ட விடயமும் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் பிரதான ஆலோசகர்களுக்கும் பிடிக்கவில்லை. தனது மனைவியிடம் அடிக்கடி கருத்து வேறுபாடு கொண்ட அமெரிக்க ஜனாதிபதி சற்றுக் கூடுதலாகவே பெண்ஜனாதிபதி மீது கரிசனை காட்டுகின்றார்.

லும்பாங் நாட்டுப் பெண் ஜனாதிபதியின் தங்கை ஒரு விருந்தின்போது நஞ்சூட்டிக் கொல்லப்பட, பெண்ஜனாதிபதி பெரும்

அதிர்ச்சிக் குள்ளாகின்றாள். இதுபற்றி அறிந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி உடனடியாக லம்பாங் நாட்டுக்குச் சென்று இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்கிறார். இதற்குக் காரணம் பெண் ஜனாதிபதிமேல் அவருக்கிருந்த மையலும் கவர்ச்சியுமேயாகும். அவர் ஒருநாள் மேலதிகமாகத் தங்கி அவளுடன் கடலுக்குச் சென்று உல்லாசமாக நீச்சலில் ஈடுபடுகின்றார். இரகசியமாக இவை படமெடுக்கப்பட்டு அமெரிக்கத் தொலைக்காட்சியில் வெளியாக, ஜனாதிபதி மனைவி கடுங்கோபத்திற்கு உள்ளாகின்றாள்.

லுங்பாங் நாட்டில் காணப்பட்ட வல்லரசு போட்டி காரணமாக, அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோளின்படி லம்பாங் ஜனாதிபதி, அமெரிக்கா வந்து சோவியத் யூனியனின் தலையீடு குறித்து ஐ. நா. சபையில் உரையாற்றுகின்றாள். அமெரிக்க ஜனாதிபதி தனது மகளுடன் பெண் ஜனாதிபதியைச் சந்தித்து மகிழ்கின்றார்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் மனைவி தனது கணவருக்கும் அயல் நாட்டுப் பெண் ஜனாதிபதிக்கு மிடையில் உள்ள உறவைப் பெரிதும் சந்தேகிக்கின்றாள். பெண் ஜனாதிபதியின் கணவர் முன்பு எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார் என்பதை விசாரிக்கின்றார். தனது கணவரின் வெள்ளை மாளிகை உயர் அதிகாரிகளிடம் தனது உடல் அழகைக்காட்டி அக்கொலையில் உளவுத்தாபனமான சி ஐ ஏ யின் பங்கு இருக்கலாம் என அறிகின்றாள். தனது கணவரான ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் இல்லாமல் சிஐஏ இவ்வாறு கொலைசெய்ய முடியாது என்பதை அறிவாள்.

அவள் பெண் ஜனாதிபதியைச் சந்தித்துத் தனது கணவர்தான் அக்கொலைக்கு உத்தரவிட்டவர் எனக்கூறிவிடுகிறாள். இதனால் கோபமடைந்த பெண் ஜனாதிபதி உன்னோடு எந்த உறவும் தேவையில்லை என அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடம் தெரிவித்து நாடு திரும்புகிறாள்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடம் இதே விடயத்தை அவர் மனைவி தெரிவிக்க, அவர் உளவுத்தாபன அதிகாரிகளைக்கடுமையாக விசாரித்து, அமெரிக்கா கொலையில் சம்பந்தப்படவில்லை என்பதை அறிகின்றார். கொலையைச் செய்தவன் பெண் ஜனாதிபதியின் இராணுவத்தளபதி என்ற விடயமும் வெளியாகின்றது. இராணுவத்தளபதி இவ்வாறு கொலை செய்துவிட்டுத் தானே நாட்டின் ஜனாதிபதியாக முயற்சிக்கின்றான். ஒரு அமெரிக்க புலானாய்வுப்

பத்திரிகையாளன் எப்போதுமே அமெரிக்க ஜனாதிபதியைக்கண்காணிப்பவன். ஜனாதிபதி வேறு நாட்டுப் பெண் ஜனாதிபதியுடன் தொடர்புள்ளமைபற்றிச் சந்தேகிக்கின்றான். அவர்கள் ஒன்றாக நீந்துவதை இரகசியமாகப் படம் பிடித்து. அமெரிக்காவில் பகிரங்கப்படுத்துகிறான்.

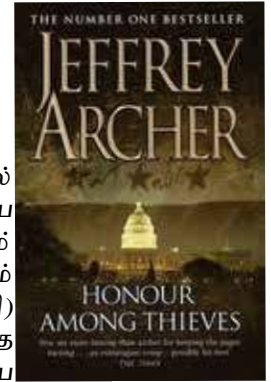
லும்பாங் நாட்டில் பெண் ஜனாதிபதிக்கு எதிராகப் பல சதிகள் நடைபெறுகின்றன. அவனது எதிரிகள் ஜனாதிபதியின் மகனைக்கடத்திப் பிரதிபலனாகப் பெண் ஜனாதிபதியைப் பயமுறுத்திக் கடத்திவிடுகின்றனர்.

மகனை விட்டுவிடுகின்றனர். அமெரிக்க ஜனாதிபதி கணவனைக் கொல்ல உத்தரவிடவில்லை என்பதை லம்பாங் பெண் ஜனாதிபதி அறிகின்றாள்.

அவள் கடத்தப்பட்ட விபரம் தெரியவரவே அமெரிக்க ஜனாதிபதி அதிகம் சிந்திக்காது லம்பாங் நாட்டுக்குச் சென்று விடுகின்றார். அவரோடு வரும் பிரபல பத்திரிகையாளரிடம் எல்லா உண்மைகளையும் கூறி, பெண் ஜனாதிபதியைக்காப்பாற்ற உதவி கேட்கின்றார். அவன் தனது புலன்விசாரணையின் மூலம் இராணுவத்தளபதியின் சகாக்களிடமிருந்து அவளைக் காப்பாற்றுகின்றான். அமெரிக்க ஜனாதிபதி பெண் ஜனாதிபதியின் காதல் தொடர்கிறது. இராணுவத்தளபதி தண்டனை பெறுகின்றான்.

Jeffrey Archer இன் Honour Among Thieves (2005)

இந்த நாவல் 1990களில் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் சதாம் ஹுசேனுக்கும் (ஈராக்கிய ஜனாதிபதி) இடையிலிருந்த கடுமையான பகையை

மற்றும் கொள்கை முரண்பாடுகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைக்கருவைக் கொண்டது. 1991இல் இடம்பெற்ற தீவிரமான வளைகுடா யுத்தத்தில் சதாம் ஹுசேனால் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த குவைத் நாடு, அமெரிக்காவின் இராணுவத்தலையீட்டால் மீட்கப்பட்டமையாவரும் அறிந்ததே. இந்தத் தோல்வியால் பெரும் அவமானத்துக்குள்ளாகிய சதாம்

அமெரிக்காவைப்பழிவாங்க புதிய முயற்சி ஒன்றில் ஈடுபடுகின்றார்.

வாஷிங்டனில் உள்ள தேசிய நூலகத்தில் அமெரிக்காவின் சுதந்திரப்பிரகடன ஆவணம் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹுசேன் அமெரிக்காவில் இயங்கும் ஒரு கொள்ளைக் கூட்டத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து, இந்த ஆவணத்தை ஈராக்குக்குக் கடத்திச் செல்லத் திட்டமிடுகிறார். அதற்காக அவர் 10 கோடி டொலர் தரச் சம்மதிக்கின்றார். அமெரிக்காவில் இத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்யும் ஈராக்காட்டின் அமெரிக்கத் தூதுவரே, கைதேர்ந்த குற்றவாளிகளைச் சந்தித்து பணியை ஒப்படைக்கிறார். அவர்கள் அரும் பொருட்காட்சிச் சாலையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள மூல சுதந்திரப்பிரகடனத்தை திருடிவிட்டுப் பதிலாகப் போலி ஆவணம் ஒன்றை வைத்துவிடத் திட்டமிடுகிறார்கள். அதனைத் தயாரிப்பதற்கான சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவனை இனங்கண்டு அவனிடம் அப்பணியை ஒப்படைக்கிறார்கள். மூல ஆவணத்தைத் திருட மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் அதற்கென ஒரு போலி ஆவணத்தை தயாரிக்க சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவன் செய்யும் ஆயத்தங்கள் என்பன நாவலாசிரியரால் நுணுக்கமாக விபரிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணம் எல்லா வகையிலும் மூல ஆவணத்தை ஒத்திருக்கிறது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி அரும் பொருட்சாலைக்கு விஜயம் செய்து ஆவணத்தையும் பார்வையிடுவது போன்ற ஒரு திரைப்படமெடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டே ஆவணம் திருடப்படுகின்றது.

கொள்ளையர்கள் தமது முயற்சிகளில் வெற்றிகண்டு சுதந்திரப் பிரகடன ஆவணத்தை திருடுகின்றனர். போலி ஆவணம் உரிய இடத்தில் வைக்கப்படுகின்றது. சதாம் ஹுசேன் எதிர்பார்த்ததுபோல், அவருடைய அலுவலக மண்டபச் சுவரில் அச் சுதந்திரப்பிரகடன ஆவணம் தொங்க விடப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட நாளில் அதனைப் பகிரங்கமாக எரித்து, அமெரிக்காவை உலக மக்களின் முன் அவமானப்படுத்த சதாம் ஆயத்தங்களைச் செய்கின்றார்.

யேல் பல்கலைக்கழக பேராசிரியரும் அமெரிக்க உளவுத்தாபனமான சி ஐ ஏ யின் ஆலோசகருமான ஸ்கொட் பிரட்லி தனது நாட்டுப்பற்றால் உந்தப்பட்டு, ஆவணத்தை மீட்பதற்கான முயற்சியில் அமெரிக்க அரசுக்கு உதவுகின்றார். சதாம் ஹுசேனின் பிரதான எதிரியான இஸ்ரேலின் உளவுத்தாபனமான

மொசாட்டில் பணிபுரியும் ஹன்னா கொபெக் என்ற பெண் உளவாளி பிரட்லிக்கு உதவுகின்றார். அவளுடைய பெற்றோர் சதாமின் ரொக்கட் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டவர்கள். அதற்காகப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் அவள் உளவுத்தாபனத்தில் சேரக் கடும் முயற்சிகளை மேற் கொண்டவள். இவ்வுளவுத்தாபனம் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இரகசியமாகச் செய்யும் நடவடிக்கைகளை நாவலாசிரியர் சிறப்பாக விளக்கி உள்ளார். இவ்விரு உளவாளிகளின் முயற்சிகளால் ஆவணம் மீட்கப்பட்டு அமெரிக்காவுக்கு மீண்டும் கொண்டுவரப்படுகிறது.

○○○

**தனியார் தியானத்தால்
தரணியும் திடம் பெறும்**

தினம் தினம் பல துன்பில் தஞ்சும் நாங்கள்...
தனிப் பிரிந்து வசதி கிட்டும் காலம் எல்லாம்
மனம் குவித்து அமர்ந்திருந்து தியானம் செய்தால்...
இறைவன் அருள் இயல்பில் எமைத் தேடி வந்து
குறை நிறைகள் சிறு சிறிதாய் திருந்தி மாறும்.
சினம் தணியும். தனித் தனியாய்க் கனம் குறையும்.
இனம் சார்ந்த இன்பங்கள் தாமாக இணை-கூடும்.
அகங்களிலே அன்பு சேர் தணி-தென்றல் வீசும்
முகங்களிலே புன்னகையும் நிலைத்து நிற்கும்.
மானிடத்தின் மகிமை எலாம் முதிர்ச்சி பெற்று
தேன் போன்ற மன அமைதி தெருவால் பாய்ந்து
ஏன் என்று அறிய முன்னர் எல்லார் வாழ்வும்
விருப்பம் போல் வதவதென்று விளைவு அடைந்து...
சிரிப்போம் நாம் இனம் இனமாய் இன்பம் பெற்று !

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
● கன்னியா (பண்டைய சைவத்தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்)	என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்		120/-
● விழித்தெழு மன்தனே!	ஹஸனார் ஜயூப்கான்		220/-
● சீறுவர் பண்ணைகள்	மு. சீவலிங்கம்	தமயந்தி வெளியீடு	450/-
● அன்னக் களிக்கு அஞ்ச வயசு	நவேதா ஜெகநாதன்		350/-
● நந்திக்கடல் பேசுகிறது	ஜெரா		750/-
● இலங்கையில் பாரதி	முருக பூபதி	முருந்தன் பதிப்பகம்	500/-
● கால அதிர்வுகள்	பொன்னையா மாணிக்கவாசகம்	தனேந்திரா வெளியீடகம்	450/-
● கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனை நாடகப் பாரம்பரியம்		கே . செல்வராஜன்	700/-
● நறுக்கென்று மூன்று விரல் கேள்விகள்	ஜெயந்தன்- வீக்ரந்ஸ் மீடியா		200/-
● அன்பின் திசைகள்	கருணாகரன்		350/-
● விண்மையின் அகம் அறிவோம் பாகம் -1	வி ஜனகன்	புவரசி வெளியீடு	490/-

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விநியோகியாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@stnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.

தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.

தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,

யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையில் முஸ்லிம் வளர்த்த சிற்றிதழ்கள்

சென்ற இதழில் வெளிவந்த கலாபூஷணம் கவிஞர் ஏ. இக்பால் கட்டுரை: தொடர்பாக....

நவம்பர் மாத ஞானம் இதழில் காலஞ்சென்ற கவிஞர் ஏ. இக்பால் எழுதிய “இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றிதழ்கள்” எனும் ஆக்கத்தினை வாசித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். பெரும் தகவல்கள் பொதிந்த அந்த ஆக்கத்தினைப் பிரசுரித்ததற்கு முதற்கண் நன்றி.

அவ்வாக்கத்தினை வாசித்துக் கொண்டு வரும் போது ஒரு விடயத்தை அவதானித்தேன். “ஊசி”, “போர் முரசு” போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் காசிம் என்றிருந்தது. எனினும் அவற்றை வெளியிட்டவர் எனது சகோதரர்களில் ஒருவரான ஏ.எச். எஸ். ஹாசிம் என்பவராகும். அவர் இப்போது உயிரோடு இல்லை. அவரும் காலஞ்சென்றுவிட்டார்.

என்னடா இப்படி தவறான தகவல் இடம்பெற்றுவிட்டதே என்று கவலையுடன் கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியைப் பார்த்தபோது எனக்கு ஓர் உண்மை விளங்கியது. கவிஞர் இக்பால் அவர்கள் சில தகவல்களை தமிழ்நாடு “ராணி” ஆசிரியர் மதிப்பிற்குரிய அ.மா.சாமி அவர்களது “19ம் நூற்றாண்டு தமிழ் இதழ்கள்” எனும் ஆய்வு நூலிலிருந்து பெற்றுள்ளார். திரு. அ.மா. சாமி அவர்கள் இஸ்லாமிய இதழ்கள் பற்றியும் தனது நூலினில் உள்ளடக்கி செய்த சேவைக்கு இலங்கை முஸ்லிம் இலக்கிய உலகு என்றும் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளது.

பல வருடங்களுக்கு முன்பு இலங்கை வந்த அ.மா. சாமி அவர்கள்தான் தமிழ் இதழ்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வினை மேற்கொள்வதாகவும் அதற்காக தங்களிடம் இருக்கும் இஸ்லாமிய இதழ்களைத் தந்துவமாறு எனது ஆத்ம நண்பர் எம்.எஸ். எம். ஜின்னாவை சந்தித்தபோது வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். அதற்கமைய பல சஞ்சிகைகளை நாங்கள் சேகரித்தோம். அவற்றை அ.மா. சாமி அவர்கள் விமானமேற தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது நண்பர் ஜின்னா கையளித்தார். இது குறித்து சாமி அவர்கள் அந்த நூலிலே பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்த நன்றிக் கடனுக்காக சாமி அவர்கள் அவரது நூல் பிரசுரமானதும் ஒரு பிரதியை தமிழ்மணி மானா மக்கீன் மூலமாக நண்பர் எம். எஸ். எம். ஜின்னாவுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார். அதனை உடனடியாக மானா மக்கீன் ஜின்னாவிடம் ஒப்படைத்தார். அப்போதுதான் அந்த நூலைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது.

அங்கே எனக்கு ஓர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. பல சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் முதலெழுத்து அதாவது இனிஸியல் காணப்படவில்லை. பல பெயர்களை வாசிக்கும் போது சில பெயர்கள் வேறு விதமாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. இன்னொரு உண்மையும் தெரிந்தது.

அந்த இன்னொரு உண்மை திரு. அ.மா. சாமி அவர்கள் தனது எழுத்தில் தமிழைத் தவிர வேறு எந்த எழுத்துகளையும் சேர்க்க மாட்டார். அதாவது ஆங்கில எழுத்துகளோ வட சொற்களோ இடம் பெறாது. இங்கேதான் பிரச்சினை ஆரம்பித்துள்ளது. பொதுவாக முஸ்லிம்களின் பெயர்களில் வட எழுத்துகள் இருக்கின்றன. அத்தோடு இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஆங்கில முதலெழுத்துகளுடன்தான் தங்கள் பெயர்களை எழுதுவார்கள்.

“ஊசி”, “போர் முரசு” போன்றவற்றின் ஆசிரியரான எனது சகோதரர் ஏ.எச். எஸ். ஹாசிம் எனும் பெயரை சாமி அவர்கள் எழுதும்போது அவரது மரபுப்படி ஏ.எச். எஸ். என்ற முதலெழுத்துக்களை விட்டுவிட்டு ஹாசிம் என்ற பெயரிலுள்ள வட சொல்லான “ஹா” என்ற எழுத்துக்குப் பதிலாக கா என்ற தமிழ் எழுத்தை உபயோகித்து அவரை “காசிம்” ஆக்கிவிட்டார்.

இதுதான் பிரச்சினை ஆகிவிட்டது. முஸ்லிம்களிடம் ஹாசிம் எனும் பெயரும் உள்ளது. அதுபோலவே காசிம் எனப் பெயரும் உள்ளது. நானைய வரலாற்றில் காசிம் என்பவர் இச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டார் என்றுதான் பதிவாகும். அதுபோன்றே முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகளின்

என். ரஜீமுல் ஹுசைன்

பெயர்கள் முதலெழுத்துத் துகளோடு சொல்லப்பட்டாலே இலகுவாக அறியப்படுவார்கள். ஒரே பெயருடைய பல புகழ் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களது முதலெழுத்துகளே அவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக என்.எம். அமீன், என்.எம்.ஏ.அமீன். இருவருமே புகழ் பெற்றவர்கள். முதலெழுத்துகள் இல்லாமல் இவர்களது பெயர்கள் சொல்லப்பட்டால் அது உண்மையிலேயே யாரைக் குறிக்கிறது என்பது தெரியாமல் போய்விடும்.

எனவே முஸ்லிம்களின் சஞ்சிகை முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்த வந்த அ.மா. சாமி அவர்கள் தனது தனித் தமிழ் கொள்கையிலிருந்து இறங்கி வந்து இந்த நூலை தொகுத்திருக்கலாம். ஏற்கனவே இந்த நூல் வந்திருக்கும் நிலையில் இது ஒரு வரலாற்றுத் தவறைச் செய்துவிட்டதோ என நான் கிலேசம் கொள்கிறேன். ஏனெனில் ஞானம் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ள மறைந்த கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களின் ஆக்கம் அதனை உறுதி செய்கிறது.

19.11.2019.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

வேலன் என்னும் இளமைப்பெயர்கொண்ட **வேலாப் போடியார்** என்று அழைக்கப் பெற்ற புலவர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்தார். பிற்காலத்திலே தலைமுடி உதிர்ந்து வழக்கை விழுந்ததால் **மொட்டை வேலாப் போடியார்** என்று இப்புலவர் அழைக்கப்பெற்றார். தனது வழக்கைத் தலையில் இட்ட எண்ணெய் வழிந்து ஓடாதவாறு பனையோலையால் வட்டமான முடி ஒன்று செய்து அணிந்திருக்கும் வழக்கமும் இவருக்கு உள்ளதால் **மக்ட வேலாப் போடியார்** என்றும் இவரை அழைத்தனர். வேலாப் போடியார், கவி பாடுவதில் வல்லவர். பள்ளு, ஊஞ்சல், தனிப் பாடல்கள் எனப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். **தம்பீனாவுர் பள்ளு** என்னும் நூல் சிறந்து விளங்கும் நூல் ஆகும்.

கீழடி அகழ்வாய்வு -

கீழடியின் தாய்மடி குமரிக்கண்டமாம்.
கீழடி குமரிக்கண்ட மதுரையாம்.
வைகைநதி சுமந்து சென்ற
வைர இரகசியங்கள் இதுவோ!

தமிழ் வரலாற்றின் நங்கூரம்
அமிழ்ந்திடாத நன்னம்பிக்கை முனை
இரண்டாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டு
பழைமையான கீழடி நாகரீகமோ!

முழுமை நாகரீக வாழ்வினாதாரம்
யானைத்தந்தச் சீப்பு, தாயக்கட்டை
அணிகலன்கள், ஆதிச்சநல்லூர், அரிக்கமேடு
காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலும் ஆய்வு பெருமளவில்.

பானைகளில் பிராமிய எழுத்து
ஆதன், முயன், வேந்தன்
பெயர்கள், வணிகம், தொழில்நுட்பம்
கலாச்சாரம் ஓங்கி இருந்தமை
அறுபது விளையாட்டுப் பொருட்கள்
பேரினத்தின் ஆய்வுப் பேரொளி

நகரநாகரீக ஆதார அடி
ஆயிரத்து ஊநூறு தொல்பொருட்கள்
தலைநிமிரச் சொன்னது தமிழனை.
மொகஞ்சுதரோ ஹரப்பா சிந்துவெளிக்கு
முந்தியவர்கள் வாழ்ந்த ஆதாரங்கள்.
மூவாயிரம் ஆண்டுக்கால நாகரீகம்.

பா வானதி வேதா. இலங்காநிலகம்

9டன்மார்க் 3-10-2019

நனைவில் நழலாரும் இலக்கியச் செல்வர்கள்

ஆளுமைமிகு சான்றோர் தமது மீளா உறக்கத்திற்கு தயாராக வேண்டிய ஓர் உணர்வைப் பெறுகையில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பிறர் நெஞ்சங்களில் நிலைக்கச் செய்ய விழைவார்கள். இதில் இலக்கியச் செல்வர்களுக்கு முதலிடம்.

அனைவரும் போற்றுதலுக்குரிய அக்கரைப்பற்று பெருங்கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்கள் ஆய்வொன்றுக்குள் முக்குளித்து ஒரு 'புதைவல்' எடுத்து 'ஞானத்திற்கு வழங்க, அவர் மீளா உறக்கம் சென்ற 2017-08-03 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு கடந்த இதழில் வெளிச்சமானது.

பொறிதட்டிப் போனது எனது நிழலுக்கும் (துணைவியார்) எனக்கும். எங்களிடமும் ஒரு 'பொக்கிசம்' இருந்ததே காரணம்! அவரது இறுதிக்கால நிலையை விவரிக்கும் கவிதையது. நாளிதழில் வெளியாகி நாலுபேரும் அறியாத ஒன்று.

பிரகரமான சமயத்தில் ஓர் அழைப்பை ஏற்படுத்தி - உங்களிருவரையும் பாக்கணும் போலிருக்குது. ஏன்னை விட்டுப்பிரிந்த நி:பாயாவின் மன்ஸிலில் தனிமையில் தவிக்கிறேன் வருவீங்களா?- என்றார். மறுநாளே நாங்களிருவரும் தர்கா நகரில்.

உடல்நலம் குன்றிய நிலையிலும் உபசரிப்புக்குக் குறைவைக்காது உறவினர் இல்லத்தில் விருந்துக்கு ஏற்பாடு. மாலைத் தேநீர், பல சிற்றுண்டிகளுடன். திருமதி நி:பாயா அவர்களது அலுமாரியில் கோரிக்கையற்றிருந்த புத்தம்புது புடவை ஒன்றை 'நிழ்லுக்குப்பரிசளித்து கொய்யா மரத்தில் குலுங்கிய கனிகளைக் கொய்து கொடுத்து பாசத்தை வாரியிறைத்து, என்கையில் பொக்கிசமாக கடைசிக் கவிதையின் பிரதியைத் திணித்து,

மானா இது தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வரவேண்டியது தவறி ஒரு கிழமை நாளில் ஒரு மூலையில் போட்டுவிட்டார்கள். பலர் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள். நானே எனக்கு நெருங்கியவர்களுக்கு பிரதி எடுத்து அனுப்பத் தெண்டித்தும் உடல்நிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. என் 'பிரியாவிடைப்பரிசு' பிடியுங்கள்" என்றார்

ரொம்பவே மனம் சங்கடப்பட்டு, கவலை கொண்டு, கண்கலங்கி, உண்மையிலே பிரியாவிடை பெற்றுத் திரும்பினோம். சில நாட்களில் 'ஜனாஸா' வாக மீளா உறக்கத்தில் காண மீண்டும் சென்றோம்.

இதோ. இறையோன் எண்ணப்படியும் திட்டப்படியும் ஞானம் வழங்கியுள்ள எனக்கேயுரிய பக்கத்தில் தினகரனுக்கு நன்றி பகர்ந்து மீள் பிரகரம்:

அந்த மாலை மென் றொதுங்கிட
அணைத்தவர் தாயர்கள் விடுவதல்லை
உந்திய செயல்களை உறுத செய்ய
உடல்நலை சர்யாய் விடுவதல்லை
யந்திய காலச் செயல்களெல்லாம்
முந்திய மாதர் நட்பயதல்லை
சந்தனை கல்வியல் கலைகளெல்லாம்
சுறகடித்தணைப்பதை விடுவதல்லை
காரிய சாதனை செய்த காலம்
கலைந்துமே மனமதை ஏற்பதல்லை
மாறிய சாதனை செயல்களையும்
மற்றவர் போற்றுதல் விடவுமல்லை
ஆறிய மனதுடன் அமைத பெற
அறவுல கொன்றையும் விடவுமல்லை.
ஊறிய நனைவுகள் சல நம்மம்
உதற என்மனதென்ல் உறைவதல்லை

யார்டம் சொல்வது அவர்களைல்லாம்
ஏன்ன்னும் என்ன்லை புரியவல்லை.
யார்ன்ல் வயதறும் போதன்லை
பற்பல சாதனை யார்ப்பதல்லை
நேர்ன்ல் கண்டிும் அனுபவத்தல்
நலை குறைந் தொதுங்குதல் தேவையல்லை
தேறும் அனுபவச் செயல்கள்வை
தேற்றிட மனதனைப் புறக்குவொம்
வயதனை உடல்நலை காட்டவல்லை
வளர்ச்சியே உறுத்திட வகையல்லை
நயதயாய் என்ன்டம் படித்தவர்கள்
நலைகுலைக்கீழுவராய் யாக்கயதால்
உயர்வன்ல் அவர்களை எண்ண வல்லை!
உறுத்கை என்மனம் இழக்க வல்லை
அயர்வன்ல் அறந்தவை கூறியதால்
அளவிட முதர்ச்சியால் முடியவல்லை!

தமிழ்மண், தேசத்தன் கண்
மாணா மக்கள்

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

ஒரு புதிய பாதை வேண்டும்

ஒருமாதிரி புயல்காற்றும், பெருமழையும் அடித்து ஓய்ந்ததைப் போல் ஜனாதிபதித் தேர்தலும் வந்து, ஆட்சியும் மாறிவிட்டது. முன்னாள் ஆட்சியாளர் பாவிகளுக்குப் “பாவமன்னிப்பு” அளித்ததைத் தவிர, உருப்படியாக எதையும் சாதிக்காமலே தமது கதிரையில் இருந்து இறங்கிச் சென்றுவிட்டார். அவரது “நல்லாட்சி,” வரலாற்றில் ஓர் ஏடு அல்ல. வரலாற்றில் ஒரு கறை. நல்லவராகவும் இல்லாமல், வல்லவராகவும் இல்லாமல் தமது ஆட்சிக்காலத்தை ஓட்டிவிட்டு அவர் கழன்றுவிட்டார். ஒரு திரைப்படத்தில் நடிகர் வி.கே. ராமசாமி, “என்னால் முடிஞ்சது அவ்வளவு தான்” என்பார். பாவம்! முன்னாள் ஆட்சியாளராலும் முடிந்தது அவ்வளவுதான். வழமையாக நம் நாட்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில், ஜனாதிபதி யார் என்பதைத் தீர்மானிப்பவை, சிறுபான்மையினரின் வாக்குகள்தாம். ஆனால், இம்முறை, அந்த நடைமுறை அப்படியே தவிடுபொடியாகிவிட்டது. இனிமேல், நாட்டின் அரசியலைத் தீர்மானிப்பவர்கள் பெரும்பான்மையினர் தான் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது அல்லது உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி, இந்தப் புதிய நடைமுறையில் இருந்து மீள்வது என்பது கடினமான ஒரு விடயமே.

வடக்கு – கிழக்கில் பெரும்பாலான தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் ஆர்வத்தோடும், அதிக எண்ணிக்கையிலும் தேர்தலில் வாக்களித்து, தமது ஜனநாயகக் கடமையை இயன்றவரை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர். அதேவேளை, தென்னிலங்கையில் பெரும்பான்மை மக்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, தமது ஜனநாயகக் கடமையை நிறைவேற்றி முடித்தனர். இலங்கை அரசியலில் வடக்கு – கிழக்குத் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கும், தென்னிலங்கைச் சிங்கள மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் இருப்பதை, இந்தத் தேர்தல் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

உண்மையில் வடக்கு – கிழக்கு மக்களின் வாக்குகளே, தேர்தலில் தோல்வியடைந்த முக்கிய வேட்பாளரின் மானம் மரியாதையைக் காப்பாற்றின. அவர் எப்போதும் அம்மக்களுக்கு நன்றி உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

பச்சைக் கட்சி வேட்பாளர் தோல்வி அடைந்தமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. கட்சித் தலைமை நன்றாக நடத்துக் காலை வாரிவிட்டது. கட்சித் தலைமையோடு ஒட்டுறவு கொண்டவர்களும் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கைநழுவி விட்டனர். ஆரம்பத்தில் ஒத்துழைப்பு வழங்கியவர்களும், தங்களது எதிர்காலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படமாட்டா என்று கண்டதும், அவரைக் கைகழுவிவிட்டனர். பலராலும் தனித்துவிடப்பட்ட நிலையில், தமக்கு நெருக்கமானவர்களுடன் சேர்ந்து மாத்திரமே அவரால் அரசியல் செய்ய முடிந்தது. சுருங்கச் சொன்னால், அவரது கட்சியினரில் ஒரு பகுதியினர், அவர் தோல்வி அடைவதை ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

போதாததற்கு, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் என்றும் இல்லாதவாறு, பச்சைக்கட்சி வேட்பாளருக்கு உதவுவதாகக் கருதிக்கொண்டு, வடக்கு – கிழக்கில் அவருக்குச் சார்பான தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்களை நடத்தி, தனது விசுவாசத்தை எல்லை கடந்து காட்டிக் கொண்டிருந்தது. இதற்காகவே காத்திருந்தது போல், மொட்டுக் கட்சியும் அதனையே தென்னிலங்கையில் மக்களுக்குக் காட்டி, அவர்களை உசுப்பேற்றியது. “இந்தா பார்! நாடு பிரியப்போகிறது. பச்சைக் கட்சி அதற்கு உடந்தை” என்று பொய்யைக் குழைத்து, பெரும்பான்மை மக்கள் மனத்தில் வழக்கம் போல் நஞ்சை நன்கு ஊட்டிவிட்டது. “மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்.” விளைவு, மொட்டுக்கட்சிக்குப் பாரிய வெற்றி. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கும், சாணக்கியத்துக்கும் வெகுதூரம் என்பது, அதன் ஒவ்வொரு செயலிலும் நிரூபிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தனது ஆதரவை, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இப்படி வெளிப்படையாகக்

காட்டியிருக்கத் தேவை இல்லை. பாடசாலை மாணவர் தேர்ச்சி அறிக்கையில் வகுப்பாசிரியர் எழுதுவது போல், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு “இன்னும் திருந்த இடமுண்டு.”

பச்சைக் கட்சியின் தோல்விக்கு இன்னும் ஒரு முக்கிய காரணமும் உண்டு. அதன் பங்காளிக் கட்சிகளில் ஒன்றின் தலைவர் ஒருவர், ‘ஷொப்பிங்’ பையுடன் அரசியலுக்கு வந்து, அமைச்சர் பதவி வரை உயர்ந்து, காணி பூமி, மாடமாளிகை, செல்வம், செல்வாக்கு என உயர்ந்தமை பற்றிப் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் ஒரு பெருமூச்சு உண்டு. இயல்பாகவே அவர் சில அரசியல்வாதிகளுக்கே உரிய அடாவடித்தனமான போக்கும், பெரியவர்களாக இருப்பவர்களைக் கூட மதியாத தன்மையும் கொண்டவர் என்ற பெயரையும் விரும்பிச் சம்பாதித்தவர் என்ற “புகழும்” கொண்டவர் என்ற கருத்து, பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் வேரூன்றிக் காணப்படுகின்றது. வேறு சில சந்தேகங்களும் அவர் பற்றிப் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் உண்டு. ஆகவே, அவருடன் இணைந்து செயல்படும் பச்சைக்கட்சிக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கவேண்டும் என்ற பேராசையும் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இவை அனைத்தோடும், மொட்டுக்கட்சிக்குடும் பத்தினர் விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்ற ஒரு மாயையும் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் காணப்படுவது போல் தெரிகிறது. நாட்டின் நன்மை கருதியே அவர்கள் அனைவரும் உழைக்கின்றனர். அவர்களால் மட்டும்தான் நாட்டுக்குப் பாதுகாப்பை வழங்கமுடியும். யுத்த வெற்றிக்கு அவர்களே காரணம் என்பவை போன்ற கருத்துகளும் இந்த அமோக வெற்றிக்குப் பிறிதொரு காரணம்.

எது எப்படியோ, பெரும்பான்மையினர் வாக்குகளால் நாட்டுக்குப் புதிய ஒரு ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார். மக்களின் ஆணைக்கு மதிப்பளிப்பதே ஜனநாயக வழிமுறை ஆகும். புதிய ஜனாதிபதி, கடந்த காலங்களில் தம்மீது சுமத்தப்பட்ட குறைகளில் இருந்து விலகியிருப்பதே நாட்டுக்கும் நல்லது. அவருக்கும் நல்லது. அவர் தொடர்பாக ஒருசில நல்ல அறிகுறிகளும் தென்படத் தொடங்கியுள்ளன. அவர் நாடு முழுவதற்கும் ஆட்சித் தலைவர். தமக்கு வாக்களிக்காதவர்களையும் நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற முறையில் அவர் அரவணைத்துச்

செல்லவேண்டும். அதுவே அவருக்கும் பெருமை. நாட்டுக்கும் சிறப்பு. அவர் பதவி ஏற்றபின்னர், தமது முகநூல் பக்கத்தில் தெரிவித்த கருத்துகள், முன்னரை விட அவரைச் சற்று வித்தியாசமாகக் காட்டுகின்றன. “இப்போது தேர்தல்கள் முடிந்துவிட்டன. நான் இப்பொழுது அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும் ஜனாதிபதி. எனக்கு வாக்களித்தவர்களுக்கும், வாக்களிக்காதவர்களுக்கும் அவர்கள் எந்த இனத்தை அல்லது எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், நான் ஜனாதிபதி. இப்போது எனக்குத் தேவையானது எல்லாம் அனைவரும் மதிப்புடனும், கௌரவத்துடனும் வாழக்கூடிய சுபிட்சமானதும், அமைதியானதுமான ஒரு நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய ஆதரவு மட்டுமே” என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமை, வெறும் வாய்ப்சாரத்துக்கான வார்த்தைகளாக அல்லாமல், உண்மையாகவே அவரது உள்ளத்தில் இருந்து வெளிவந்த வார்த்தைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம். அத்தோடு, அண்மையில் இலங்கைக்கு வருகை தந்த இந்திய வெளியுறவு அமைச்சர் ஜெய்சங்கரிடமும், இனத்துவ அடையாளப் பாகுபாடு இன்றி, சகல இலங்கையர்களுக்கும்மான ஜனாதிபதியாகத்தாம் இருப்பார் என்று கூறியுள்ளதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. தாம் கூறியபடியே புதிய ஜனாதிபதி நடப்பாரேயானால், உண்மையில் அவரது பெருமை மேலோங்கும். புதிய அரசாங்கத்தில் தமிழர்கள் தொடர்பான ஒரு புதிய பாதை திறக்கப்படவேண்டும்.

விடாக்கண்டர்களும் கொடாக்கண்டர்களும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை உலகப் பிரசித்தமானது. காலங்காலமாக நாட்டின் ஆட்சியாளர்களும், பெரும்பான்மை இன அரசியல்வாதிகளும், மடாதிபதிகளும், பிறதுறை சார்ந்தவர்களும், இவர்களால் வழிநடத்தப்படும் பொதுமக்களும் பேரினவாதச் சிந்தனைகளிலேயே தோய்ந்து வளர்ந்துவந்துள்ளனர். இந்தவகையில், இவர்கள் எப்போதும் கொடாக்கண்டர்களாகவே விளங்கிவந்துள்ளனர். பொதுவாக, தமிழ் மக்கள் கேட்கும் எதனையும் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்துவந்துள்ளனர்.

அவ்வப்போது ஆட்சியாளர்கள் மனம் திருந்தி அல்லது மனம் விரும்பி, தமிழர்களுக்கு

ஏதாவது செய்ய விரும்பினாலும், மற்றவர்கள் அதைக் குழப்புவதிலேயே பெரிதும் அக்கறை காட்டுபவர்களாக இருப்பர். இப்படி எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் பறிபோயின. பண்டாரநாயக்கா – செல்வா ஒப்பந்தம், டட்லி – செல்வா ஒப்பந்தம் ஆகியன பேரினவாதிகளின் எதிர்ப்புக்களாலும், ஆட்சியாளர்களின் துணிச்சல் இன்மை, நேர்மை இன்மைகளாலும் கிழித்தெறியப்பட்டன. பின்னர், சந்திரிக்கா நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த இனப்பிரச்சினை தொடர்பான சட்டமூலமும் எதிர்த்தரப்புப் பேரினவாதிகளாலும், தமிழர் தரப்பு ஒன்றின் பக்குவப்படாத நிலையாலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

போர் நடைபெற்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் வெளி நாடுகளின் தலையீடுகளால் தீர்வு கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. ஆயினும், தமிழர் தரப்பு ஒன்றின் தேவையற்ற பிடிவாதப் போக்குகளால், எல்லா வாய்ப்புகளும் அற்றுப் போய்விட்டன. மீண்டும் மீண்டும் முதலில் இருந்தே தொடங்கவேண்டிய நிலையே இன்று வரை காணப்படுகிறது.

போனது போகட்டும். இனிச் செய்ய வேண்டியவை பற்றித்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இனப்பிரச்சினை தொடர்பாகத் தமிழர் தரப்பின் முக்கிய கோரிக்கைகளாகப் புதிய அரசியல் திட்டம், சமஷ்டி, வடக்கு – கிழக்கு மாகாண இணைப்பு முதலியன விளங்குகின்றன. அவை நியாயமான கோரிக்கைகளே. அவற்றில் எந்தத் தவறும் கிடையாது. ஆனால், பேரினவாத அரசியலில் மூழ்கிப்போயிருக்கும் மூட ஜன்மங்களுக்குச் சமஷ்டி என்றால் பிரிவினை என்ற விளக்கம்தான் உண்டு. சமஷ்டி பற்றிய தெளிவு உள்ளவர்களும், அரசியல் செய்வதற்காகப் பொதுமக்களுக்குப் பொய் உரைத்துவருகின்றனர். அதேவேளை, வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புத் தொடர்பாகவும், தமிழர் தரப்புத் தவிர, பிற அரசியல்வாதிகள் சாதகமான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

தொடர்ந்தும் இன்னும் எவ்வளவு காலத் துக்குத்தான் தமிழர் தரப்பும், அரசாங்கத் தரப்புகளும் விடாக்கண்டர்களாகவும், கொடாக்கண்டர்களாகவும் இப்படி இழுப்பிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கப்போகின்றன? இருசாராரும் கலந்துபேசி, ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு விரைவில் வருதல் வேண்டும். சமஷ்டி என்ற பெயரைக் கேட்டாலே, பேரினவாதிகளுக்குக் குமட்டிக் கொண்டு வருகிறது. சமஷ்டித்

தீர்வு ஒன்று இந்நாட்டில் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது, கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போன்றதுதான். ஆகவே, இன்றைய நிலையில் தமிழர் தரப்பு யதார்த்தமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றவேண்டிய தேவை உள்ளது. இந்தியாவைப் போன்ற மாநில சுயாட்சியுடன் கூடிய மாகாண அரசுமுறையை ஏற்றுகொள்வதில் தவறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காணி, காவல் துறை அதிகாரம் உட்பட மாகாண ஆட்சிக்குத் தேவையான அனைத்து அதிகாரங்களையும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. இந்திய மாநில சுயாட்சி முறையை ஒத்ததான ஒரு தீர்வுக்கு, இந்தியாவும் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை நிச்சயமாக வழங்கும். தமிழர் தரப்பு இன்னும் எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் வெறும் கற்பனாவாதத்துடன் விடாக்கண்டர்களாக அரசியல் நடத்தப் போகிறது?

வடக்கு – கிழக்கு இணைப்பைப் பொறுத்தவரையிலும் யதார்த்த நிலையையே தமிழர் தரப்பு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். வடக்கு – கிழக்கு இணைப்புக்கு வாய்ப்பில்லை என்பதுதான் யதார்த்தம் என்றால், ஒரு மாற்று வழியாக, இன்று இருப்பது போல் வடக்கு மாகாண சபை, கிழக்கு மாகாண சபை என இரு மாகாண சபைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறு எதுவும் இல்லையே. தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் தேவையில்லாமல், தாங்கள் வெட்டிய குழிக்குள் தாங்களே விழுந்து எழுவதைத் தான் காண்கிறோம். தமிழ் மக்களுக்கு அதைச் செய்துதருகிறோம், இதைச் செய்துதருகிறோம் என்று பொய்யான பசப்பு வார்த்தைகளை கூறி, அவர்களை ஏமாற்றுவதை இனியாவது தவிர்த்து, கொஞ்சமாவது பொறுப்புணர்வுடன் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் நடக்கவேண்டாமா? தமக்கு வேண்டிய சகலவற்றையும் அரசுகளிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டு, தமிழ் மக்களுக்கு மாத்திரம் கையை விரிப்பது என்ன நியாயம்?

பழைய அரசுகளைப்போல் கொடாக்கண்டர் பாணியில் நடந்துகொள்ளாது, புதிய அரசாவது, தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொண்டு, புதுமுறையில் தமிழர் பிரச்சினைகளை அணுகவேண்டும். தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் சகல பிரச்சினைகளும் தீர்த்துவைக்கப்படவேண்டும்.

மட்டக்களப்பு மறைமாவட்ட சமூகத் தொடர்பு நிலையம் நடத்திய “தொண்டன் பொன்விழா”

மட்டக்களப்பு மறை மாவட்ட சமூகத் தொடர்பு நிலையம் நடத்திய ‘தொண்டன் பொன்விழா’ அண்மையில் மட்டக்களப்பு சாள்ஸ் மண்டபத்தில் ஆயர் பேரருட் கலாநிதி யோசப் பொன்னையா ஆண்டகையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் கௌரவ விருந்தினராக யேசுதாஸ் (மலர் வேந்தன்) உட்பட பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர். விடுதலைப்பயணம் என்னும் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டு கலை நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன.

எழுத்தாளர் கந்தையா பத்மாநந்தன் எழுதிய பதின்மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

எழுத்தாளர் கந்தையா பத்மாநந்தன் எழுதிய பதின்மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக கல்வி அமைச்சர் அகிலவிராஜ் காரியவாசம், இராஜாங்க அமைச்சர் இராதாகிருஷ்ணன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலக்கியக்களத்தில் பன்முகநோக்கில் பாரதி நிகழ்வு

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலக்கியக்களம் 341ஆவது நிகழ்வில் ‘பன்முக நோக்கில் பாரதி’ என்னும் நிகழ்வு 22-11-2019 அன்று இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் திரு. ஆ. குகழர்ந்தி தலைமை தாங்கினார். திரு ப. க. மகாதேவா அவர்களின் தமிழ் வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் புலவர் மு.சி.ஸ்ரீதயாளன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து ‘பாரதி யார்?’ என்ற தலைப்பில் பாரதியார் பல்கலைக்கழக முனைவர் சித்ரா அவர்களும், ‘ஈழத்தில் பாரதி என்ற தலைப்பில் ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களும் ‘அலைகடலுக்கு அப்பால் பாரதியின் பார்வை’ என்ற தலைப்பில் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சா. உதயசூரியன் அவர்களும் உரையாற்றினர். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர் திரு மு. மனோகரன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

கனடா புலம்பெயர் எழுத்தாளர் ஆனந்த் பிரசாத் அவர்களின் கவிதைநூல் அறிமுக விழா

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த கனடா புலம்பெயர் எழுத்தாளர் ஆனந்த் பிரசாத் அவர்களின் “சொட்டு வாழ்வு அல்லது கிணறும் தவளையும்” கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் திருகோணமலை குளக்கோட்டன் மண்டபத்தில் ஊடகவியலாளர் திருமலை நவம் தலைமையில் நடைபெற்றது. சிறப்பு அதிதிகளாக தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சா. உதயசூரியன், பாரதியார் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியை சி. சித்திரா ஆகியோரும் பிரதம அதிதியாக பேராதனைப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

மன்னார் மாவட்ட சைவக்கலை இலக்கிய மன்றத்தின் ஔவையார் விழா

மன்னார் மாவட்ட சைவக்கலை இலக்கிய மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் மாவட்ட ரீதியில் இந்து அறநெறி பாடசாலை மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து நடத்திய ஔவையார் விழா சைவக்கலை இலக்கிய மன்றத் தலைவர் செந்தமிழருவி தர்மகுமார குருக்கள் தலைமையில் 23-11-2019 அன்று மன்னார் நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. விழா ஆரம்பமாவதற்கு முன்பதாக மன்னார் பிரதேச செயலகத்திலுள்ள ஔவையார் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கப் பெற்று விருந்தினர்கள் ஊர்வலமாக மன்னார் நகர் ஊடாக விழா மண்டபத்தக்கு அழைத்துவரப்பட்டனர். இந்நிகழ்வுக்கு பிரதம விருந்தினராக மன்னார் பிரதேச செயலாளர் கனகாம்பிகை சிவசம்புவும் சிற்பு விருந்தினர்களாக சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியர் செல்வி பூ றோகினி மற்றும் ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் திருமதி செல்லவரன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வாசகர் பேசுறார்

ஞானம் பருவ இதழ் புதிய மெருகுடன் பளிச்செனப் பார்வைக்கு வெளிவருவது கண்டு மகிழ்ச்சி. உள்ளடக்க ஆக்கங்கள் புதிய பாணியில் மிளிர்கின்றன. எழுத்தாக்கங்கள் நவீன நடையில் அமைந்திருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். புதிய வாசகர் வட்டம் எதிர்பார்க்கும் அம்சங்கள் இளம் தலைமுறையினரின் கவனயீர்ப்பைப் பெறும். மொத்தத்தில் ஞானம் புதிய மாற்றங்களை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருப்பது மன நிறைவைத் தருகின்றது. ஞானம் வெளியீட்டுப் பண்ணையின் சாதனைகள் பாராட்டத்தக்கன. நன்றி. **அன்புடன் - தாஸிம் அகமது**

●●●

234ஆம் இலக்க 'ஞானம்' இதழில் பிரபல இலக்கியவாதி மர்ஹூம் ஏ. இக்பால் அவர்கள் எழுதிப் பூரணப்படுத்தாத கட்டுரை மிக நல்லதொரு ஆக்கம். அவர் தேடிய விபரங்கள் ஆய்வு செறிந்த கருத்தாகும். ஆளுமை மிக்க ஒரு ஆசானாக விளங்கி நமது மத்தியிலிருந்து மறைந்த அவரின் சேவைகளை, எழுத்துக்களை ஏக இறைவன் அல்லாஹ் பொருத்திக் கொள்வானாக. ஜென்னத் அருள்வானாக. எனப் பிரார்த்திக்கிறேன். இவ்விதழில் வெளிவந்த மொழிவரதன் அவர்களின் 'உள்ளத்தில் உறைவோர்கள்' உருவாக்கும் ஆசிரியர் அதிபர்களுக்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு, புல்லுருவிகளுக்கு சிறப்பானதொரு பாடம். போதனைக்கு நன்றி.

ஓய்வு நிலை அதிபர் வடகோவை பூ.க. இராசரத்தினம் எழுதியுள்ள 'புத்துலகம் படைக்க புத்தகம் படிப்போம்' சிறப்பானதொரு கட்டுரை. அறியாத பல மொழிகளை அறிய முடிந்தது.

மாணந்நுறை எம். பி. ஏம். நிஸ்வான்

●●●

2019 நவம்பர் ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையில் எனது புகைப்படத்தினை அட்டைப்படமாக பதிவு செய்து 234 இதழாக வெளிவருவதற்கு ஆவன செய்திருந்த திரு. ஞானம் அவர்களுக்கு எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இலக்கிய பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் நிறைந்ததான ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையை மாதம் தவறாது வெளிவந்து கால இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் ஆரோக்கியமான இலக்கியப்பதிவுகளை தருகின்றது 'ஞானம்' என்றால் மிகையில்லை.

அன்பிற்குரிய நண்பன் கொற்றையூர் பி. கிருஸ்ணானந்தன் அவர்களது இலக்கிய முன்முயற்சிகளில் படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு அறிமுகம் செய்ய எண்ணுகின்ற பண்பு மேன்மை தகும். அந்த நண்பனையும் நினைந்து தங்களுடைய மாத இதழ் ஞானம் சஞ்சிகை பல்லாண்டு காலம் வாசகர் மத்தியில் தரம்வாய்ந்த சஞ்சிகையாக பேசப்பட்டுவருகின்றமை மகிழ்வினைத்தருவதோடு தாழ்வின்றி மேலும் வெளிவரத் தடங்கல்கள் இருப்பினும் ஒவ்வொரு தடங்கலையும் திடமோடு பதித்து 'ஞானம்' வெளிவர வாழ்த்தி எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். **கே. ஆர். திருத்துவராஜா.**

●●●

ஞானம் 234 இதழ் வழமைபோல தரமாக வெளிவந்துள்ளது. அதில் வெளிவந்த வே. தில்லைநாதன் எழுதிய கவிதையை ஞானம் ஆசிரியர் குறுங்கதை எனப் பட்டியலிட்டுள்ளார். தரமான ஒரு இதழில் இத்தகைய தவறுகள் இடம்பெறுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

கலாயுஷணம் இரகுபதி பாலயுத்தரன், கொழும்பு - 06
(ஆக்கத்தை எழுதிய எழுத்தாளரும் - குறுங்கதை என்றே குறித்துள்ளார். - ஆசிரியர்)

●●●

கிளிநொச்சி அக்கராயன் மகாவித்தியாலயத்தில் உயர்தர கலைப்பிவில் நான் கல்வி கற்கின்றேன். ஞானம் சஞ்சிகை எமது பாடசாலைக்கு மாதம் தவறாது வருகின்றது. அதில் இடம் பெறுகின்ற ஆசிரியர் தலையங்கம், சிறுகதை, கவிதை பத்தி எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றை தவறாது படித்து வருகிறேன். அவற்றை வாசிப்பதன் பயனாக நானும் கவிதை எழுத முயற்சிக்கிறேன். நான் எழுதிய கவிதைகளில் ஒன்றினை ஞானம் சஞ்சிகைக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். நான் அனுப்பிய இக்கவிதை ஞானம் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன்.

- வி.மதுஷன், அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம், கிளிநொச்சி
(கவிதையை, இந்த இதழின் 20ஆம் பக்கத்தில் பிரசுரித்துள்ளோம் - ஆசிரியர்)

○○○